

*Zijn Mantel
Of De Mijne*

FRANK B. PHILLIPS

Informatie over hoe u extra exemplaren kunt krijgen is te verkrijgen door contact op te nemen met
Justified Walk Ministries
P. O. Box 233, Berrien Springs, MI 49103
(269) 471-9224

Meer informatie over dit boek, preekreeksen, en anderen bronnen van, of aangemoedigd door, Frank B. Phillips is vermeld aan het eind van dit boek, en op het internet bij www.justifiedwalk.com

Alle citaten van de Schrift zijn van de Staten Vertaling tenzij anders genoteerd. Alle andere citaten, tenzij anders genoteerd, komen van de schriften van Ellen White.

Copyrighted 2003

Alle rechten gereserveerd

Kaft ontwerp door Jessica Schultz

Gedrukt door Review & Herald Graphics Division

Oorpronkelijke titel in het Engels:

“His Rob Or Mine”

Vertaling: Osvaldo Pedro G. Meio-Dia (2009)

Gepubliceerd door Justified Walk Ministries

P. O. Box 233, Berrien Springs, Michigan 49103-0233

Dit boek is niet voor verkoop. Het was voor betaald bij het kruis! Gezien de laattijdigheid van het uur en de dringendheid van de boodschap dat er in bevat, het is onze doel om met al onze kracht en ons vermogen dit boek zo snel en zo ruim mogelijk te verspreiden. Als u bent geze- gend door wat u hebt gelezen, bidden wij dat u het boek met iemand anders zult delen, en graag zullen wij extra exemplaren leveren. De schenkingen om deze inspanning te steunen worden met groot dankbaarheid aangenomen indien de Here een last op uw hart zette voor een dergeli- jke schenking. Ze zijn ook voor de belastingen aftrekbaar.

“Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet.”

“Het is door het geven dat wij ontvangen.”

INHOUD

Voorwoord	5
Inleiding: Het Bruiloftskleed	7
1. Vertrouwelijk! Hoogste Geheime Informatie!	13
2. Volkomen Legitiem	23
3. Hoe Goed Is Volmaakt?	33
4. Begraafplaats Religie	39
5. Christenen Zijn Geboren, Niet Gemaakt	47
6. Van Rechtvaardiging Tot Wat?	55
7. Ladders Zijn Om Te Beklimmen	65
8. Een Vast Fundament “Voegt Bij Uw Geloof”	77
9. Laten We Het Fundament Uitbreiden “Deugd”	83
10. Onophoudelijke Energie Bron “Kennis”	87
11. De Eerste Dingen Als Eerst “Matigheid”	93
12. Lijdzaamheid: Gods Volmaakt Werk	99
13. Geen Plaats Om Te Stoppen	103
14. Wat, Geen Competitie Meer?	109
15. Liefde Zonder Eind	113
16. Werd Jezus Verzocht Net Zoals wij Het Zijn?	117
17. Volg Mij	127
18. Blijft In Mij	133
Appendix A: De Natuur Van Christus	141
Appendix B: De Wil Van De Mens	167
Appendix C: De Ladder Van De Heiligmaking	176
Appendix D: Andere Bronnen	178

Voorwoord

Dit boek werd geschreven door voormalig Frank B. Phillips tijdens een periode van tien jaren van zijn pensionering toen hij en zijn vrouw Dorothy het prachtige boodschap van “Christus onze Gerechtigheid” in opwekkingsbijeenkomsten aan het presenteren waren. God zegende echter zijn inspanningen. Zijn preken werden met blijmoedigheid naar geluisterd en over verheugd, gedeeld met anderen, en degenen die aanwezig waren hebben een heropleving en vernieuwing in hun leven meegemaakt. In 1978 vond een gebedsweek plaats in Andrews University, waarin Pastor Phillips werd aangemoedigd om een manuscript voor publicatie voor te bereiden. Hij schreef het gevraagde manuscript, maar het bleef jammer genoeg ongepubliceerd—bijna vergeten—voor meer dan twintig jaren. Onlangs, echter, door eenvoudige maar wonderlijk voorzienige middelen, zijn de boodschappen van de Ouderling Phillips opnieuw gebracht aan de aandacht van Gods kinderen—door het delen van zijn opwekkingspreken op cassetten, CDs, Internet, en nu via dit manuscript—en met blijdschap delen we mee dat God deze boodschappen op dezelfde wonderbaarlijke manier opnieuw aan het gebruiken is! Wij geloven dat God deze boodschappen heeft doen heropleven om aan de dringende behoeften van Zijn volk te voldoen, die, in teveel gevallen, “nooit persoonlijk van de levens-veranderende waarheid van Christus Onze Gerechtigheid gehoord of in praktijk gebracht heeft, en als

resultaat het meer overvloedige leven dat in het woord van God voorzien wordt slechts op zijn minst heeft ervaren. Wij zijn ook blij om zijn boodschappen in dit geschreven vorm te verstrekken, en bidden opdat het assimileren van deze waarheden het overvloedige leven tot stand zal brengen, en elke lezer vergunt om Gods eigen vesting te worden in deze rebellenwereld, elk hart een sterke toren voor waarheid en liefde moge worden, en elk leven een lichtmast op een heuvel mag zijn die anderen brengt aan de kennis van de waarheid brengt.

Het Bruiloftskleed

DE INLEIDING

De gelijkenis van het bruiloftskleed heeft vandaag een bijzonder betekenis voor het volk van God. Dit, samen met de gelijkenis van de tien maagden, is nog nooit voltooid geweest. In beide gevallen het eind van de gelijkenis is er niet totdat Jezus Zijn bruid ontvangt. In de eerste gelijkenis wacht de Bruidegom op de bruid. In de tweede, wacht de bruid op de Bruidegom.

Het huwelijk zelf stelt de eenheid voor van de menselijkheid met de goddelijkheid. Het bruiloftskleed, dat gedragen moet worden, stelt het karakter van Christus voor, dat essentieel is voor elke gast die het huwelijk bijwoont al zij door de Vader aanvaard worden als de bruid van de Bruidegom.

Mattheüs 22 stelt drie afzonderlijke gelegenheden voor toen de Koning, de Vader van de Bruidegom, Zijn dienstknechten stuurde om de bruid binnen te brengen voor het huwelijk. De bruid was gekozen en zij was geïnformeerd en ze wist dat ze met de Bruidegom moest trouwen. Zo lezen wij, “Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.” Johannes 1:11. De kerk, Zijn gekozen bruid, was te druk en wenste niet te trouwen onder de voorwaarden die door de Bruidegom werden vereist.

Het probleem was het bruiloftskleed. De bruid had aangedrongen het bruiloftskleed te dragen van haar eigen keus—niet die onaantrekkelijk, ouderwets kleed dat de Vader van de Bruidegom van plan was dat ze het ging dragen.

De bruid werd zo geïrriteerd over de hele plan dat ze uiteen-delijk besliste om de Bruidegom helemaal uit de weg te halen. Al wilt ze dat doen was het noodzakelijk voor haar om de volledige wettige verantwoordelijkheid voor de daad te nemen. Er was een

rechtszaak en, alhoewel de rechter en de menigte wisten dat de Bruidegom onschuldig was, werd een grote schreeuw gehoord van de bruid, “. . . Neem weg, neem weg, kruis Hem.” Johannes 19:15. Zo werd de vreselijke daad gepleegd. Het gevoel van opluchting van de bruid was echter korttijdig want de gesproken woorden van de Bruidegom, vele dagen eerder, begonnen haar te verontrusten: “. . . Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.” Johannes 2:19. De bruid herinnerde hoeveel wonderen Hij had gedaan toen levend en haar vreeskende geen grenzen.

Trouw aan Zijn woorden, Bruidegom keerde de Bruidegom weder op de derdedag—levend en gezond. Hij vertelde een van de leden van het bruidsgezelschap dat Hij een snelle reis moet maken om Zijn Vader te zien om ervoor zorgen dat alles goed was wat betreft Zijn eigen inspanningen om het plan van Zijn Vader uit te voeren. Johannes 20:17.

De reis werd gemaakt en op dezelfde dag was Hij terug om enkele leden van de familie van de bruid te bezoeken. Dit bezoek maakte dat velen van het bruidsgezelschap heel serieus er over na gingen denken. Kon dit de zelfde persoon zijn die gekruisigd was drie dagen geleden? Tot slot waren zij overtuigd dat Hij, inderdaad, de zelfde persoon was. De vreugde van de Bruidegom was groot voor de erkenning, en Hij stuurde de gehele groep om de rest van het bruidsgezelschap te vinden en hen naar Hem terug te brengen. De bruid, echter, had andere ideeën en weigerde te komen. Het probleem was weer opnieuw dat bruiloftskleed.

De wortel van het probleem was dat elk enig lid van het bruidsgezelschap (de kerk), dat ooit beweerde geloof te hebben in de Bruidegom en Hem accepteert, had een bruiloftskleed ontvangen. De kwestie was niet waar het aan te schaffen of hoe een gemaakt moest worden, want toen zij de uitnodiging aannamen om een lid van het bruidsgezelschap te worden werd het kleed als een gift ontvangen. Het probleem was het dragen daarvan!

Zo kwam er vrij spoedig daarna een tijd toen de Bruidegom zag dat Hij niet met Zijn gekozen bruid ging trouwen, want zij weigerde om het kleed te dragen. Daarom vertelde Hij Zijn

vrienden dat ze op moesten houden te proberen Zijn gekozen bruid te overtuigen om tot Hem te komen en Hem te accepteren. Hij vertelde hen om overal te gaan en Hem een bruid te vinden die gewillig zou zijn om het kleed te dragen.

Zij reisten ver en wijd. In feite, gingen zij over den “gansen aardbodem” om het evangelie (het goede nieuws) te verkondigen in het uitnodigen (Kolossenzen 1:23), maar slechts weinigen waren geïnteresseerd.

Voor de volgende (ongeveer) achttien honderd jaren werden vele dienstknechten gestuurd om de Bruidegom te vertegenwoordigen en iedereen uit te nodigen om het feest van de bruid bij te wonen. Het lijkt er op dat de oude vraag steeds weer boven water kwam— het bruiloftskleed. Sommigen zeiden dat het niet noodzakelijk was om zo streng te zijn. Sommigen waren van mening dat hun eigen kleed goed genoeg was. De argumenten gingen maar door.

De tijd kwam toen zelfs de dienstknechten, ze zelf, verward waren. Zij nodigden de gasten uit zonder zelfs van het kleed welk het dragen noodzakelijk was te vermelden. Sommigen zeiden zelfs, “Als u genoeg geld geeft, hoeft u geen zorg te maken over het kleed.” Er waren velen die zeiden, “Wij zijn toch niet zeker wat het kleed helemaal in houdt, laten we het dan maar vergeten; geloof alleen en u zult door de Bruidegom worden verwelkomd.”

De jaren gingen voorbij en de bruid was nog niet voorbereid. De Bruidegom wou zo graag komen en Zijn bruid ontvangen dat Hij speciale instructies zond via één lid van het bruidsgezelschap. Hij had vaak speciale instructie naar Zijn bruid verzonden door speciale boodschappers en, opnieuw, hoopte Hij enkele problemen op te lossen dat zo verwarrend waren geweest wat betreft het gebruik van die speciale geschenk. In deze boodschappen was Hij zorgvuldig om meer gedetailleerde instructies te geven over hoe het kleed aangedaan en gedragen moet worden, iets wat een dergelijk probleem scheen te zijn. De speciale instructies werden verwelkomd door sommigen en verworpen door anderen. Zij die de toegevoegde hulp accepteerden schenen goed mee om te gaan met het kleed in kwestie. Zij vonden het een echte zegen

die elk van hun problemen oploste. Zij die de hulp verwierpen schenen nog dezelfde oude moeilijkheden te hebben.

Op tijd wist de Koning dat Hij niet langer het huwelijk kon verschuiven. Daarom drukte Hij de Ouderlingen Jones en Waggoner op het hart in November van 1888 om samen te komen met een deel van het bruidsgezelschap die in de conferentie aan het bestuderen waren over de beste manier om de bruid voor te bereiden voor het huwelijk. Deze twee mannen drongen erop aan dat de boodschap die zij predikten de ware manier was om voorbereid te zijn voor het huwelijk.

Het bruiloftskleed was opnieuw het probleem. Sommigen waren bereid om een stuk van het kleed te dragen als zij het samen met de hunne konden aanpassen en mixen. Anderen zeiden dat zij helemaal geen stuk ervan wilden hebben. Enkelen zagen het kleed als gift en namen het aan en hebben het sindsdien altijd met blijdschap gedragen.

Het probleem werd niet geregeld, echter, wat betreft de bruid. In een paar jaren scheen het probleem weg te gaan. Een andere inspanning werd geleverd door de Bruidegom om Zijn bruid van haar dodelijke sluimer te wekken. Dit gebeurde in het vroege deel van deze eeuw. Boeken werden geschreven en gezonden met duidelijke instructies over hoe voorbereid te zijn voor het huwelijk. Maar de bruid was nog steeds niet zeker over het kleed, ook al roepte de Bruidegom onophoudelijk tot haar, "Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! trek uw sierlijke klederen aan. . ." Jesaja 52:1.

In geduld wachtte de Bruidegom tot Hij nauwelijks langer kon wachten. De problemen in de wereld nemen zo snel toe. Politiek, economisch, sociaal, ecologisch, geestelijk en lichaaemelijk gezien is de wereld gebracht geweest op het punt van de ramp. Nogmaals heeft de Bruidegom zich geplaatst om Zijn bruid voor te bereiden om klaar te zijn voor Zijn spoedig terugkomst door hen aan te sporen om welwillend het kleed te dragen.

Er is in de gehele wereld geen kleed zoals het bruiloftskleed. Het brengt vrede, vreugde, tevredenheid en liefde in het menselijk hart. Maar het is onzichtbaar voor de drager, evenals

voor andere leden van het bruidsgezelschap (de kerk). Nochtans, het is de magnetische kracht om anderen aan te trekken om de uitnodiging van het evangelie aan te nemen.

Dit is de reden dat het was slechts toen de Koning binnenkwam om de gasten bij het huwelijk te zien dat diegene zonder het bruiloftskleed sprakeloos was toen hij daar om gevraagd werd. Mattheüs 22:12. Hij voelde zich thuis met het gezelschap totdat de Koning binnenkwam. Alleen dan pas realiseerde hij dat zijn schijnbeeld erkend werd, en hij was zonder excuus. Herinnert u, hij had een kleed ontvangen toen hij de uitnodiging aannam. Wat kon hij zeggen? Daar, op zijn schoot, was het keurig gevouwen kleed. Hij geloofde de principes dat het voorstelt, maar het was zo ongemakkelijk om te dragen, het was te restrictief. Hij was van plan het aan te doen en te dragen, maar nog even niet. Geen wonder dat hij sprakeloos was.

Dit boek is bedoeld om duidelijk aan te geven hoe het bruiloftskleed, dat iedereen behoort te hebben, ontvangen en gedragen kan worden al willen zij de Heere in vrede ontmoeten en niet sprakeloos worden wanneer Hij komt. Terwijl u het volgende hoofdstuk leest zult u ontdekken wie achter al deze verwarring is en hoe u van zijn macht vrij kunt zijn. Dan, en alleen maar dan pas, kunnen wij duidelijk de “hoe” en “waarom” van het grote velossingsplan van God observeren.

1.

VERTROUWELIJK!

Hoogste Geheime Informatie!

Het menselijk verstand is het strijdtoneel voor het meest dodelijk conflict dat ooit gevochten werd op deze planeet. Christus wil onze gedachten beheersen zodat wij de hoogste realisatie van de vakkundigheden, die Hijzelf in dat prachtige orgaan instelde, kunnen bereiken. Satan, anderzijds, heeft tot doel om het verstand dat “vijandschap is tegen God” vast te houden onder zijn heerschappij. Romeinen 8:7.

De menselijke gedachten is vergeleken aan een computer waarin de geheugenbank geprogrammeerd is voor elk wekkend ogenblik door één van de twee bronnen: Christus of Satan. Net als de computer, de functie van het verstand hangt af van de ontvangen informatie. Nadat de informatie geanalyseerd is, dan bepaalt het verstand zijn beslissing en het verdere verloop van de daad.

“Christus is de bron van elke juiste impuls.”¹ In oppositie, “Satan heeft tot doel om in het verstand indruk te maken en daarin gezag uit te voeren en niemand van ons is veilig tenzij wij een constante verbinding hebben met God.”² “Er zijn twee machten die de gedachten van de mens onder gezag houden—de macht van God en de macht van Satan.”³ “Satan neemt de beheersing over van elk verstand dat niet beslist is onderworpen aan de Geest van God.”⁴

In het duidelijk, doordringend licht van de voorafgaande verklaringen, laten we proberen om te analyseren hoe de twee grote machten van goed en kwaad werken. “Komt dan, en laat ons samen redden . . .” Jesaja 1:18 is de grondregel van het plan van God om met de menselijke familie samen mee te werken.

“God vereist eerst het hart, het welgevalen.”⁵ (het verstand en het hart worden afwisselend gebruikt zowel in de Schriften als in de geschriften van Ellen White.)

“Mijn zoon! geef me uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren.” Spreuken 23:26.

“Het plan om het van buitenaf te beginnen en te proberen van binnen te werken heeft altijd mislukt en zal altijd mislukken. Gods plan met u is om bij de zetel van alle moeilijkheden te beginnen, het hart, en dan van uit het hart zal de principes van oprechtheid te werk gaan; de hervorming zal uitwaarts zijn, evenals binnenwaarts.”⁶

Het wordt vaak gezegd over iemand die leert om een Christen te zijn, “Alles wat hij alleen nog moet doen is dit of dat slechte gewoonte opgeven.” Bezittingen, houdingen of gewoontes vormen het probleem van het leven niet; zij zijn slechts symptomen van het echt probleem. God zegt, “. . . de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart.” 1 Samuel 16:7. “Behoed uw hart boven al wat te bewaren is; want daaruit zijn de uitgangen des levens.” Spreuken 4:23.

“Zoals het zuurdeeg, als het met het meel is vermengd, van binnen uit naar buiten werkt, is Gods genade door het vernieuwen van het hart aan het werk om het leven te veranderen. Velen proberen de een of andere slechte gewoonte te verbeteren en zij hopen op deze wijze Christenen te worden, maar zij beginnen op de verkeerde plaats. Ons eerste werk is te beginnen met het hart.”⁷

Wij kunnen gemakkelijk zien dat de methode van God om Zijn doel voor de mens te bereiken begint met het hart of wel het verstand. Zelfs voor dat moeten we gewillig toestemmen. “Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop . . .” Openbaring 3:20. “Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede des lands eten.” Jesaja 1:19. “. . . God zal alleen de gewillige gave aanvaarden.”⁸

Daarom, kan Hij geen gehoorzaamheid aanvaarden die het resultaat is van slechts verplichting, dwang, of zelfs van de wens om een schuldig geweten tevreden te stellen.

“Hij die probeert om de geboden van God te houden in de zin van slechts een verplichting—omdat het hem werd beveeld te doen—zal nooit de vreugde van gehoorzaamheid ingaan. Wanneer de bevelen van God als een last gezien worden omdat zij overdwars de menselijke neiging snijden, dan weten wij dat het leven geen Christelijk leven is. De ware gehoorzaamheid is het uitwerking van een principe van binnen in. Het springt vanuit de liefde van gerechtigheid, de liefde van de wet van God.”⁹

De handelwijze van Satan begon in de hemel waar hij in zijn inspanning succesvol was om de opstand uit te spreiden die in zijn eigen verstand begon. “Het was zijn beleid om met subtiele argumenten de doeleinden van God te verwarren. Alles dat eenvoudig was bedekte hij in geheimzinnigheid, en door listige twist zaaide hij twijfel op de duidelijkste verklaringen van Jehovah.”¹⁰

Zijn plan werkte zo goed dat hij het hier in de wereld heeft uitgevoerd voor bijna zes duizend jaar.

“De vijand is een hoofdarbeider, en als het volk van God niet constant door de Geest van God geleid wordt, zal hij verlokt en beetgenomen worden.

Voor duizenden jaren heeft Satan op de eigenschappen van het menselijk verstand geëxperimenteerd, en hij heeft geleerd om het goed te kennen. Door zijn subtiele bezigheden in deze laatste dagen, verbindt hij het menselijk verstand met die van hem, door het te impregneren met zijn gedachten; en hij doet dit werk op een zo bedrieglijke manier dat zij die hem volgen niet weten dat zij door hem geleid worden in zijn wil. De grote bedrieger hoopt zo om de gedachten van mannen

en vrouwen te verwarren, zo**dat niets dan alleen maar zijn stem gehoord zal worden.”¹¹

Satan's werk begon in de hemel door twijfels, vragen en gedachten aan te sporen op een zo subtiële wijze dat de niet gevallen engelen zich niet ervan bewust waren dat zij door hem geleid werden. Zij uitten gedachten die bij hem voortkwamen, denkend dat die van hun eigen waren.¹² Elk plan dat zo goed in de hemel werkte zou zeker goed werken ter wereld. Wij zijn de getuigen van het succes.

Nou laten we samen deze plannen analyseren. Beide machten zoeken een volledige heerschappij over het verstand dat uitgesloten is van de ander. God, door de gewillige overgave van de mens aan Hem; Satan, door de aandrang van de mens op een onafhankelijkheid—een gift van de duivel zelf.

“De vijand treft voor zijn laatste campagne voorbereidingen tegen de kerk. Hij heeft zichzelf zo verborgen dat velen nauwelijks kunnen geloven dat hij bestaat, nog veel minder kunnen zij van zijn verbazingwekkende activiteit en macht overtuigd worden. Zij hebben grotendeels zijn verslag van leven van voorheen vergeten; en wanneer hij een andere vooruitgangsbeweging maakt, zullen zij hem niet als hun vijand erkennen, dat oud serpent, maar zij zullen hem als een vriend beschouwen, wie het goed werk doet. Opscheppend van hun onafhankelijkheid zullen zij, onder zijn opgesierd, betoverende invloed, de slechtste impulsen van het menselijke hart gehoorzamen en toch geloven dat God hen leidt. Al konden hun ogen geopend zijn om hun kapitein te onderscheiden, zouden zij zien dat zij God niet aan het dienen zijn, maar de vijand van alle gerechtigheid. Zij zouden zien dat hun opgeschepte onafhankelijkheid een van de zwaarste ketenen is dat Satan de onevenwichtige verstand van de mensen mee vast kan binden.”¹³

God zegt door Jezus Christus, “Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn” Johannes 8:36. Satan zegt, “Kom op nou, u hoeft voor niemand slaaf te zijn.”

God, door open confrontatie, gebruikt het verstand. Satan, door zichzelf verborgen te houden, zorgt dat de mens zichzelf het gevoel heeft dat hij uit zichzelf denkt en zijn eigen besluiten neemt wanneer, in feite, het tegengestelde het geval is.

In deze grote strijd is er één ding dat Satan bovenmate zorgvuldig is om het verborgen te houden—zijn eigen zwakheid. Het was zijn plan geweest om de val van de mens te verzekeren, en dan hoopte hij dat hij en de schuldige mens weer terug in de gunst van God vergeven en aanvaard konden zijn. God had anders gepland. Omdat Satan en zijn engelen gevallen waren door open opstand, en de mens door verleiding gevallen was, was hun schuld niet gelijk. Daarom gebiedde God dat alleen de mens mogelijkheid zou krijgen om door het verlossingsplan de reddingskracht van de gift van God in Zijn Zoon te accepteren.

Satan werd snel ervan bewust dat zijn plan Jezus, de Zoon van God, noodzakelijk maakte om een menselijke wezen te worden en de boete van de zonde te betalen in plaats van de mens. De duivel verheugde zich in deze feit. Maar, hij had een probleem. Hoe kon hij nu de mens onder zijn heerschappij houden? Hierin ligt het best verborgen geheim van Satan!

Op het zeer hoogste niveau binnen het verstand van de mens plaatste God Zijn kostbaarste gift aan de mens—de wil. “Dit is de regerende macht in de natuur van de mens, de kracht van beslissing, of van keus. Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil.”¹⁴ “Uw wil is de oorsprong van al uw daden.”¹⁵ Met een dergelijke macht in de hand van Satan, hoe gemakkelijk zou het om de mens tot vernietiging te brengen terwijl hij hem misleidt te denken dat hij een overvloed van tijd had om te veranderen zoals hij het wenste.

Nou, hoe staat het met de zorgvuldig verborgen geheim? “Dit wil, die een zo belangrijke factor in het karakter van de mens vormt, werd bij de val in de heerschappij van Satan gegeven; en hij heeft sindsdien in de mens gewerkt het willen en het werken,

naar zijn eigen willekeur, maar tot de uiterste ruïne en ellende van de mens.”¹⁶

Maar waarom is dit een zo’n belangrijk geheim? Omdat hierin de werkwijze van de heerschappij van Satan bevindt, zelfs zonder dat zijn betrokkenheid wordt erkend. Dit is precies de zelfde werkmethode die hij in hemel heeft gebruikt. Satan weet dat God deze macht niet van hem af zal pakken, want God zal nooit onze wil dwingen. De Heere heeft enkel één plan—om ons tot Hemzelf terug te winnen. Door Zijn genade in het geven van Jezus aan mensheid, kan God zeggen, “Geeft uzelf aan Mij; geeft me die wil; neem het uit de heerschappij van Satan, en Ik zal het in bezit nemen; dan kan Ik werken in u het willen en het werken, naar Mijn welbehagen.”¹⁷

Men moet zijn wil van de heerschappij van Satan wegnemen voordat hij die aan Christus kan geven. Satan weet goed dat hij de mens niet kan vasthouden of de wil van de mens forceren als de mens verkiest om het weg te nemen van zijn heerschappij. “De verzoeker heeft geen macht om de wil te bedwingen of de ziel te noodzaken om te zondigen.”¹⁸ Zolang Christus heerst, is Satan machteloos. “Satan weet dat hij de mens niet kan verslaan tenzij hij zijn wil in bedwang kan houden.”¹⁹

“De verzoeker kans ons nooit forceren om kwaad te doen. Hij kan het verstand van de mensen niet beheersen tenzij het aan de zeggenschap van hem overgegeven wordt. De wil moet toestemmen, geloof moet de greep in Christus loslaten, voordat Satan zijn macht tegen ons kan uitoefenen.”²⁰ Hier ligt zijn zwakheid. “Satan is zich goed ervan bewust dat de zwakste ziel die in Christus blijft meer is dan een troep van de legerschaar van de duisternis, en dat, indien hij zich openlijk openbaart, hij ontmoet en weerstaan wordt.”²¹

Het moet begrijpen worden dat hoewel we onze wil van Satan kunnen wegnemen, we geen macht hebben om het zelf te behouden. Het moet volledig aan Jezus worden overgegeven. Slechts God alleen kan die veilig tegen de misleidingen van Satan behoeden. Tenzij onze wil onmiskenbaar in Christus is, zal Satan het opnieuw aan zijn heerschappij onderwerpen.

“Niemand anders dan Christus alleen kan het karakter dat door zonde geruïneerd is opnieuw vormen. Hij kwam de demonen verdrijven die de wil in bedwang hielden.”²²

Er is nog een feit dat wij duidelijk moeten begrijpen wat betreft de manier waarop Satan en zijn demonen de wil in bedwang houden. “Zij die niet ten prooi aan de werktuigen van Satan willen vallen moeten de wegen van de ziel goed bewaken; ze moeten vermijden te lezen, zien, of horen dat wat onzuivere gedachten voorstelt.”²³ “Allen horen de zintuigen te bewaken, opdat Satan hen niet overwint; want dit zijn de wegen van de ziel.”²⁴

De vijf zintuigen zijn het speelterrein van de duivel—proeven, voelen, zien, horen, en ruiken—allen hebben een gemeenschappelijke overheerser—elk ervan moet tot gevoelen beperkt worden voordat het in de plan van Satan gepast en gebruikt kan worden. Hij gebruikt onze gevoelens in plaats van verstand om de wil te leiden. Misschien zou ieder van ons eens moeten afvragen hoeveel beslissingen wij elke dag nemen door gevoelens eerder dan door het gebruik van het verstand.

Als wij onze wil van de controle van Satan wegnemen en die aan Jezus overgeven, zuivert Hij het en geeft die verbonden met Zijn eigen wil aan ons terug. Het is op die manier dat Hij in ons blijft en wij in Hem. Het resultaat is dat wanneer we Zijn wil doen, wij gewoon de onze aan het doen zijn.

Deze overgave moet niet als een ijdel ervaring worden gedacht—iets dat gedaan kan worden zonder enige inspanning of zonder verstand. “Het is door de wil dat de zonde zijn greep op ons aanhoudt. De overgave van de wil wordt gepresenteerd als het uittrekken van het oog of het afhouden van het hand.”²⁵

Laten we eens veronderstellen dat een kind van God met een zondig gewoonte die hij van geniet wordt geteisterd. Hij weet dat hij het moet opgeven en bidt af en toe zelfs dat God dat uit hem zal nemen. Hij kan zelfs overtuigd zijn om deze kwade gewoonte aan God over te geven. Wat hij moet weten is dat deze toestand een symptoom van een niet overgegeven wil is. Hij wenst nog zijn eigen leven te leiden en is blind van het feit dat wanneer God de wil controleert wij nog wel het kiezen doen,

maar het is dan onze grootste wens om Zijn wil te doen en niet de onze. Wij moeten begrijpen dat ons natuurlijk wens om “ons eigen ding te doen” is veranderd in een natuurlijk wens om Zijn wil te doen door de werking van overgave. Wij verliezen niets behalve de wens om zich te behagen. Wij winnen door op een nieuw vlak te leven waar de zonde zijn macht heeft verloren en de vrede van de ziel regeert.

Wanneer de wil in de hand van God is, worden de vijf zintuigen eerder beperkt tot het verstand en geweten dan gevoelen. Wij leven dan door geloof in plaats van door de gevoelen. Het leven door geloof schaft de gevoelens niet af maar zet ze in hun juiste plaats. Zij moeten de oefening van de wil volgen eerder dan om de motivatie voor het gebruik van de wil te zijn.

Nu weet u het hoogste geheim van de vijand! Als u nooit hebt gedacht om uw wil van de handen van Satan te nemen, waarom dan niet op dit ogenblik doen? Zegt enkel hoorbaar aan Satan, “ik neem mijn wil van uw hand af en geef het aan Jezus over.” Zegt dan aan Jezus, “neemt Gij mijn wil want ik kan het niet vasthouden.”

Jezus belooft die wil te nemen, te zuiveren, te reinigen, en die verbonden met Zijn wil aan u terug te geven. “Wanneer u uw wil, uw eigen wijsheid opgeeft, en leert van Christus, zult u toegang vinden in het koninkrijk van God.”²⁶

Er is geen macht in hemel of op aarde die ons kan dwingen om deze eenvoudige stap te nemen. Laten we in gedachten houden dat het is de eenvoudige stappen in het verlossingsplan van God dat Satan ons van het geloven en het uitvoeren probeert te weerhouden. Zijn macht over ons kan met een dergelijke eenvoudige stap worden gebroken evenals we elke dag onze wil aan God kunnen overgeven. Hij weet dat wij de sleutel in onze handen vasthouden. Zult gij deze beslissing nemen en deze sleutel gebruiken? Het zal u de kracht van de hemel geven naarmate u zich met God verbindt.

Verwijzingen:

- 1 Steps to Christ, blz. 26.
- 2 Testimonies, vol. 4, blz. 542.
- 3 Temperance, blz. 276.
- 4 Testimonies to Ministers, blz. 79.
- 5 Testimonies, vol. 2, blz. 169.
- 6 Counsels on Diet and Foods, blz. 35.
- 7 Christ's Object Lessons, blz. 97.
- 8 The SDA Bible Commentary, vol. 7, blz. 977
- 9 Christ's Object Lessons, blz. 97.
- 10 Patriarchs and Prophets, blz. 41.
- 11 Selected Messages, book 2, blz. 352-353.
- 12 Patriarchs and Prophets, blz. 35-40.
- 13 Testimonies, vol. 5, blz. 294.
- 14 Steps to Christ, blz. 47.
- 15 Messages to Young People, blz. 135.
- 16 Messages to Young People, blz. 154.
- 17 Messages to Young People, blz. 154.
- 18 The Great Controversy, blz. 510.
- 19 Temperance, blz. 16.
- 20 The Desire of Ages, blz. 125.
- 21 The Great Controversy, blz. 530.
- 22 The Desire of Ages, blz. 38.
- 23 The Acts of the Apostles, blz. 518.
- 24 The Adventist Home, blz. 401.
- 25 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 61.
- 26 Selected Messages, book 1, blz. 110.

2.

Volkomen LEGITIEM

“Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” Mattheüs 5:48. Deze verklaring van de Preek van Christus op de Berg vertelt ons duidelijk dat het plan van God voor de mens nooit veranderd is. Hij maakte de mens volmaakt.

Toen Adam van de positie van volmaaktheid viel, erfte de menselijke familie zijn schuld. Niettemin, heeft de gevallen positie van de mens geenszins de vereist volmaaktheid, die Jezus duidelijk verklaart in Mattheüs 5:48, verminderd.

Maar, God heeft een plan waardoor de mens aan Zijn vereisten kan voldoen. Dat plan is eenvoudig voor de mens om te begrijpen, maar het is zo uitvoerig dat slechts God zijn diepten ooit kan sonderen. Johannes 3:16.

Doordat Satan het karakter van God aan de mens verkeerd voorstelt, is dat plan verkeerd begrepen. Als gevolg, heeft de mens vele methodes bedacht om de volmaaktheid te bereiken. Wij hebben medelijden voor de Hindoe die op een bed van spijkers zou kunnen rollen. En toch proberen wij om dat zelfde doel te bereiken door goede dingen te doen die we ertoe worden overgehald te geloven dat een goede Christen zou moeten doen al hij de hemel verwacht te bereiken.

Het maakt niet uit hoe dicht bij de waarheid een vervalsing is. Een vervalsing blijft een vervalsing. Hoe meer het schijnt de waarheid te zijn, des te bedrieglijker het wordt en daarom

“De sterkste vestiging van de ondeugd in onze wereld is niet . . . het leven van de verlaten zondaar of de gedegradeerde verworpeling; het is dat leven dat anders fatsoenlijk, eerbaar, en edel schijnt te zijn, maar waarin de zonde wordt gekoesterd en ondeugd toegestaan.”¹

Dat zonde mag klein zijn. Maar het is niet de grootte van de zonde die zo belangrijk is als de weigering om de kwaadaardige aard van de zonde te erkennen en onze opstand over te geven aan Jezus. Het is de weerstand tegen Zijn werk in ons leven dat Zijn hart bedroefd maakt, want er is niets dat Hij doen kan totdat wij bereid zijn om onszelf over te geven als het leem in de handen van de pottenbakker.

Het plan van God wordt kort en bondig verduidelijkt in Schreden naar Christus.

“Het was mogelijk voor Adam, vóór de val, om een rechtvaardig karakter te ontwikkelen door de gehoorzaamheid aan de wet van God. Maar hij slaagde er niet in om dit te doen, en door zijn zonde zijn onze naturen gevallen en wij kunnen onszelf niet rechtvaardigen. Omdat wij vol zonde en onheilig zijn, kunnen we niet de heilige wet volkomen gehoorzamen. Wij hebben geen gerechtigheid van onszelf om de eisen van de wet van God na te komen. Maar Christus heeft een weg van toevlucht voor ons gemaakt. Hij leefde ter wereld omringd met beproevingen en verzoekingingen die wij ook moeten doormaken. Hij leefde een zondeloos leven. Hij stierf voor ons, en nu biedt Hij aan om onze zonden te nemen en ons Zijn gerechtigheid te geven. Als u uzelf aan Hem overgeeft, en Hem aanvaardt als uw verlosser, dan, hoe zondig uw leven ook geweest mag zijn, omwille van Hem wordt u gerekend als rechtvaardig. Het karakter van Christus staat in de plaats van uw karakter, en God neemt u aan net of u niet gezondigd had.”²

Hier hebben wij het prachtige plan van God in één paragraaf.

Dit plan, echter, is nog helderder dan wat wij op het eerste blik zien. Paulus vertelt ons, “Ons bekend gemaakt hebbende [God] de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen—hetwelk Hij oorgenomen had in Zichzelven—Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is.” Efeziërs 1:9,10.

Denkt er eens aan! Het hele heelal samengetrokken in perfecte harmonie door de magnetische kracht van de liefde van God door Jezus Christus onze Heere.

Maar dit is niet alles. Wij verkrijgen een erfdeel “. . . die te voren verordineerd (van te voren gepland) waren naar het voor-nemen Desgenen [God], Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn [Gods] wil.” Efeziërs 1:11. Kunt u het voorstellen wat het in houdt wanneer wij erfgenamen worden? Dit betekent dat wij daadwerkelijk lid zijn van Zijn familie—Zijn vlees en beenderen zijn we. Wij zijn meer dan geadopteerd; wij zijn ingeent in de ware wijnstok. Wij zullen meer van dit in een latere hoofdstuk bespreken.

Nou, aangezien dat in Gods plan Jezus de samenhangende kracht is waar het hele heelal omheen draait, en elke wezen aan Hem met de koorden van liefde verbonden is, kunnen wij zien dat het karakter van Christus van liefde (Zijn mantel der gerechtigheid) dat aan mij—een zondaar, wordt gegeven, de enige manier zou zijn dat de engelen, de inwoners van andere werelden en de mannen en vrouwen van alle landen op aarde konden het ermee eens zijn zonder twijfel dat wij voor eeuwigheid veilig zijn. Slechts alleen als wij op Hem lijken in het karakter kunnen wij stabiliteit openbaren die niet geschud kan worden.

Ik ben er van overtuigd dat wij tot en met hier ontdekt hebben dat de enige weg tot volmaetheid is door rechtvaardiging—alsof ik nooit had gezondigd. Ik hoop dat het even duidelijk is dat rechtvaardiging het toerekening is van het volmaakte karakter van Christus aan een onvolmaakte en hulpeloze zondaar.

“Wat is rechtvaardiging door het geloof?” Het is het werk van God, Die de heerlijkheid van de mens in het

stof legt, en Die voor de mens doet, wat de mens niet bij machte is voor zichzelf te doen. Wanneer de mensen hun eigen nietigheid zien, zijn ze voorbereid om te worden bekleed met de gerechtigheid van Christus.”³

Laten wij nu de *werking* van rechtvaardiging bekijken. De Bijbel zegt het goed in één zin. “Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus.” Romeinen 5:1. Met andere woorden, het sterven van Christus maakt het mogelijk dat Hij iedereen die gerechtvaardigd wenst te worden rechtvaardigt. “Op het kruis van Golgotha betaalde Hij de verlossingsprijs van het mensenras. En zo won Hij het recht om de gevangenen van de greep van de grote misleider te redden.”⁴ Wij kunnen gemakkelijk zien dat het geloof slechts het *middel is en niet de basis* van rechtvaardiging. Wij staan niet op grond van het geloof, maar het geloof zorgt dat ik sta, vertrouwend op het woord van God. Het geloof is nog echter dan elke of alle vijf zintuigen. (Zie The SDA Bible Commentary, vol 6, blz. 1073.)

Er is nou een andere kant om te bekijken wanneer wij deze kwestie van het geloof overwegen. Paulus zegt, “Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.” Galaten 2:16.

Laten we eens een verklaring analyseren uit de Review & Herald, April 24, 1888:

“Wij zouden het leven van onze Verlosser moeten bestuderen, want Hij is de enige volmaakte voorbeeld voor de mens. Wij zouden het oneindig offer van Golgotha moeten overdenken, en de boven mate van de zonde en de gerechtigheid van de wet aanschouwen. U zult van een geconcentreerde studie op het thema van

verlossing versterkt en verzuiverd uitkomen. Uw begrip op het karakter van God zal worden verdiept; en met het hele verlossingsplan dat duidelijk omlijnd wordt in uw verstand, zult u uw goddelijke commissie beter kunnen vervullen. Van een grondige overtuiging, kunt u dan aan de mensen van het onveranderlijk karakter van de wet getuigen die door de dood van Christus op het kruis gemanifesteerd wordt, de kwaadaardige aard van de zonde, en de gerechtigheid van God in het rechtvaardigen van de gelovige in Jezus op voorwaarde van zijn toekomstige gehoorzaamheid aan de inzettingen van de overheid van God in de hemel en in de aarde.”⁵

Leest alstublieft opnieuw de laatste zin van de voorafgaande paragraaf en merkt op op welke voorwaarden God de mensen rechtvaardigt.

Wij kunnen dit soort geloof niet begrijpen. Dit is het prachtige geloof van God in Zijn eigen verlossingsplan dat Hij het op mij—een zondaar—toepast. Alles wat we met z’n allen kunnen zeggen is, “Ik geloof, Heere! kom mijn ongelovigheid te hulp.”

Ik ben zo blij dat God aan een iegelijk *de* mate des geloofs heeft gegeven. En hoeveel geloof is dat? Genoeg geloof om uit te oefenen zoals de arme vader met de demon-bezeten zoon. Ons geloof opent eenvoudigweg de deur voor Christus om ons volgens onze behoefte en Zijn glorie te helpen. Jezus is niet alleen de leidsman, maar de voleinder van ons geloof. Hebreeën 12:2.

Het proces van rechtvaardiging is daarom legitiem. Wanneer wij een degelijk werk moeten doen, dan moeten wij iemand vinden die gekwalificeerd is om het te doen. Jezus is de enige gekwalificeerde om ons legitiem werk te doen. “Op het kruis van Golgotha betaalde Hij de verlossingsprijs van het mensenras. En zo won Hij het recht om de gevangenen van de greep van de grote misleider te redden.”⁶

Naarmate de militairen de spijkers door de handen van de Redder persten, was Jezus “het recht aan het verdienen om onze advocaat in de tegenwoordigheid van de Vader te zijn.”⁷

Rechtvaardiging als een legitiem werk, kan slechts met onze legitieme status (het rapport over ons) te maken hebben en niet met onze persoon. Wanneer een misdadiger vrijgelaten wordt door een juridisch proces, is zijn status tegenover de wet veranderd maar zijn karakter is niet beïnvloed.

Om deze zelfde reden, is rechtvaardiging de toegerekende gerechtigheid. Dit is op geen enkel manier een inferieure of onvolledige rechtvaardiging. Er is niet iets dat de tijd, ervaring, talent of inspanning toe kan voegen aan dit wonderbare geschenk. Jezus leefde in deze wereld voor drieëndertig en half jaren en ontwikkelde een volmaakt karakter. Dit is Zijn onuitsprekelijk gift voor ons.

Laat uw voorstellingsvermogen strekken tot aan het uiterste grenzen en alsnog blijft het onmogelijk om iets na te denken die u kunt toevoegen aan die onuitsprekelijke gift van Zijn volmaaktheid die aan ons wordt toegeschreven.

Hier is waar de mens wordt verleid om te geloven dat de volmaaktheid niet van ons kan zijn in de werkelijkheid tenzij wij enkele werk verrichten om het te ontwikkelen. Er is natuurlijk een werk, meest vermoeiend en nauwgezet werk voor ons om te doen, zometeen zullen we het duidelijk zien. Nochtans, moeten wij in gedachte houden dat het slechts God is die Zijn eigen werk kan doen en slechts de mens is die zijn eigen werk kan doen. Het is onmogelijk voor God om mensen werk te verrichten, en consistent met Zijn eigen wetten te zijn, evenals het onmogelijk is voor de mens om Gods werk te verrichten, 't welk hij toch geen kracht voor heeft.

De heiligmaking—de verleende gerechtigheid van God—is de manier waarmee ons werk duidelijk vanuit het Zijne bepaald en opgehelderd wordt. Wij zullen de heiligmaking in een ander hoofdstuk bespreken.

Het is door rechtvaardiging dat we toegerekend zijn als gehoorzamer aan de geboden van God. (Zie *Christ Our Righteousness*, blz. 99, *Review & Herald*, 22 Augustus, 1893.)

“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus.” Romeinen 5:1. Niet

alleen rechtvaardigt Jezus mij maar maakt ook vrede tussen mij, de zondaar, en God, mijn Maker tegen wie ik gerebelleerd heb. “De gelovige wordt niet geroepen om zijn vrede met God te maken; hij is nooit ervoor gevraagd, noch kan hij ooit dit doen. Hij moet Christus als zijn vrede aanvaarden, want met Christus is God en vrede.”⁸

“ . . . het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.” Romeinen 8:7-8. Vleselijkheid is een term die elk kerklid tot actie zou moeten schokken. In tegenstelling van de algemeene geloofsovertuiging, verwijst vleselijkheid niet naar iemand van de wereld die God niet kent, maar eerder naar iemand van de kerk die God kent maar niet doorgaat om Hem beter te kennen.

Paulus verwijst naar drie niveaus in het leven van de mens: de natuurlijke, de vleselijke en de geestelijke mens. 1 Korintiërs 2:14, 15 & 3:1. Ieder van ons leeft op één van deze niveaus. De natuurlijke is de natuur die wij van geboorte hebben geërfd. De geestelijke is de natuur die door God wordt gegeven wanneer wij opnieuw geboren zijn en wanneer wij in Christus blijven groeien. De vleselijke is de natuur tussen beide. Het is die nieuwe natuur die aan de mens wordt gegeven wanneer hij uit de Geest geboren is en niet uit het vlees, maar wie niet groeide “ . . . tot de mate van de grootte der volheid van Christus.” Efeziërs 4:13.

Dit is de staat van de mens zoals beschreven door Johannes in Openbaring 3:14-22 “ . . . noch koud zijt, noch heet . . . lauw zijt, en noch koud noch heet . . . Ik zal u uit mijn mond spuwen . . . ”

“Het zinnebeeld van het van Zijn mond uitspuwen betekent dat hij uw gebeden of uw uitdrukkingen van liefde niet aan God kan voorstellen. Hij kan uw leer van Zijn woord of uw geestelijk werk op welke manier dan ook niet ondersteunen. Hij kan uw godsdienstige beoefeningen niet presenteren met het verzoek dat aan u genade gegeven wordt.”⁹

Wij zijn ons goed bewust van het feit dat tenzij onze gebeden gezalfd is met de Geest van de Heere Jezus, God ons niet hoort. “. . . Niemand komt tot den Vader, dan door Mij,” zei Jezus in Johannes 14:6. Dit laat ons in een positie waarin wij een besluit moeten nemen. Dit is de reden dat Jezus zei, “. . . och, of gij koud waart, of heet!” Openbaring 3:15. Openbaring 3:18 volgt zorgvuldig met, “Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur . . .” Wij moeten in de gedachten houden dat de mens deze aankoop maakt zonder geld en zonder prijs. Jesaja 55:1.

Iemand heeft gezegd, “het is vanuit een noodtoestand dat een overwinning geboren wordt.” Onze noodtoestand wordt geopenbaard in het waarnemen van het uiterste verwaasdheid van de lauwe staat en onze echte behoefte ontdekken van het goud dat God ons adviseert te verkrijgen. Hier hebben wij speciale wijsheid nodig, want velen zijn aan dit punt gekomen maar hebben de plan van Satan gevolgd. Zij denken dat zij van hun problemen opstappen wanneer hij hen alleen maar in diepere problemen leidt.

Om “Een nieuw blad om te keren,” om te “beslissen om beter doen,” om “meer gelovig te zijn” zijn allemaal wel goede ideeën maar zij zijn machteloos om het leven te veranderen.

“Zoals het zuurdeeg, als het met het meel is vermengd, van binnen uit naar buiten werkt, is Gods genade door het vernieuwen van het hart aan het werk om het leven te veranderen. Velen proberen de een of andere slechte gewoonte te verbeteren en zij hopen op deze wijze Christenen te worden, maar zij beginnen op de verkeerde plaats. Ons eerste werk is te beginnen met het hart.”¹⁰ (Zie ook Selected Messages, boek 1, blz. 353.)

Het besluit dat wij moeten maken is om toe te staan dat het bedenken van Christus het onze wordt. “Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.” Filippenzen 2:5.

“God heeft een voorziening getroffen zodat wij gelijk Hem kunnen zijn, en Hij zal dit verwezenlijken voor ieder die geen perverse wil er bij invoegt en zo de genade Gods te niet doet.”

“Met een onmeetbare liefde heeft onze God van ons gehouden, en onze liefde voor Hem ontwaakt zich wanneer wij iets van de lengte en de breedte en diepte en hoogte van deze liefde begrijpen die de kennis te boven gaat. Door de openbaring van de aantrekkelijke charme van Christus, door de kennis van Zijn liefde die aan ons wordt getoond terwijl wij nog zondaars waren, wordt het koppige hart gesmolten en onderworpen, en de zondaar wordt getransformeerd en wordt een kind van de hemel. God gebruikt geen maatregelen die forceren; liefde is het instrument die Hij gebruikt om de zonde van het hart te verdrijven. Daarmee verandert Hij trots in nederigheid, en vijandschap en ongeloof in liefde en geloof.”¹¹

Met het geloof als voertuig en de liefde als kracht—beide ontstaan en komen voort uit Christus—kunnen wij gemakkelijk zien dat de werkwijze ook de Zijne moet zijn. Prijst God! Het is door het recht van Zijn eigen aankoop door Zijn gewillige dood op het kruis. “Op het kruis van Golgotha betaalde Hij de verlossingsprijs van het mensenras. En zo won Hij het recht om de gevangenen van de greep van de grote misleider te redden.”¹² Dit maakt duidelijk dat Christus rekening mee hield met elke denkbare legitieme afweging die de heilige wet van God eiste voordat Hij de mens van de kuil van zonde waarin hij gevallen was probeerde te redden. Want Christus is het Lam “. . . Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld.” Openbaring 13:8.

Nu, natuurlijk, erkennen wij dat het plan van God daadwerkelijk de verwijten van Satan tot zwijgen brengt dat sindsdien de mens gezondigd had, hij tot hem behoorde. Och, wat een heerlijkheid van de kostbaarste geschenk geeft God aan de mens wanneer hij de wil teruggeeft die Adam overgaf wanneer hij viel! Deze geschenk van een teruggegeven wil geeft ons de

mogelijkheid te kiezen om lief te hebben, dienen, en een andere meester te gehoorzamen zelfs als wij weten dat wij geen kracht hebben om dat te verwezenlijken dat wat wij gekozen hebben om te doen.

God verlost die keus om Zijn plan uit te voeren om mij rechtsgeldig te rechtvaardigen en aan mij, een zondaar, Zijn perfect karakter dat Hij hier op deze aarde ontwikkeld heeft terwijl Hij door de zwaarste verzoeken van Satan werd onderdrukt toe te schrijven. Daarom leest ons rapport “alsof ik nooit had gezondigd,” en Satan kan er niets mee doen. Dat is de reden waarom, wanneer de “Zoon u vrij maakt u waarlijk vrij bent”

Laat me herhalen: Het voertuig is het geloof, de kracht is de liefde, de werking is het verlossingsplan, en prijst Zijn Heilige naam! Overal in de hele wereld is het legitiem. Het is niet alleen maar legitiem, maar het stelt ook de enige bron van echt vreugde en geluk voor de hele wereld voor.

Verwijzingen:

- 1 Thoughts From the Mount of Blessing, blz. 94.
- 2 Steps to Christ, blz. 62.
- 3 The Review and Herald, 16 september 1902, Christus Our Righteousness, blz. 104.
- 4 Questions on Doctrine, blz. 672.
- 5 Christ Our Righteousness, blz. 35.
- 6 Questions on Doctrine, blz. 672.
- 7 The Desire of Ages, blz. 744.
- 8 Selected Messages, boek 1, blz. 395.
- 9 Testimonies, vol. 6, blz. 408.
- 10 Christ's Object Lessons, blz. 97.
- 11 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 76, 77.
- 12 Questions on Doctrines, blz. 672

3.

HOE GOED IS

Volmaakt?

“Wat denkt gijlieden tegen den HEERE? Hij zal zelf een voleinding maken; de benauwdheid zal niet tweemaal op rijzen.” Nahum 1:9. Deze woorden van de Schriften vormen een van de meest schitterende beloften die in de Bijbel gevonden worden.

Gods woord verklaart ook, “Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.” Johannes 8:36. Deze schitterende belofte, dat de mens nooit meer zal vallen, zal in deze vrijheid die Hij aan ons geeft worden verwezenlijkt. Hier hebben wij het aan ons een tijd voorgesteld die in de nabije toekomst komt wanneer, zelfs in de gedachten, de zonde zijn lelijk kop niet weer zal opheffen.

Ons eerst antwoord op deze gedachte is dan dat door het verwijderen van het kwaad geen neiging aan zonde zal zijn, en dus, dat de gehoorzaamheid als iets natuurlijks zal zijn. Niettemin, was dit de staat in de hemel toen de zonde intrad. En laat me u verder eraan herinneren dat in de tijden van gemak en welvaart de mens het meest verst van de Heere afdwaalt. Is dit niet een van de grootste problemen van de kerk vandaag? “Rijk, en verrijkt geworden,” maar berooid van liefde.

Hoe kan God een zo’n opmerkelijke belofte maken? In Maleachi 4:1 God zegt dat het reinigend vuur dat de aarde zuivert, in zijn werking, ook de zonde—zowel wortel en tak—uitdelgen zal. In Johannes 15:5 Jezus zegt, “Ik ben de Wijnstok, en gij de

ranken . . . .” Hier sprak Jezus aan Zijn discipelen nadat een van de twaalf zich had gescheiden. Zou het niet enkel waar kunnen zijn om te zeggen dat Satan ook de wortel is waarvan de takken van de wereld groeien? Deze moeten in het reinigend vuur verteerd worden.

Maar wij moeten veel dieper nakijken om te zien wat eenmaal bij de belofte van God in Nahum 1:9 betrokken is, dat verklaart dat een vijand niet tweemaal op zal rijzen. De eerste vijand rees op door naar zichzelf te kijken!

Er is binnen de vrijheid van de schepping van God altijd de mogelijkheid geweest om de wortel van de zonde te ontspringen. Hoe kan God beloven dat niet één van Zijn vrijgekochten, of iemand van de ongevallen wereld, of zelfs een engel van de hemel, zelfs in de gedachten, tegen Hem ooit zal rebelleren? Wonder van wonderen, dit zal het resultaat zijn van het verlossingsplan in het scheppingswerk van God! God, die de toekomst kent, verzekert ons dat dit zo zal zijn.

Gods werk is reeds volbracht voor hen die zich in de hemel bevinden. De bewoonde werelden en de engelen hebben zich kunnen verheugen dat zij van de aanwezigheid van de kwade engelen en van Satan zijn bevrijd. Openbaring 12:12. Desondanks, deze afgezonderde aarde en zijn inwoners zijn zich volledig van bewust van de aanwezigheid van Satan en zijn arbeiders.

Maar toch, voor sommige van ons is zonde nog niet bovenmate zondig geworden. Zijn dodelijke aard is niet aan ons doorgedrongen als kwaadaardig (dodelijk). Op de een of andere manier denken wij dat wij zijn betoverende invloed op ons teniet kunnen doen vlak voordat wij toegelaten worden om in de hemel te gaan.

“Engelachtige perfectie faalde in de hemel. Menselijke perfectie faalde in Eden . . . . Onze enige hoop is in een volkomen vertrouwen in het bloed van Hem die ieder, die door Hem tot God gaat, volkomenlijk kan redden.”¹ *Volkomenlijk* redden wilt zeggen om gered te zijn *van* het eigen ik en niet *in* het eigen ik. De kwaadaardige aard van de zonde wordt geopenbaard wanneer we eerder in het eigen ik vertrouwen dan in het Woord van God!

Kan dit de reden zijn waarom er vandaag in onze wereld een ongekennde vraag is naar eigen belang bij alle klasse van de maatschappij? Volkeren eisen onafhankelijkheid. Steden en dorpen verordenen allen hun eigen gezag. Families worden bijna zo snel uit elkaar gescheurd als het gesticht was. Kinderen “doen hun eigen ding” als een direct resultaat van de zelf-uiting sfeer die de wereld doordringt.

Satan doet goed zijn werk. Op die manier, worden de zelf-assertiviteit en het eigen belang verklaard als het antwoord zijnde voor persoonlijke, evenals publieke, problemen. Denkt aan wat deze geest in de hemel zo lang geleden aandreef. “We kunnen niet het koninkrijk van God binnen gaan terwijl we het eigen ik aanhouden. Als wij ooit de heiligheid bereiken, zal het door de zelfverloochening en de ontvangst van het verstand van Christus zijn.”²

Egoïstische gedachten maakt ons niet alleen ongeschikt voor de hemel, maar “wanneer het eigen ik geweven is in ons werk, dan kan de waarheid die wij aan anderen doorgeven onze eigen harten niet heiligen, reinigen en veredelen; het zal niet getuigen dat we geschikte vaten zijn zodat onze Heere ons bruikbaar maakt.”³

Hoe kunnen we vrij zijn van het eigen ik? Hebreëen 12:6 vertelt ons, “. . . de Heere . . . kastijdt . . . een iegelijken zoon, die Hij aanneemt.” Dit is bedoeld om elke wortel van bitterheid (het eigen ik) die voortkomen kan om ons te bemoeilijken weg te halen.

“Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt . . .” Hebreëen 12:25. Hoe gemakkelijk is het om het eigen ik achter het scherm van het niet begrijpen te verbergen wanneer Hij spreekt. God belooft niet dat wij alles zullen begrijpen voordat wij Zijn roeping gehoorzamen. Hebreëen 11 vertelt van een groot aantal van de gelovigen die de doeleinden van God niet begrepen, en toch gehoorzaamde allemaal. Habel, Henoch, Noach en Abraham zijn enkel enkelen. Sommigen zouden dit blinde geloof kunnen noemen. Maar ik zou u eraan herinneren dat de kinderen van God “. . . wandelen door geloof en niet door aanschouwen.” 2 Korintiërs 5:7.

Hoe goed is volmaakt? Volmaaktheid is niet het bereiken van een staat van goedheid, maar eerder een staat van impliciet vertrouwen op God zonder twijfelen of vragen. Het was dit eigenschap dat het leven van Job kenmerkte en God liet zeggen wat Job was: “. . . een man oprecht en vroom . . .” Job 1:8.

Dit aanbevelen van de Heere kwam ondanks het feit dat Job in hoofdstuk 42:6 getuigt, “. . . verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as.” Noach werd verklaard te zijn “. . . rechtvaardig, oprecht . . .” Genesis 6:9. En toch, net zoals Lot, Mozes, Abraham, David en Salomo, legt het Bijbels verslag betreft hun leven het persoonlijk tekortkoming bloot. Hoe goed is, dan, volmaakt? Dat hangt af.

“Zoals het zuurdeeg, als het met het meel is vermengd, van binnen uit naar buitenwerkt, is Gods genade door het vernieuwen van het hart aan het werk om het leven te veranderen. Velen proberen de een of andere slechte gewoonte te verbeteren en zij hopen op deze wijze Christenen te worden, maar zij beginnen op de verkeerde plaats. Ons eerste werk is te beginnen met het hart.”⁴

“Hij die probeert om de geboden van God te houden in de zin van slechts een verplichting—omdat het hem werd beveeld te doen—zal nooit de vreugde van gehoorzaamheid ingaan. Wanneer de bevelen van God als een last gezien worden omdat zij overdwars de menselijke neiging snijden, dan weten wij dat het leven geen Christelijk leven is. De ware gehoorzaamheid is het uitwerking van een principe van binnen in. Het springt vanuit de liefde van gerechtigheid, de liefde van de wet van God. De essentie van alle gerechtigheid is de loyaliteit aan onze verlosser. Dit zal ons ertoe brengen om goed te doen omdat het goed is—omdat het goed doen behagend is voor God.”⁵

God heeft een plan waardoor wij volmaakt gevonden kunnen worden—niet door menselijke inspanning “opdat niemand roeme.” Deze volmaaktheid is een prachtige gift van Jezus Christus die gegeven wordt aan ieder die gelooft.

“De wet eist gerechtigheid,—een oprecht leven, een volmaakt karakter; en de mens kan dit niet aanbieden. Hij kan de eisen van de heilige wet van God niet tegenmoeten. Maar Christus, die op aarde als mens gekomen was, leefde een heilig leven, en ontwikkelde een volmaakt karakter. Dit alles biedt Hij aan als vrije gift aan iedereen die het ontvangen wilt.”⁶

Hoe goed is volmaakt? Perfectie is een goddelijke vervulling die in het leven van Jezus onze Heere werd geopenbaard tijdens Zijn aards leven op deze planeet. Zijn leven openbaart volkomen vertrouwen, totale afhankelijkheid op Zijn Vader voor het alledaags leven en het vervullen van de wil van God.

Dus, Hij beëindigde Zijn werk—volbracht alles ten behoeve van ons—wetend dat wij nooit door onze eigen kracht de eisen van de wet van God kunnen voldoen. Wat is ons aandeel? Oefent de wil uit! Verkiest om op hem te vertrouwen! Zelfs als wij weten dat wij niet kunnen doen wat wij verkiezen om te doen, door te kiezen openen wij de deur voor Christus om in ons te doen wat wij voor onszelf niet kunnen doen. Dus, in waarheid, het kind van God verkiest om in alle dingen te vertrouwen. Daarna moet hij Christus toelaten om door hem het vertrouwen uitoefenen en weigeren om toe te staan dat de omstandigheden of situaties twijfels tot stand brengen in de methode dat Christus gebruikt om Zijn werk te doen.

Als wij verkiezen om de betwijfeling te weigeren van *Zijn werk methode* in ons en alleen maar geloven dat Hij weet wat Hij doet, dan zouden we het geheim van de overwinning van Christus hebben geleerd—zelfs in de aanwezigheid van uiterlijke nederlaag.

Laat me dit hoofdstuk afsluiten door mijn favoriete en meest helpende paragraaf vanuit de pen van degene die leefde wat zij schreef te citeren:

“De Vader’s aanwezigheid omringde Christus, en niets overkwam Hem dan dat wat de oneindige liefde toeliet voor de zegen van de wereld. Hier was Zijn bron van bemoediging, en het geldt ook voor ons. Degene die vervuld is met de Geest van Christus blijft in Christus. De slag die op hem gericht is valt op de Redder, die hem met Zijn aanwezigheid omringt. Alles wat hem overkomt komt van Christus. Hij behoeft zich niet tegen het kwaad te verzetten, want Christus is zijn verdediging. Niets kan hem raken buiten de toestemming van onze Heere, en ‘alle dingen’ die toegelaten zijn ‘medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.’ Romeinen 8:28.”⁷

Hoe goed is volmaakt? Al goedheid die wij ooit zullen hebben is simpelweg een perfect vertrouwen in Jezus. “Door de verdiensten van Christus, door Zijn gerechtigheid, die door geloof aan ons toegerekend wordt, moeten wij de volmaaktheid van het karakter bereiken.”⁸

Verwijzingen:

- 1 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1132, The Signs of the Times, 30 dec 1889.
- 2 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 143.
- 3 Selected Messages, boek 1, blz. 405.
- 4 Christ’s Object Lessons, blz. 97.
- 5 Christ’s Object Lessons, blz. 97, 98.
- 6 The Desire of Ages, blz. 762.
- 7 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 71.
- 8 Testimonies, vol 5, blz. 744.

4.

BEGRAAFPLAATS *Religie*

“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?” Romeinen 6:3. De meeste Christenen die door onderdompeling gedoopt zijn zijn zich volledig van bewust dat ze in de naam van de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest gedoopt zijn. Maar slechts weinigen zijn zich van bewust dat de doop in de dood van Christus is.

Paulus zegt, “Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.” Romeinen 6:4.

De doop symboliseert een doodservaring die reeds in het leven van de gelovige plaatsgevonden zou moeten hebben. De dood die hier er van wordt gesproken is de dood van de natuur waarmee wij geboren zijn. Die onverbeterlijke oude natuur is geschikt slechts voor de dood. Het natuurlijk gevolg van de dood is begrafenis waarvan er geen opstanding zou zijn. In feite, Paulus verklaart dat “. . . onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.” Romeinen 6:6.

“De grote moeilijkheid in de meerderheid van de gelovigen is ongetwijfeld dat zij het leven van Christus proberen te leven zonder eerst de dood van Christus

te hebben gestorven. Zij schijnen het begrip te hebben dat Christus stierf zodat wij niet hoeven te sterven, en zo door geloof in Christus hopen zij te leven zonder te sterven. Paulus zei, ‘Die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen’ Romeinen 8:8, en ‘die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist’ Galaten 5:24.’¹

Een duidelijk inzicht in het belang van dit feit is absoluut noodzakelijk als wij een succesvolle wandeling met de Heere willen hebben.

“De wedergeboorte is een zeldzame ervaring in de wereld waarin wij leven. Dit is de reden waarom er zoveel verkeerd gaat in de gemeenten. Velen, zo velen, die de naam van Christus dragen, zijn ongeheiligd en onheilig. Zij zijn weliswaar gedoopt, maar toch levend begraven. Ze zijn niet gestorven aan zichzelf en daarom zijn zij niet opgestaan in een nieuw leven met Christus.”²

De voorafgaande verklaring werd in 1897 geschreven. Ongetwijfeld zou het vandaag even waar zijn. Paulus verklaart verder, “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; (schepping) het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.” 2 Korintiërs 5:17.

Waarom is het noodzakelijk voor de oude natuur te sterven? Jezus beantwoordt, “Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.” Mattheüs 16:25. Er is blijkbaar niets dat gedaan kan worden om de oude zondige natuur van de mens te genezen. Het moet enkel simpelweg sterven. Om een nieuw leven te ontstaan, moet het oud verdwijnen.

Meade MacGuire, in zijn boek, *His Cross and Mine*, geeft ons een inzicht dat zeer behulpzaam is.

“Er is een groot verschil tussen zonden en zonde. Velen vinden ernstige moeilijkheid in hun Christelijk leven

omdat zij dit onderscheid niet begripen. Onder al onze handelingen van overtreding is het principe van zonde waarvan ze opspringen. Hoewel al onze kwaadaardige daden vergeven waren, zouden wij nog doorgaan met zondigen. Iets meer moet voor ons worden gedaan dan enkel onze zonden vergeven.”³

MacGuire gaat verder:

“Hier is het noodzakelijk om het onderscheid tussen zonde en zonden te overwegen. God is altijd klaar om de zonden, de daden van ongehoorzaamheid, de overtredingen van de heilige wet te vergeven door de verdiensten van Christus, als antwoord op het gebed van berouw en geloof. Maar God kan de zonde niet vergeven.

De zonde is de natuur die ons leidt om de wet van God te ongehoorzamen. De natuur waarmee wij in de wereld gekomen zijn verandert niet, zoals we in de woorden van de Redder lezen: ‘Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.’ De enige weg om de slechte natuur uit de weg te halen is de dood. De enige weg om een goede natuur te ontvangen is de wedergeboorte.”⁴

De dood is de enige manier om van de oude natuur bevrijd te worden.

Hier is hoe deze dood in de gelovige plaatsvindt. De lagere hartstochten hebben hun zetel in het lichaam en worden daarin bezig gehouden. De woorden *vlees* of *vleselijke* of *begeerlijkheden des vleses* verwijzen naar de lagere natuur. We zijn bevolen om het vlees te kruisigen, met de bewegingen en begeerlijkheden. Hoe? Door pijn aan te doen in het lichaam? Nee. Wat u doen wilt is de verzoeking tot zonde ter dood brengen. Doodt de corrupte gedachte. Laat elke gedachte in bezit genomen worden door Jezus Christus.⁵

In Romeinen 6, Paulus verklaart dat de dood van de oude natuur echt is. In vers 11 wordt ons verteld om dit te voorhouden

als een feit! Hier is waar vele Christenen falen. Het is zo gemakkelijk om deze ervaring als een theologische uitdrukking te onderstrepen, maar niet als iets dat echt of praktisch is.

Satan is de oorzaak van dit redenering. Wanneer God een feit verklaart, zal Satan zich er tegen verzetten, veranderen of proberen het feit te wijzigen voor zijn eigen doeleinden. Satan weet dat zijn macht verbroken is als de Christen echt gelooft dat zijn oude natuur werkelijk dood is.

Om zijn aanspraken te versterken dat de doodservaring niet echt is, probeert Satan de Christen ertoe te brengen om steeds meer in zijn gevoelens te leven eerder dan door zijn geloof. En zo brengt hij de gelovige ertoe om in de zonde te vallen. Dan draait hij rond en beschuldigt hij hem van het vallen in zonde. En hij gebruikt deze ervaring van het vallen als bewijs dat de oude natuur niet dood is. Hij gebruikt simpelweg een volkomen rationele argumentatie en zegt, "als de oude natuur dood was, dan zou u niet verleid zijn geweest."

Op dat moment, is het noodzakelijk dat de Christen ophoudt te proberen om op zijn eigen manier te denken door de warhoop van de gevoelens waarvoor hijzelf in hem zelf een open weg bereid heeft. Hij moet, ondanks de gevoelens, Gods Woord geloven.

Als hij zichzelf aan Christus heeft overgegeven dan weet hij dat ". . . die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden." Galaten 5:24. Al willen we Christenen blijven moeten wij altijd naar het Woord van God terugkeren en ophouden te proberen om met de suggesties van Satan te redetwisten. God zegt dat uw oude natuur dood is zelfs als u in zonde door verleiding bent gevallen. Satan zegt dat het niet dood is. Nu de vraag die we moeten beantwoorden is niet *wat* geloven wij, maar *wie* geloven wij?

Hoe moet ik met deze gevoelens mee omgaan? Leest hoofdstuk één opnieuw en observeert het feit dat Satan de meester is van onze gevoelens. De volgende verklaringen onderstrepen dit feit:

“Wij moeten onszelf dagelijks aan God wijden en geloven dat Hij het offer aanvaardt, zonder te onderzoeken

of wij die graad van gevoel hebben die met ons geloof correspondeert. Gevoel en geloof verschillen van elkaar net zoals het oosten van het westen. Het geloof is onafhankelijk van het gevoel. Wij moeten ernstig aan God roepen in geloof, met of zonder gevoel, en vervolgens moeten we van onze gebeden naleven. Onze verzekering en bewijs is het woord van God, en nadat wij het hebben gevraagd moeten wij geloven zonder te twijfelen.”⁶

Om ons te helpen te zien hoe subtiel deze kwestie van geloof tegenover gevoelen is, laten we er duidelijk overdenken terwijl wij dit volgende citaat lezen:

“ . . . God moet door principe in plaats van gevoel gediend worden . . . Vergist u niet tussen geloof en gevoel. Ze zijn verschillend van elkaar. Geloof is voor ons om uit te oefenen. Dit geloof moeten we voortdurend uitoefenen. Geloof, geloof. Laat uw geloof de zegen vasthouden, en het is van u. Uw gevoelens hebben niets met dit geloof te maken. Wanneer het geloof de zegen in uw hart brengt, en u zich in de zegen verheugt, dan is het niet meer geloof, maar gevoel.”⁷

De laatste zin in de voorafgaande paragraaf is niet het gemakkelijkst te begrijpen. Gelieve opnieuw te lezen. Laten we nu een dichtere blik nemen. Uiteraard, er is een zeer kleine stap van geloof naar gevoel. Of we kunnen zeggen dat het leven door geloof een constante waakzaamheid vereist met de vrees dat we niet uitglijden in leven door gevoel.

Een duidelijk Bijbels voorbeeld zou ons op dit punt kunnen helpen. In Lucas 10:17 de Bijbel zegt, “En de zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende: Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw Naam.” Merkt op de opwindende die door deze terugkerende missionarissen getoond moet zijn geweest. Nooit voordien hadden ze een ervaring als dat gehad. Hun vreugde moet zeer duidelijk geweest zijn, want het is afzonderlijk vermeld.

Luistert nu naar de reactie van Christus in vers 18: “En Hij zeide tot hen: Ik zag den satan, als een bliksem, uit den hemel vallen.” Wat een reactie! Ik kan bijna de uitdrukkingen zien op de gezichten van die arbeiders, u niet? Er moet vast wat gepraat onder die mensen geweest zijn. “Hij moet het niet begrepen hebben wat we zeiden. Waarom is Hij zo droevig? Ik snap Hem niet.” Sommigen zouden zelfs geprobeerd kunnen hebben om hun mededeling te verduidelijken.

Jezus, echter, antwoordde hun met een rijkdom van ervaring die ze er niets van wisten. Christus gedachten reikte terug naar de val van Lucifer en eigenlijk zei Hij kortweg, “Lang geleden zag ik die zelfde geest in Satan en nu zie ik het hier.” Aan Satan was gegeven de zegen van grote macht. Hij verwonderde zich over de macht maar vergat de grotere zegen van zijn relatie met de bron van die macht. De sleutelwoorden hier die de plechtige waarheid openbaren zijn “ons onderworpen.”

Luistert nu naar de verzen 19 en 20: “Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen. Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen.”

De grootste zegen mogelijk dat God verleent—een zegen die het leven van de Zoon van God kost—werd terzijde gelegd en verbannen naar een onbelangrijke plaats wanneer het vergeleken wordt met het uitwerpen van duivelen. Golgotha was de betaalde prijs opdat onze namen in de hemel geschreven kunnen worden. De macht om duivelen te uitwerpen kon Christus zonder kosten aan Hemzelf geven. Hoe vaak denken wij meer aan een mand van boodschappen die wonderbaarlijk geplaatst is voor onze neus wanneer we nodig hebben, dan aan de geschenk van God dat ons toelaat om lid te worden van Zijn familie, “. . . van Zijn vlees en van Zijn benen.” Efeziërs 5:30.

Nu wij op de problemen van te leven door onze gevoelens hebben gewezen, laten we aan de vraag terugkomen van hoe we met die gevoelens omgaan. Zullen we tandenknarsen en die gevoelens dragen? Zullen we maar negeren en hopen dat die zullen weggaan?

Is het niet beter dat we onze gevoelens uitdrukken en daardoor de spanning of stress uitlaten? Deze en veel andere oplossingen zouden ondersteund zijn door sommige zeer verantwoordelijke mensen. Al onze gevoelens is veel gemakkelijker om er mee om te gaan door hun bron eerst te onderzoeken. Wij moeten in gedachte houden het feit dat God eerst met het hart (verstand) werkt en Zijn werk is van binnenuit naar buiten. Satan, integendeel, werkt door de gevoelens en zijn werk is van buitenuit naar binnen.

God motiveert al onze daden door het verstand. Satan motiveert door de zintuigen. Hij mijdt het redeneringsproces. Gelieve te herinneren dat, “Er zijn twee machten die de gedachten van de mens onder gezag houden—de macht van God en de macht van Satan.”⁸ Met deze feiten in gedachten is het gemakkelijker om de bron van de gevoelens na te gaan en te weten wat er mee te doen.

Maar hoe gaan we met de gevoelens om wanneer wij zelfs weten dat ze van de duivel zijn? We moeten de raad in *The Adventist Home*, p.128 herinneren. “Brengt de verleiding tot zonde ter dood.” Dit is onmogelijk voor ons om in onze eigen kracht te doen. Juist hier is waar we de kracht van de wil moeten gebruiken.

Wij moeten *kieszen* om aan God te geloven ondanks onze gevoelens. Na dit te hebben gedaan, dan moeten we eerlijk aan onszelf toegeven dat wij onze gevoelens niet kunnen beheersen. En dan vluchten naar de Heere in gebed, als we onze onmacht toegeven, en Hem danken voor Zijn grote macht en bereidheid om ons te redden. Hij zal ons bevrijden! De gevoelens zullen verdwijnen en de vrede zal in ons hart regeren. Het is misschien noodzakelijk om dit voor een tijd vaak te doen totdat we Satan overtuigen dat we niet gewillig door de gevoelens zullen worden geleid. Wandel door geloof—met of zonder gevoel. Blijft denken, ik ben gestorven, en mijn leven is verborgen met Christus in God. Kolossenzen 3:3. Wat kan de duivel met een gestorvene doen? Wanneer de wil wordt gebruikt om zelfs dat te kiezen die wij niet kunnen doen, wordt God verheerlijkt, want hij houdt er van om te doen dat wat we voor ons zelf niet kunnen doen.

Begraafplaats religie kan ons misschien niet veel aantrekken, ik ben zeker dat het niet het geval voor Jezus was. Maar toch is het de enige uitweg van dit probleem van de zonde. Hij zei aan de Grieken die vlak vóór Zijn dood gekomen waren om Hem te zien “. . . Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.” Johannes 12:24.

Mag ik voorstellen dat uw begraafplaats in uw eigen huis kan zijn, workshop, bureau of overal waar het eigen ik naar voren kan komen tijdens de activiteiten van alledag. Om Christen te blijven komt er veel meer bij dan het dagelijkse sterven van het eigen ik. Met Paulus moeten wij “Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden.” 2 Korintiërs 4:10 & 12.

Er is slechts één manier om anderen naar Jezus en niet naar ons toe aan te trekken. Als het eigen ik verborgen is (gekruisigd) wordt Jezus geopenbaard. “Christus is met een smachtend verlangen aan het wachten op de manifestatie van Hemzelf in Zijn kerk. Wanneer het karakter van Christus volkomen in Zijn volk weergegeven zal worden, dan zal Hij komen om hen als Zijn eigen te eisen”⁹

Verwijzingen:

- 1 The Life of Victory, by Meade MacGuire, blz. 35.
- 2 The SDA Bible Commentary, vol. 6, blz. 1075, Manuscript 148, 1897.
- 3 His Cross and Mine, by Meade MacGuire, blz. 80.
- 4 His Cross and Mine, by Meade MacGuire, blz. 91.
- 5 The Acts of the Apostles, blzn. 127, 128.
- 6 Selected Messages, boek 2, blz. 243.
- 7 Testimonies, vol. 1, blz. 167.
- 8 Temperance, blz. 276.
- 9 Christ's Object Lessons, blz. 69.

5.

Christenen

ZIJN GEBOREN, NIET GEMAAKT

De ervaring van de wedergeboorte dat meer dan een dozijn keer gesproken wordt in het Nieuwe Testament is in grote mate vaak misverstaan. Voor velen, is het eenvoudigweg om in Jezus te geloven. Voor anderen, om Jezus als Redder te aanvaarden betekent om wedergeboren te zijn. En voor nog anderen, is de doop door onderdompeling gelijk aan wedergeboorte.

Mag ik voorstellen dat de wedergeboorte zulk een dynamische, levendige ervaring is, zoals voorgesteld in het Woord van God, dat vele mensen het moeilijk vinden om het letterlijk te accepteren wat de Schriften onderwijst.

“Degene die echt de zoon van God is, doet de zonde niet, want de natuur van God is in hem voor altijd, en zulke erfelijkheid is onbekwaam tot zonde.” 1 Johannes 3:9, Phillips.

“Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren, en een iegelijk, die de vader liefheeft heeft zijn kind eveneens lief.” 1 Johannes 5:1, N.I.V.

“Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof.” 1 Johannes 5:4.

Wij kunnen zien dat het is in de wedergeboorte dat de kracht van het Christen leven schuilt. Nu moeten wij ontdekken wat het is dat deze kracht een echte ervaring voor ons persoonlijk maakt. Johannes verklaart, “En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in

Zijn Zoon. Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet.” 1 Johannes 5:11, 12.

Kan het zijn dat in ons enthousiasme om de waarheid te leren, wij het hebben veronachtzaamd om te zien wie de Waarheid is? In ons onderzoek naar waarheid kan er iets zijn die ons aan de waarheid verblindt. We zullen het proberen te ontdekken wat het is dat de oprechte zoekers zo effectief verblindt en op die manier leren hoe we de weg kunnen banen voor deze prachtige ervaring van de wedergeboorte.

“Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.” Openbaring 3:20. Blijkbaar worden deze woorden gericht aan Gods Laodicensen kerk van vandaag, want ze vormen een deel van het speciale boodschap van Jezus aan Zijn laatste kerk. Het is, daarom, noodzakelijk dat wij het antwoord van de zo vaak herhaalde vraag weten, “hoe word ik wedergeboren?” Of is het slechts een verbale ervaring? Is het letterlijk? Als het letterlijk is, hoeveel van mijn leven geeft dit de toegang aan Jezus? Mijn geestelijk leven? Mijn zakelijk leven? Mijn recreatieleven? Hoeveel is het noodzakelijk voordat Hij in mijn leven binnen kan komen?

“Elke gedachte moet gevangen worden geleid tot Jezus Christus. Alle dierlijke neigingen moeten aan de hogere krachten van de ziel worden onderworpen. De liefde van God moet opperst regeren; Christus moet een onverdeelde troon bewonen. Onze lichamen moeten als Zijn gekochte bezit worden beschouwd. De leden van het lichaam moeten als instrumenten van gerechtigheid worden.”¹

Zonder twijfels, betekent deze ervaring veel meer dan gewillig zijn om te stoppen met onze slechte gewoontes, onze kwade natuur, onze liefde van de wereld, en onze aardse bezittingen. *Elke gedachte* moet onder Zijn controle zijn. Alle natuurlijke neigingen en leden van het lichaam zelf moeten Zijn gerechtigheid weerspiegelen.

Om dit te realiseren, Jezus zegt, “Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zelf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.” Openbaring 3:18.

“Wat is het dat de ellende omvat, de naaktheid, van hen die zich rijk en verrijkt voelen? Het is het gebrek aan de gerechtigheid van Christus.”² Zelfs een sterk geloof in het correct onderwijs van dogmas van de kerk kan niemand redden. Jezus moet een volledige controle hebben in elk facet van ons leven. Dit is geen eigenmachtige vraag van onze Redder; het is simpelweg een van de goddelijke natuurlijke wetten van God. Het is de wet die zegt, “. . . dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God . . .” Romeinen 8:7.

Om deze reden, kwam Nicodemus des nachts tot Jezus. Zijn hart was zwaar, want hij verlangde om bekleed te zijn met de gerechtigheid van Christus, de verzekering van zaligheid, maar hij wist het niet hoe te verkrijgen. Jezus zag zijn behoefte en ging rechtstreeks naar het punt. “. . . Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.” Johannes 3:3. Nicodemus’ rijkdom, invloed, persoonlijke prestaties waren van geen waarde in het voldoen van Jezus’ vereisten voor een wedergeboorte.

Hier bevindde de crisis van Nicodemus. Onbekwaam om het antwoord te zien, verklaarde hij, “. . . Hoe kunnen deze dingen geschieden?” Johannes 3:9. Jezus had hem reeds verteld, “Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.” Vers 6. Nicodemus wenste dit niet te zien. Het eigen ik was zeer levend in hem.

De verklaring van Christus aan Nicodemus blijft geldig. Vlees kan vless niet kruisigen, het maakt niet uit hoeveel beloften, toezeggingen, verbintenissen die we kunnen maken, of hoeveel we oprechte inspanning kunnen besteden. Er is altijd nog een klein beetje vlees-het eigen ik in leven om opnieuw de macht over te nemen. Iemand heeft eens gezegd dat het beter is om over het eigen ik kwaad te denken dan om helemaal er niet aan te denken.

Christus staat bij de deur van Zijn kerk met Zijn stem pleitend, “. . . indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen . . .” Openbaring 3:20. Waarom stelt Jezus Zichzelf zo voor? Omdat wij, zoals Nicodemus, verblind zijn door het eigen ik. Wij moeten nog inzien dat de Christenen geboren zijn en niet gemaakt.

Vele eerlijke mensen die Christen zijn hebben het idee dat het met de hulp van God hun oude natuur—het vlees—kan worden gereinigd, gezuiverd, en bevrijd zijn van het kwaad in hun binnenste en dat ze dan triomfantelijk leven voor God zullen kunnen leven. Dit is een vervalsing van Satan! Zijn plan is om mensen ertoe brengen te geloven dat de menselijke natuur kan worden veranderd. Hij weet dat het slechts geschikt is te sterven, maar hij probeert de waarheid te bedekken met leugens en ons verblind te houden.

“Het leven van een Christen is geen wijziging of verbetering van het oude leven, maar een transformatie van natuur. Er is een dood aan het eigen ik en zonde, en een totaal nieuw leven. Deze verandering kan alleen maar worden bewerkstelligd door de krachtige werking van de Heilige Geest.”³

“Christus kwam op aarde, nam de menselijkheid op Zich en staat als de vertegenwoordiger van de mens, om aan te tonen in de strijd tegen Satan dat de mens, zoals God hem gemaakt heeft, verbonden met de Vader en de Zoon, elke goddelijke eis kan voldoen.”⁴

Dit citaat verdient een zeer serieuze overdenking. Daarin vinden we de reden waarom het voor Jezus absoluut noodzakelijk was om met een zondeloze natuur te zijn geboren zoals de eerste Adam. Het is slechts met hetgeen dat van de Geest geboren is dat God ermee kan werken om het te vormen en te fatsoeneren naar Zijn wil. Zondige natuur is wankelbaar en zal niet aan de Hoofdarbeider gehoor geven. Het verlangen kan in de gedachte zijn, maar het vlees is onverbeterlijk. Het resultaat is de mislukking.

Toen Jezus zei dat, “. . . Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen . . .” Johannes 12:24, sprak hij blijkbaar over de doop die, als het ware, de dood symboliseert.

“De wedergeboorte is een zeldzame ervaring in de wereld waarin wij leven. Dit is de reden waarom er zoveel verkeerd gaat in de gemeenten. Velen, zo velen, die de naam van Christus dragen, zijn ongeheiligd en onheilig. Zij zijn weliswaar gedoopt, maar toch levend begraven. Ze zijn niet gestorven aan zichzelf en daarom zijn zij niet opgestaan in een nieuw leven met Christus.”⁵ (geschreven in 1897).

“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.” Johannes 1:12,13. Het is vrij duidelijk dat de Inspiratie onderwijst de noodzaak van de geestelijke geboorte, alvorens iemand een zoon van God of een lid van Zijn familie wordt. Nochtans, moet de dood het leven voorafgaan.

De oplossing voor dit probleem is buiten de capaciteiten van de mens. De mens, zelfs in zijn zondige natuur, kan zijn Godgegeven wil uitoefenen en verkiezen te sterven en wedergeboren te zijn.

Dit proces wordt weergegeven in hoofdstuk één van dit boek. Wij hadden niets met onze natuurlijke geboorte te doen maar, prijst God, we hebben een aandeel van God gekregen in de ervaring van de wedergeboorte. Maar, zelfs in deze wedergeboorte moet er een verbinding met de Vader en de Zoon zijn. Dit is wat de rechtvaardiging realiseert.

De Vader rechtvaardigt de gelovige op basis van zijn aanvaarding van Jezus en Zijn verzoening op het kruis voor de gelovige.

Jezus leefde Zijn leven in een directe verbinding met Zijn Vader. Hij zei, “. . . De Zoon kan niets van Zichzelf doen . . .” Johannes 5:19. Zijn leven van gehoorzaamheid aan elk goddelijke eis was niet onafhankelijk van Zijn Vader maar integendeel het was 100 percent afhankelijk van Zijn Vader. Het is op die manier dat Zijn leven een perfect voorbeeld voor ons is om na te volgen.

Jezus vertelt ons, “. . . zonder Mij kunt gij niets doen.” Johannes 15:5. Onafhankelijk van Jezus, zelfs in de wedergeboorte ervaring, kunnen we de goddelijke eisen niet gehoorzamen. Maar het feit dat Jezus in ons leeft, zoals de Vader in Hem leefde, maakt het gehoorzamen mogelijk. Hij doet dit in ons. En dat is goed nieuws, is het niet?

De vraag die we moeten stellen is, “wat is de goddelijke eis die ik moet voldoen?” We vinden het antwoord in het volgende citaat: “God eist een volledige overgave van het hart alvorens de rechtvaardiging plaats kan vinden; en opdat iemand de rechtvaardiging behouden kan, moet er een voortdurende gehoorzaamheid zijn, door actief, levend geloof dat door liefde werkt en de ziel reinigt.”⁶

U zult opmerken dat terwijl de voorwaarde voor de rechtvaardiging de overgave is, de voorwaarde om de rechtvaardiging te behouden een onophoudelijke gehoorzaamheid is. Geeft rechtvaardiging ons de bekwaamheid om te gehoorzamen? Nee. Rechtvaardiging heeft slechts met onze legitieme status te maken—onze status bij God. Hoe kunnen wij aan de tweede voorwaarde voldoen? Hier is hoe:

“Terwijl God in het hart werkt, en de mens zijn eigen wil aan God overgeeft, en samen met God werkt, oefent hij in het leven uit dat wat God door de Heilige Geest van binnen werkt, en er is harmonie tussen de bedoeling van het hart en de praktijk van het leven. Elke zonde moet van afgestaan worden als een hatelijk ding dat de Heere van het leven en glorie gekruisigd heeft, en de gelovige moet een progressieve ervaring hebben door de werkzaamheden van Christus constant te verrichten. Het is door een constante overgave van de wil, door gehoorzaamheid, dat de zegen van de rechtvaardiging behouden wordt.”⁷

Gelieve op te merken dat de taak van de mens is om zijn wil over te geven. Christus leven was van een onophoudelijke

overgave. Wij zullen meer van dit spreken in een latere hoofdstuk. Onophoudelijke gehoorzaamheid is het resultaat van het proces van de heiligmaking dat we in de volgende hoofdstukken zullen overwegen. Het kan voor sommigen schijnen dat de menselijke natuur helemaal als onbetekenend is voorgesteld. Het is, inderdaad, het punt.

“Wanneer de ziel zichzelf aan Christus overgeeft, *neemt een nieuwe macht bezit van het nieuwe hart*. Een verandering die de mens voor zich zelf nooit kan realiseren vindt plaats. *Het is een bovennatuurlijk werk, waarbij een bovennatuurlijke element in de menselijke natuur ingebracht wordt*. De ziel die zichzelf aan Christus heeft overgegeven wordt Zijn eigen vesting, die Hij in een opstandige wereld houdt, en het is Zijn plan dat geen gezag daarin gekend zal worden dan dat van Hem zelf. Een ziel die zo in bezit is van de hemelse scharen is onaantastbaar tegen de aanvallen van Satan. . . . De enige verdediging tegen het kwaad is het verblijf van Christus in het hart door geloof in Zijn gerechtigheid. Tenzij we diep verbonden worden met God, kunnen we nooit tegen de ongeheiligde gevolgen van zelf-liefde, zelf-satisfactie, en verzoeking van de zonde weerstaan. *We kunnen van vele slechte gewoontes afstaan, in de tijd die we weg kunnen zijn van Satan's gezelschap; maar zonder een levend verbinding met God, door de overgave van onszelf aan Hem moment op moment, zullen we bevangen worden.*”⁸

“Wat is rechtvaardiging door geloof? Het is het werk van God door de roem van mensen in het zand te begraven en te doen voor mensen wat ze niet voor zichzelf kunnen doen. Wanneer mensen hun eigen nietigheid inzien, zij zijn gereed om bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus.”⁹

“Waarom is het zo hard om een leven te leiden van zelfverloochening en verootmoediging? Omdat de belijdende Christenen niet gestorven zijn aan de wereld.

Het leven wordt met gemak beleefd nadat we gestorven zijn.”¹⁰

Herinnert dat Gods wegen niet onze wegen zijn. Zijn weg kan als een mislukking gezien worden, maar Zijn weg is de enige weg tot succes. Want wanneer we echt opnieuw geboren zijn—

We Leven door te sterven.
Kracht komt door zwakheid.
De strijd wordt gewonnen door zich over te geven.
Dan kunnen we pas weten dat Christenen geboren zijn en niet gemaakt zijn.

Verwijzingen:

- 1 The Adventist Home, blz. 128.
- 2 Christ Our Righteousness, blz. 90.
- 3 The Desire of Ages, blz. 172.
- 4 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 650, The Signs of the Times, 9 juni 1898.
- 5 The SDA Bible Commentary, vol. 6, blz. 1075, Manuscript 148, 1897.
- 6 Selected Messages, boek 1, blz. 366.
- 7 Selected Messages, boek 1, blz. 397.
- 8 The Desire of Ages, blz. 324.
- 9 Christ Our Righteousness, blz. 104.
- 10 Messages to Young People, blz. 127.

6.

VAN Rechtvaardiging *TOT WAT?*

Als iemand gerechtvaardigd is en zijn status in de hemel weer-geeft “alsof ik nooit had gezondigd,” het zou vreemd schijnen te zijn om iets anders te wensen om te toevoegen in zulk een rapport. Om dit soort gedachte te uiten is het feit openbaren dat zo iemand nog legalistisch denkt. Er is nog steeds een verlangen om iets te doen om onszelf te laten voelen dat het echt waar is. Het hoogste doel voor de gerechtvaardigde persoon is om, door geloof, de onverdiende positie dat God, door Zijn liefde, aan ons gegeven heeft te onderhouden als een vrije gift. Het is echter zo dat, op het ogenblik waarin we gerechtvaardigd zijn, we ook op dat moment geheiligd zijn. Die beide voorwaarden kunnen alleen voldoen worden door geloof.

De rechtvaardigmaking heeft te maken met uw status in de hemel. Het verandert de status van een veroordeelde misdadiger in dat van een vrije mens met een volmaakte status, inbegrepen uw voormalig leven.

Heiligmaking is de hemelse vastgestelde plan waardoor de bevrijde misdadiger (nu een lid van de familie van God) onophoudelijk dank kan zeggen aan God voor deze onuitsprekelijk gift van rechtvaardiging aan een onverdiende deugniet. Hoe doet hij dit? Door elke dag God toestaan om in hem te werken volgens Zijn goede wil en welbehagen. Filippenzen 2:13.

Ons aandeel is God toe te laten om in ons leven te werken, ons opnieuw wennen om steeds ja te zeggen telkens als Jezus zegt, “Dit is de weg, wandelt in denzelven.” De hemelse eis voor hen

die de hemel ingaan is een volledig vertrouwen in Jezus zonder te betwijfelen, vertragen of zelfs vragen waarom of hoe. Ons antwoord op Zijn leiding moet zo natuurlijk zijn als de bloem die zichzelf naar de zon richt.

Uiteraard, moet er geen twijfelen zijn in de loop van de tijd over onze rechtvaardiging (de toegerekende gerechtigheid) of onze heiligmaking (de verleende gerechtigheid). Het is door rechtvaardiging dat de gehoorzaamheid aan ons toegeschreven wordt, voor nu en voor in de toekomst.

“Door Zijn toegerekende gerechtigheid, zijn ze door God aanvaard als diegenen die aan de wereld uiten dat zij trouw aan God zijn, diegenen die al Zijn geboden bewaren.”¹

“Wij zouden het leven van onze Verlosser moeten bestuderen, want Hij is de enige volmaakte voorbeeld voor de mens. Wij zouden het oneindig offer van Golgotha moeten overdenken, en de boven mate van de zonde en de gerechtigheid van de wet aanschouwen. U zult van een geconcentreerde studie op het thema van verlossing versterkt en verzuiverd uitkomen. Uw begrip op het karakter van God zal worden verdiept; en met het hele verlossingsplan dat duidelijk omlijnd wordt in uw verstand, zult u uw goddelijke commissie beter kunnen vervullen. Van een grondige overtuiging, kunt u dan aan de mensen van het onveranderlijk karakter van de wet getuigen die door de dood van Christus op het kruis gemanifesteerd wordt, de kwaadaardige aard van de zonde, en de gerechtigheid van God in het rechtvaardigen van de gelovige in Jezus op voorwaarde van zijn toekomstige gehoorzaamheid aan de inzettingen van de overheid van God in de hemel en op de aarde.”²

“Het persoonlijk geloof onder ons als een volk is bij een laag eb. Er is veel vorm, veel mechanisme, veel mond geloof; maar iets veel dieper en sterker moet in onze geloofservaring thuis gebracht worden . . . Wat

wij nodig hebben is God kennen door middel van een ervarend kennis van de kracht van Zijn liefde zoals die in Christus wordt geopenbaard . . . Door de verdiensten van Christus, door Zijn gerechtigheid, die door geloof aan ons toegerekend is, moeten we de volmaaktheid van het Christelijk karakter bereiken.”³

Volmaaktheid komt ook door rechtvaardiging. Het is door heiligmaking dat deze positie wordt behouden. Dit zal niet alleen onze positie zijn totdat Jezus komt maar ook zal het tot in de eeuwigheid zijn. Het zal ons een gelukkig levenslot zijn om onze appreciatie uit te drukken aan het heel heelal voor de onuitsprekelijke gave van Christus ter wille van ons.

De verlossing is afhankelijk van de rechtvaardiging die een vrije gift is van God. Onze houding ten opzichte van die gift wordt uitgedrukt in ons verband met de heiligmaking en onze bereidwilligheid opdat Jezus onze karakters hervormt om uiteindelijk Zijn eigen karakter te reflecteren. Dit is Zijn werk ondanks de methodes die Hij gebruiken mag om Zijn doel te verwezenlijken. Ons werk is om onszelf aan Hem te onderwerpen.

Is heiligmaking het bewijs van rechtvaardigmaking? Jezus zegt, in Johannes 15:5, “. . . die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht . . .” De vrucht van de Geest moet gezien worden in ieder die echt gerechtvaardigd is. Galaten 5:22, 23. De gelovige moet slechts in deze verhouding (positie) in Christus blijven en Hij zal de vrucht produceren. Christus is de Wijnstok; de gelovige is de rank. Onze *positie* als leden van de familie van God is de aanleiding van onze verheuging. We moeten weigeren om onszelf toe te geven aan *conditioneel* denken. Wanneer we ingeënt zijn in de Wijnstok, worden wij een deel van Hem. Rechtvaardiging zal altijd nodig zijn. Het karakter van Christus is de enige verzoening die alle eisen van de volmaakte wet van God volledig kan voldoen, vandaar, dat het altijd moet worden behouden.

“De vijand van de mens en God is niet gewillig dat deze waarheid [rechtvaardiging door geloof] duidelijk gepresenteerd zou worden; want hij weet dat als de mensen het openhartig ontvangen, zijn macht gebroken zal worden. Als hij de gedachten van de mensen overmeesteren kan zodat twijfel en ongeloof en duisternis de ervaring voor hen die de kinderen van God beweren te zijn samenstelt, dan kan hij hen zeker door verzoeking overwinnen.”⁴

“Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te treden, en over alle kracht des vijands . . .” Lucas 10:19.

Opvallend is dat de Christenen in het algemeen wat ervaring betreft niet ervan bewust zijn dat zij vrij van de macht van Satan kunnen leven. Dit impliceert geen vrijheid van zijn verzoeking. De verzoeking, samen met zonde, zullen hun *macht* verloren hebben. Dit is goed nieuws voor ons allemaal.

De zonde heeft een krachtige invloed in de menselijke familie. Het is aantrekkelijk aan de zondige natuur. Het biedt plezier aan voor een tijd. Het is opwekkend omdat het verboden is. Het bouwt op de geest van onafhankelijkheid. Het is een misbruik van de macht van keus of van het gebruik van de wil. Al die dingen zijn goed voor mekaar in het binnenste van de waarlijk opnieuw-geboren Christen die met zijn Heere in gerechtigheid loopt.

Er is een ander veel subtieler aspect van de macht van zonde die wij moeten overwegen: “. . . de kracht der zonde is de wet.” 1 Korintiërs 15:56. *Dunamis* (vermogen) in het Grieks is hier vertaald als kracht. Het wordt vaker overgebracht als macht. Wij hebben ons woord “dynamiet” van de zelfde wortel. De capaciteit van een dynamiet is in zijn explosieve macht. Als de “kracht der zonde” de wet is, zouden we dan moeten weten hoe waar dit is. God openbaarde Zijn wet niet als een afschrift van Zijn karakter en ook als de “kracht der zonde.” Gods wet van liefde bewoog Hem ertoe om de mens te scheppen met het vermogen om te zondigen. Hij gaf hem de macht van keus. Zou

het kunnen zijn dat het hier is waar de macht van zonde zich bevindt? “Verzoeking kan weerstaan worden wanneer de mens krachtig beïnvloed wordt om een verkeerde daad te doen en, wetend dat hij het kan doen, zich er tegen verzet, door geloof, met een vaste greep op de goddelijke macht.”⁵⁵

Het is interessant om te weten dat de macht die Jezus aan Zijn discipelen gaf, die in Lucas 10:19 vermeld is, *exousia* (autoriteit) was en niet vermogen. Maar de macht van de vijand in het zelfde vers is *dunamis* (vermogen). Wij kunnen zeggen, dan, dat God aan de mensen de autoriteit geeft over al Satan’s vermogen, maar Hij behoudt het vermogen en de autoriteit over Satan onder Zijn eigen gezag. Door Christus is al de macht van Satan verbroken omdat hij een verslagen vijand is. Kolossenzen 1:13 zegt, “Die ons getrokken heeft uit de macht (autoriteit) der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde.” Vrijmaking van de Satan’s autoriteit en lid zijn van het koninkrijk van God zijn één en hetzelfde ding. “Wanneer u uw eigen wil en wijsheid opgeeft, en van Christus leert, zult u toegang vinden in het koninkrijk van God.”⁵⁶

Aangezien de wet van God een afschrift van Zijn karakter is, en Satan voortdurend probeert om Zijn karakter verkeerd voor te stellen, kunnen we hier een aanwijzing vinden in verband met de wet zijnde de “kracht der zonde”.

Door een misverstand en een misbruik van de wet van God, stond oude Israël voor eeuwen onder Satan’s gezag. Het was Gods plan dat Zijn wet, zoals die geschreven en geopenbaard werd in Sinai, als tuchtmeester zou zijn om Zijn volk tot Christus te brengen. Galaten 3:24. Satan had andere plannen. Die eigenlijke wet van vrijheid zou hij gebruiken om te slaven. Hoe? Door al zijn inspanningen te richten op één functie van de wet—zijn overtuigingsvermogen. Paulus schrijft, “Zo dan, gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis. . .” Romeinen 5:18. Hier is Satan’s steunpunt en zijn macht over de mensen. Hij zoekt onze ogen te verblinden bij de rest van hetzelfde vers: “. . . alsook door een rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.”

Satan heeft de veroordeling altijd op een overdreven manier aangewezen en, dan, stelde hij voor de strikte gehoorzaamheid aan de wet als de enige aannemelijke oplossing voor het probleem. Aldus, is de mens een nederlaag ondergegaan door een miserabele ontmoediging als hij probeert te behouden datgene wat hij in zijn eigen vermogen—*dunamis*, of autoriteit, *exousia*, niet kan behouden. Veroordeling en schuld zijn samen geassocieerd en vormen de kracht-centrale van Satan's werk om Christenen te misleiden.

Overtuiging en schuld waren bedoeld om de mens aan zijn eigen niets te wijzen, en in zijn extremiteit zou hij naar God, die Zijn Zoon stuurde om het gehele zondeprobleem op te lossen, keren. De liefhebbende ouder, wanneer hij met een koppig kind omgaat, openbaart vaak zowel zijn autoriteit als zijn vermogen alhoewel hij onbegrepen wordt. Zonde maakte noodzakelijk de openbaring van een wet die bestaan had vanaf de eeuwigheid maar die onbegrepen en verkeerd toegepast is. Door veroordeling, werd de belangrijkste functie van de wet als tuchtmeester van de menselijke ogen verborgen gehouden.

Veroordeling is ruw, een aangrijpende kracht onder heidenen en Christelijke religies. Veel van de hervormers hebben onder zijner macht geleden. Het Christendom, in het algemeen, heeft met dit probleem moeilijk gehad om slechts menselijke antwoorden te vinden die er niet in slagen om de liefde voor God op te wekken en een juiste houding ten opzichte van Zijn wet te bewerkstelligen. David had zijn ogen open en zag de wet als tuchtmeester, of de weg, naar Christus. Zijn reactie was, "Mem. Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachting den gansen dag." Psalm 119:97.

Vanaf het begin van zijn afval heeft Satan de wet van God gehaat, hij werkt voortdurend om het veranderd of gewijzigd te krijgen. Elke poging om rechtvaardiging, de toegerekende karakter van Christus voor de mens, als een middel te gebruiken om de wet van God te veranderen of af te schaffen betekent akkoord gaan met Satan en met hem samenwerken in zijn opstand tegen God.

Het antinomianisme, het wegdoen van Gods wet, is een menselijk antwoord op het probleem van de zonde bij de mens dat akkoord gaat met de originele beschuldiging van Satan tegen God.

De moderne mens kan denken dat de wet onbekwaam is om aan zijn behoeften te voldoen. Maar hij heeft de Redder tot wie de wet hem brengt nodig. De waarheid is dat de mens helemaal veranderd moet worden, niet de wet. Deze verandering wordt bewerkstelligd in twee verwante, maar duidelijk verschillende, processen. Als eerst, werd een legitiem proces voor de mens verwezenlijkt door Christus op het kruis van Golgotha toen Hij onze rechtmatige plaats nam en de schuld betaalde die wij niet konden betalen en toch leven. Op die manier, wordt de status van de mens veranderd op het moment dat hij Christus als zijn Redder aanvaardt en zijn leven in de Christus' handen overgeeft. "Wanneer mensen hun eigen nietigheid inzien, zij zijn gereed om bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus."⁷ Golgotha is als een onbetwistbaar bewijs van de onwankelbaarheid van de wet van God. Als het mogelijk was geweest om de wet te veranderen of af te schaffen, dan zou Golgotha niet noodzakelijk zijn geweest. God zij dank voor Zijn offer op Golgotha waar Jezus het recht verkreeg om de gevangenen van de greep van de grote oplichter te redden.⁸

"Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest." Romeinen 8:1. Rechtvaardiging handelt de veroordeling af voor de Christen die zichzelf overgegeven hebben. De Redder zei, "Want God heeft Zijn Zoon niet gezond in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden." Johannes 3:17. De wet overtuigt nog steeds, maar alleen blijft veroordeling de zaak waarmee Satan zich bezighoudt. De wedergeboren (gerechtvaardigde) Christen leert dat, alhoewel Satan werkt door zijn gevoelens om te veroordelen, Christus niet bezighoudt met zaken als veroordelen. "Want indien ons hart ons veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen. Geliefden! Indien

ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God.” 1 Johannes 3:20, 21.

Kunnen wij het zien dat het is slechts wanneer we God in Zijn ware verhouding tegenover de mens inzien—zulk een van liefde en niet van veroordeling—dat we vertrouwen in Hem kunnen hebben? Dit is ook waar bij een verhouding tussen ouder en kind. Ware verhouding is alleen te vinden daar waar een ware vertrouwen is. “Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.” Romeinen 8:2. De wet van de Geest moet ons onderwijzen over het leven in Christus Jezus dat ons vrijmaakt van de wet der zonde en des doods. Dit is wat Paulus vrij van werd in Romeinen 7.

De wet der zonde, die zegt dat “. . . de bezoldiging der zonde is de dood . . .” Romeinen 6:23 heeft een vreselijke veroordelingskracht in ons leven wanneer het door Satan thuis gebracht wordt. Het is zijn plan om ons tot berouw te dwingen door dat naar gevoel. Veel van het berouw van de Christenen is enkel een verlangen om van dat sterk gevoel vrij te zijn. Als wij eerlijk zijn kunnen wij zien dat de wortel van dit soort berouw de zelfzucht is. Gods woord verklaart dat “. . . de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt.” Romeinen 2:4. Het is niet door veroordeling maar door Jezus te zien op het kruis van Golgotha dat wij tot echt berouw worden gebracht. Het weten dat Hij de zonde veroordeelt maar van de zondaar houdt maakt ons vrij. “Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.” Johannes 8:36.

Zoals we het zien dat wij slachtoffers zijn van een dodelijke ziekte genoemd zonde die vele littekens genoemd gewoontes in ons vlees achter gelaten heeft—die ontworteld moet worden—kunnen we begrijpen hoe geduldig, doch aanhoudend, Christus werken moet om ons van deze gewoontes te bevrijden. Alleen dan kunnen we zien waarom heiligmaking—het tweede proces—de manier van God is om deze gewoontes van ons te veranderen en het werk van heilimaking een hele leven duurt. Het is niet zo dat een mensenleeftijd ons zondeloos zou maken, maar het

moet in ons een patroon van totale overgave en welwillendheid grondvesten die God toelaat om “. . . het willen en het werken, naar Zijn welbehagen” in ons te werken. Filippenzen 2:13.

Rechtvaardiging heeft met onze natuur te maken. Wanneer we aan onszelf sterven, onze wil, overgeven, en Hem uitnodigen om ons leven over te nemen, wordt een nieuwe natuur aan de pasgeboren Christen gegeven. Deze natuur is in staat om aan de wet van God onderworpen te zijn, terwijl de oude natuur de wet van de God haatte. Romeinen 8:7. Heiligmaking neemt de taak over om in het karakter nieuwe gewoontes te introduceren en de gewoontes die door de oude natuur werden ontwikkeld weg te halen. Deze gewoontes en erfelijke neigingen zijn de restant van het oude eigen-ik leven. Zij vormen de sterkste greep die Satan in het leven van de pasgeboren Christen heeft. God zij dank dat zelfs die greep gebroken kan worden door het geweldig verlossingsplan.

Verwijzingen:

- 1 Christ Our Righteousness, blz. 99.
- 2 Christ Our Righteousness, blz. 35.
- 3 Christ Our Righteousness, pp. 81, 82.
- 4 Christ Our Righteousness, blz. 54.
- 5 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1082, The Youth's Instructor, 20 juli 1899.
- 6 Selected Messages, boek 1, blz. 110.
- 7 Christ Our Righteousness, blz. 104.
- 8 The Desire of Ages, blz. 744.

7.

LADDERS ZIJN OM TE

Beklimmen

De tweede brief van Petrus is gericht aan een groep mensen als hemzelf, “. . . die even dierbaar geloof met ons verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van onzen God en Zaligmaker, Jezus Christus.” 2 Petrus 1:1.

Het zou moeilijk zijn om in nog mooiere taal het feit uitdrukken dat deze mensen zoals Petrus gerechtvaardigd—bevrijd van hun oud zonde—waren, en in nieuwigheid des levens wandelden. Dan maakt Petrus, onder inspiratie, de wedergeboren Christenen duidelijk over de plan van God waarbij Zijn gerechtigheid aan hen en aan ons verleend wordt.

Wat de heiligmaking betreft spreekt Petrus ronduit en met gezag over. Hij zegt ronduit dat “. . . alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort. . .” ons geschonken zijn. Hij verklaart zelfs volstrekt het proces waardoor deze schenkingen tot de gelovige komt—door te geloven in de grote en dierbare beloften die ons verwijzen naar het feit dat de wedergeboren gelovige de goddelijke natuur deelachtig kan zijn.

Verder, verklaart hij dat hij ontsnapt van het verderf dat in de wereld is door dit zelfde proces. 2 Petrus 1:3,4. Het verderf van begeerlijkheid dat hier gesproken wordt is de zelfzucht, dat eerst in de dood van de oude natuur, door geloof vernietigd wordt. Dit is het resultaat omdat Jezus de gelovige rechtvaardigen kan wanneer hij het ervoor houdt dat hij wel der zonde dood is. Romeinen 6:12.

De gelovige is dan, volgens Paulus, niet alleen maar gerechtvaardigd door het bloed van Christus (Zijn dood), maar hij is gered door het leven van Jezus. Romeinen 5:10. Welk leven

is dat? Prijst Zijn heilige naam! Het is Zijn volmaakte leven (karakter) dat Hij op aarde voor drieëndertig en halve jaren uitwerkte. Het is het karakter van Jezus dat eerst aan de gelovige toegerekend wordt in rechtvaardiging, waarin het resultaat van een levensrapport van het verleden als volgt luidt, “alsof ik nooit had gezondigd.” Dat karakter wordt dan in het leven van de gelovige verwezenlijkt naarmate hij leert om in deze nieuwigheid des leven te wandelen, vertrouwend op zijn Heere dat Hij de “alles” wat tot het nieuw leven behoort verleent.

De bedoeling in het leren om in dat nieuw leven te wandelen is, natuurlijk, om volledig op de goddelijke natuur te vertrouwen waardoor de gewoontes van de oude natuur die een uitstel zijn van de oude, maar onlangs gekruisigd, natuur verbrijzelt wordt.

“Terwijl God in het hart werkt, en de mens zijn eigen wil aan God overgeeft, en samen met God werkt, oefent hij in het leven uit dat wat God door de Heilige Geest van binnen werkt, en er is harmonie tussen de bedoeling van het hart en de praktijk van het leven. Elke zonde moet van afgestaan worden als een hatelijk ding dat de Heere van het leven en glorie gekruisigd heeft, en de gelovige moet een progressieve ervaring hebben door de werkzaamheden van Christus constant te verrichten. Het is door een constante overgave van de wil, door gehoorzaamheid, dat de zegen van de rechtvaardiging behouden wordt.”¹

Het is vrij vanzelfsprekend, om op dat moment, te focussen op de gedachte dat we gehoorzaam moeten zijn. Hierin is waar de Christen vaak faalt. Onze nadruk zou op overgave moeten zijn. Als wij in onze overgave consistent zijn, dan zal God in ons “. . . het willen en het werken, naar Zijn welbehagen” werken. Filippenzen 2:13.

Het karakter is wat wij zijn. De reputatie is wat de mensen denken dat we zijn. De eerste wordt geopenbaard door onze gewoontepatronen en de tweede wordt door peinzende controle

geopenbaard. “Het karakter wordt niet door occasionele goede daden en occasionele slechte daden geopenbaard, maar door de geneigdheid van de gebruikelijke woorden en daden.”²²

Het gebruikelijk leven is datgene wat we doen alvorens we bewust denken over wat we doen. Veel van onze doen en laten wordt gemotiveerd door de onderbewuste gedachten. Onze overgave aan de leiding van Christus in ons leven moet gebruikelijk worden. Het moet namelijk, het natuurlijk ding zijn om te doen.

“Wij mogen zo dicht bij God zijn zodat in elke onverwachte beproeving onze gedachten net zo gewoonlijk tot Hem wenden zoals de bloem zich naar de zon wendt.”²³

Paulus spoort ons aan door te zeggen, “Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.” Filippenzen 2:5. Dan volgt een zo volledige overgave dat het was “tot den dood, ja, den dood des kruises”. Vers 8. Met de woorden van aanmoediging “Want dat gevoelen zij in u,” verstaan wij dat de macht van de controle in onze handen is. “Christus is met een smachtend verlangen aan het wachten op de manifestatie van Hemzelf in Zijn kerk. Wanneer het karakter van Christus volkomen in Zijn volk weergegeven zal worden, dan zal Hij komen om hen als Zijn eigen te eisen”²⁴

Deze doel kan slechts worden bereikt door de ervaring van de wedergeboorte in verband met de gerechtigheid door geloof. De toegerekende gerechtigheid van de rechtvaardiging en de verleende gerechtigheid van de heiligmaking zijn “. . . alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort. . .” 2 Petrus 1:3. Deze prachtige schenkingen van God zullen onze worden naarmate we Hem voor ons laten doen datgene wat we voor onszelf niet kunnen doen.

Het gebed van Daniël zou van ons moeten zijn: “Bij U, o Heere! is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten. . .” Daniël 9:7. Het is moeilijk voor de mens om het feit onder ogen te zien dat in hem niets goeds bestaat. Het is “Wanneer mensen hun eigen nietigheid inzien, zij zijn gereed om bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus.”²⁵ Wanneer de term “dubbel-gezicht” wordt gebruikt, dan weten we wat de

spreker bedoelt. Ik geloof dat Daniël eenvoudigweg zei, “Heere, het maakt niet uit wat van gezicht ik probeer te dragen, het einde daarvan is de beschaamdheid want het is niet echt.”

O, dat God toegelaten wordt om Hemzelf waarachtig te maken in ons zodat wij met Paulus kunnen zeggen, “Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het *aangezicht van Jezus Christus*. Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons.” 2 Korintiërs 4:6,7. (Cursief toegevoegd.)

Petrus' ladder van heiligmaking wordt aan ons gegeven in 2 Petrus 1:5-7. “voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen.” Hier vertelt Petrus ronduit de stappen waardoor de heiligmaking van de Bijbel bereikt kan worden.

“Geloof, deugd, kennis, matiging, lijdzaamheid, godzaligheid, broederlijke liefde, en liefdadigheid zijn de ronden van de ladder. Wij zijn gered door ronde na ronde te beklimmen, door stap na stap op te klimmen, tot aan de hoogte van Christus' ideaal voor ons. Op die manier is Hij ons wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing geworden.”⁶

Alvorens wij deze ladder beginnen te beklimmen moeten wij meer van de kenmerken leren waaruit zijn unieke structuur bestaat. Elke ronde in deze ladder is een stap in de karaktervorming. Maar, wij vervolmaken elk stadium niet voordat we de ladder omhoog beklimmen.

Wij zouden kunnen zeggen dat deze ladder als een touwladder is die vanuit boven hangt. Dit is wat het tot een ladder van geloof maakt, zijn ondersteuning is boven. Wanneer de klimmer bij de trede van de ladder begint neemt hij één stap per keer naarmate

hij beklimt, zo aan zijn karakter toevoegt “. . . al zo hij door het plan van optellen werkt, werkt God voor hem door het plan van vermenigvuldigen.”⁷

Elke stap moet met *orde* genomen worden omdat ze samengebonden en onderling afhankelijk zijn. De tweede hangt van de eerste af om op zijn grondslag te bouwen. Zolang wij geestelijk blijven groeien blijft elke stap van het karakter vermenigvuldigen door de Heere.

Er is verder een ding dat we van deze ladder moeten weten:

“Aan de gelovige wordt de wonderbare mogelijkheid voor ogen gehouden dat hij aan Christus gelijk kan zijn, en aan de beginselen der wet kan gehoorzamen. Maar uit zichzelf is de mens onmogelijk in staat deze hoogte te bereiken. De heiligheid, die hij volgens het Woord van God moet bezitten alvorens hij gered kan worden, is het resultaat van de werking van goddelijke genade, terwijl hij zich onderwerpt aan de tucht en de weerhoudende invloed van de Geest der waarheid . . . . Het aandeel van de christen bestaat uit het volhardend strijden tegen iedere fout. Voortdurend moet hij de Heiland bidden om genezing voor zijn ziel die ziek is door de zonde. *Door eigen kracht of wijsheid kan hij niet overwinnen; God bezit deze*, en Hij is bereid Zijn kracht en wijsheid te schenken aan elkeen die Hem in ootmoed en overgave daarom smeekt.”⁸

Heeft u opgemerkt dat ons aandeel is om aan de ervaringen van het leven te onderwerpen, zonder te klagen, alles accepteren als iets dat van Christus komt alhoewel het eerst uit Satan voortgekomen is? Omdat Christus’ mantel der gerechtigheid ons omringt, moeten wij erkennen dat niets behalve door Zijn toestemming ons kan raken. Romeinen 8:28.

Christus laat toe dat het ons slechts datgene raakt wat ons karakter zal helpen om gelijk de Zijne te worden. (Zie *Thoughts from the Mount of Blessing* blz. 71). Door deze waarheid te aan-

vaarden leren we Hem in elke ervaring van het leven vertrouwen. Zodoende, leven we door geloof en niet door aanschouwen. Het was op die manier dat Jezus hier als ons voorbeeld leefde.

Hier is een ander beeld: “Dit hervormingswerk van onheiligheid tot heiligheid is een dat ononderbroken is. Dag na dag werkt God voor de heiligmaking van de mens, en de mens hoort met Hem samen te werken, voortzetten in onophoudelijke inspanningen om juiste gewoontes te cultiveren.”⁹ Nogmaals zijn het werk van God en het werk van de mens omlijnd. Het werk van God is het dagelijks werk van heiligmaking. Ons werk is om samen te werken door “juiste gewoontes te cultiveren.”

Als wij juiste gewoontes moeten cultiveren, volgt de natuurlijke vraag, hoe? Wij zouden het kunnen proberen door het uitoefenen van de wil, door vastberaden inspanning, door herhaling van de gewenste gewoonte, of wij zouden het door het gebed kunnen proberen.

Mag ik voorstellen dat het woord cultiveren, zonder twijfel, gekozen werd wegens zijn diepgang van betekenis. Als wij de verwoording van gewoontes in wortelen zouden veranderen zouden wij een minder probleem hebben in het begrijpen van ‘hoe’. Nou, als wij wortelen cultiveren weten we allemaal wel hoe we het moeten doen. Wij verwijderen eenvoudigweg het onkruid en spitten de harde grond om zodat de wortelen kunnen groeien. Maar wat doen wij met de wortelen? We overhandigen ze in de zorg van Heere. Alleen Hij kan ze laten groeien. Wij kunnen slechts de belemmeringen voor de groei verwijderen.

“Hij verlangt sterk om Zijn genade te openbaren. Al zal Zijn volk de obstakels verwijderen, zal Hij door menselijke kanalen de wateren van verlossing in overvloedige stromen vooruit laten vloeien.”¹⁰

“Er is niets dat Satan zo erg vreest als dat het volk van God de weg recht maakt door elke belemmering te verwijderen, zodat de Heere Zijn Geest op een smachtend kerk en een onverbeterlijke gemeente kan uitstorten.”¹¹

Wij hebben reeds gezien dat we onszelf niet kunnen veranderen. “Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? of een

luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed doen, die geleerd zijt kwaad te doen.” Jeremia 13:23. Ons werk in het verwijderen van belemmeringen en hindernissen in onze karaktervorming is om ze te erkennen wanneer we ze zien. Dan moeten we volharden in onze gebeden tot God om onze zondezieke zielen te genezen. Hij zal deze belemmeringen verwijderen wanneer wij bereid zijn om deze belemmeringsfactoren ophouden te beschermen. Wij moeten een onkruid van de ware plant kunnen erkennen.

De vrucht des Geestes zijn tedere planten die zorgvuldige aanplant nodig hebben totdat zij goed geworteld zijn. Dan worden ze dominant tot het punt waar wij met Paulus kunnen zeggen, “. . . ik acht op geen ding . . .” Handelingen 20:24.

Al dat voorbereidend werk, evenals het beklimmen van Petrus’ ladder, is een werk van geloof. “Er zijn mensen die proberen om de ladder van Christelijke vooruitgang te beklimmen; maar naarmate zij vooruitgaan, beginnen zij hun vertrouwen in de kracht van de mens te stellen, en spoedig verliezen ze Jezus, de Leidsman en Voleinder van hun geloof, uit het oog. Het resultaat is mislukking.” (Zie *The Acts of the Apostles*, blz. 532.)

Laten we duidelijk begrijpen dat heiligmaking, evenals rechvaardiging, bij elke stap een werk van geloof is.

“De volgelingen van Christus moeten als hem worden—om door de genade van God karakters in harmonie met de beginselen van Zijn heilige wet te vormen. Dit is Bijbels heiligmaking. Dit werk kan slechts door geloof in Christus, door de kracht van de inwonende Geest van God worden volbracht.”¹²

“Wij zijn onbekwaam om door onszelf iets goeds te doen; maar datgene wat we niet kunnen doen zal door de macht van God in elke onderworpen en gelovige ziel bewerkstelligd worden. Het is door geloof dat het geestelijke leven wordt gecreëerd, en wij bekwaam zijn om de werkzaamheden van gerechtigheid te verrichten.”¹³

“Niemand anders dan Christus alleen kan het karakter dat door zonde geruïneerd is opnieuw vormen. Hij kwam de demonen verdrijven die de wil in bedwang hielden.”¹⁴

“Het is door de verlening van de genade van Christus dat de zonde in zijn kwalijke aard onderscheiden wordt, en definitief van de ziel tempel wordt verbannen.”¹⁵

Deze verklaringen maken het zeer duidelijk dat slechts als Christus' karakter door heiligmaking ons verleend wordt, wij in staat zullen zijn om de zonde te zien voor wat het werkelijk is—een kwaadaardige ziekte. Slechts dan kunnen we leren om het te haten. Dit feit zal duidelijk worden naarmate we de ladder beginnen te beklimmen.

U zult opmerken dat zonde in het enkelvoud is die naar de ziekte verwijst en niet naar de zonden, die de symptomen van de ziekte zijn. Wij kunnen vrijwel een sterk gevoel van haat hanteren voor de zonden die aantonen dat er een zondige natuur is waarvan zij opspringen. Maar toch worden onze inspanningen het vaakst tot de symptomen gericht en niet tot de ziekte. En dat is wat Satan zou willen dat we het doen. Tenzij het voor de ziekte geregeld wordt, weet hij dat de symptomen daar zullen zijn om ons aan het gevecht en verslagen te houden.

Het is een feit dat wij de werkelijkheid overzien dat elke mens in zijn menselijke (vleselijke) natuur met dezelfde dodelijke ziekte van zonde besmet is. Vanuit Gods oogpunt blijft de ziekte in elke fase dodelijk. Sommige symptomen, echter, zijn vrijwel in het beste maatschappij aanvaardbaar, terwijl anderen als een onverbeterlijk makend worden verworpen.

God moet worden toegelaten om aan ons deze dodelijke natuur te openbaren en ons tot het punt brengen waar wij de zonde zien zoals Hij het ziet. Dan zullen we ernaar verlangen om van zijn gemene grijparm vrij te zijn. Waarom is dat zo moeilijk voor de mensen om te zien? Omdat we zonde-verhard zijn, verhard tot het punt waar we de zonde nauwelijks erkennen wanneer we in contact ermee komen. De tragedie van dit, is het feit dat

terwijl we in deze staat leven we dan vergeten dat “Hij [Christus] was vrij van de besmetting van zonde, de geraffineerde gevoeligheden van Zijn heilige natuur maakte dat het contact met het kwaad Hem onuitsprekelijk pijn veroorzaakte.”¹⁶ Wat een werk dat in ons gedaan moet worden opdat wij volkomen Zijn beeld zouden kunnen weerspiegelen.

Alvorens wij deze ladder van heiligmaking beginnen te beklimmen, laten we eens een overzicht van het plaatje (Bijlage C, paginas 176, 177) opnemen. Hiermee proberen we te laten zien hoe Satan een vervalst plan voor heiligmaking evenals voor elke waarheid van de Bijbel voor mekaar heeft. Het plan van God begint met het geloof en beëindigt met de liefde (goddelijke liefde). Het plan van Satan begint met het eigen ik, zeer levend, en beëindigt met het emotionalisme.

Het plan van Satan ontwikkelt belemmeringen, hindernissen, die de Christen verhinderen om het karakter van Christus te ontwikkelen. Deze kenmerken worden steeds sterker, waarbij het bereiken van het eindresultaat van goddelijke liefde verhinderd wordt. In plaats daarvan is er een zeer aantrekkelijk, betoverend, en misleidend substituuut die we emotionalisme noemen. Het is op dit gebied van emotionele leven waar Satan miljoenen misleid gelovige mensen geboeid houdt.

Ik wil niet de gedachte overbrengen dat er geen emotie in de pad van de Heere is. Er is zeker wel. Maar het is de liefde van Christus die ons dringt. 2 Korintiërs 5:14. Dat wilt dus zeggen dat de liefde van Christus ons samenhoudt. Dit is het effect van goddelijke liefde.

Emotionalisme heeft de neiging to sterk gevoelen, vooral bij hen die elkaar begrijpen. De liefde van Christus, integendeel, reikt zich uit en omhelst zelfs zij die zich verzetten en zelfs vechten tegen ons. Het accepteert elke soort behandeling en reageert toch nog slechts met liefde. Uiteraard, dit is niet iets dat aangeboren is bij de mens. Het moet vast een gift van God zijn. Dat is wat de heiligmaking verwezenlijkt.

Wij moeten ons ook herinneren dat de Christen, die God toe-

laat om Zijn karakter te ontwikkelen in de mens, *in de genade* (Gods karakter) groeit en *niet tot de genade* (Gods karakter).¹⁷ De groeiproces is in zijn werking moeilijk te erkennen, maar het resultaat is duidelijk zowel voor de gelovige als voor diegenen met wie hij in contact komt.

Houdt in gedachte dat wanneer we de ladder beklimmen elke stap zulk een van geloof is, zoals het op ons plaatje weergegeven wordt in de informatie die tussen de twee ladders staat.

Ja, ladders zijn om te beklimmen, en wij zijn zowat klaar om te beginnen. Dus, laten we bidden dat God ons elke belemmering of obstakel zal openbaren die Zijn werking in ons verhindert om de vrucht van rechvaardigheid te produceren. Het zou een goed idee kunnen zijn, zo Hij dat prachtig werk in ons doet, om bij de karakter- vrucht die we geopenbaard kunnen verwachten een snelle blik te nemen. “. . . De vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.” Galaten 5:22.

Verwijzingen:

- 1 Selected Messages, boek 1, p.397.
- 2 Steps to Christ, blzn 57, 58.
- 3 Steps to Christ, blzn 99, 100. (Cursief toegevoegd.)
- 4 Christ's Object Lessons, blz. 69.
- 5 Christ Our Righteousness, blz. 104, The Review and Herald, 16 september 1902.
- 6 The Acts of the Apostles, blz. 530.
- 7 The Acts of the Apostles, blz. 532.
- 8 The Acts of the Apostles, blz. 532. (Cursief toegevoegd.)
- 9 The Acts of the Apostles, blz. 532.
- 10 The Desire of Ages, blz. 251. (Cursief toegevoegd.)
- 11 Selected Messages, boek 1, blz. 124.
- 12 The Great Controversy, blz. 469.
- 13 The Desire of Ages, blz. 98.
- 14 The Desire of Ages, blz. 38.
- 15 Selected Messages, boek 1, blz. 366.
- 16 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 451, The Review and Herald, 8 nov 1887.
- 17 Christ's Object Lessons, blz. 271.

8.

EEN VAST FUNDAMENT

“Voegt Bij Uw Geloof”

Voordat iemand een ladder beklimt, moet hij het fundament waarop de ladder rust onderzoeken! Aangezien de eerste stap van de ladder geloof is, laten we al vooropstellen dat de het fundament zelf het geloof is.

Petrus richt zijn boodschap aan hen die, als hemzelf, door geloof gerechtvaardigd zijn. Maar we horen iemand zeggen, “u vertelde ons reeds dat deze ladder van boven hangt en niet ondersteund wordt van onder.” Dat is waar. Dit is de reden waarom het fundament geloof is. Paulus zei “. . . hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God . . .” Galaten 2:20. Wij moeten in gedachte houden dat het fundament, evenals elke stap in deze ladder, door het geloof vanuit boven is. In feite, “. . . in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij . . .” Handelingen 17:28. “. . . Gij zijt uws zelfs niet, want gij zijt duur gekocht . . .” 1 Korintiërs 6:19-20. Die prijs is het vergoten bloed in Golgotha, zodat Christus rechtsgeldig gekwalificeerd zou kunnen worden om ons te rechtvaardigen en van onszelf te bevrijden. De gedachte dat wij van onszelf bevrijd moeten worden kan voor sommigen van ons moeilijk zijn om aan te nemen.

Het beeld dat God had van oud Israël openbaart onze staat vandaag: “. . . het ganse hoofd is krank, en het ganse hart is mat. Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelfde; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht.” Jesaja 1:5-6.

Zijn we niet dankbaar dat in Gods plan van rechtvaardiging de oude mens werkelijk sterft? Aan ons wordt dan een nieuw leven in Christus gegeven zoals Paulus het verklaart, “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; (schepping) het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.” 2 Korintiërs 5:17. Dit is een feit dat op de belofte van God gebaseerd is. Dit, volgens Petrus, stelt ons in staat om deelachtig te worden van de goddelijke natuur.

We moeten constant in gedachte houden dat wij nieuwe personen in Christus zijn. Bij het steeds weer opnieuw beklimmen van Petrus ladder, zullen we bewust zijn van een sterke macht die in onze leden werkt om in deze wandel van geloof te strijden tegen de leiding van de Geest. Wij zullen vaak zoals Paulus kunnen roepen, “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” Romeinen 7:24.

Het is essentieel voor ons om te herinneren dat de strijd tussen Christus—de nieuwe heerser van de nieuwe mens—en Satan—de afgeworpen heerser van de oude mens, nog steeds razend is met zelfs nog toegenomen activiteit, want *Satan is woedend*. Zijn oude methode van onderdrukking in ons leven was door onze gewoontepatronen. We moeten nooit vergeten dat het karakter geopenbaard wordt in onze gewoontes.

“Het temperament, de persoonlijke bijzonderheden, de gewoontes waarmee het karakter ontwikkeld wordt—alles dat thuis uitgeoefend is zal zichzelf in alle verhoudingen van het leven openbaren. De neigingen die gevolgd zijn zullen in gedachten, in woorden, in daden van dezelfde natuur worden uitgewerkt.”¹

Opnieuw lezen we:

“De tekortkomingen die gekoesterd zijn bij het omgaan met de minder belangrijke dingen van het leven gaan over in nog belangrijkere zaken . . . . Op die manier vormen herhaalde daden de gewoontes, de gewoontes

vormen het karakter, en door het karakter is ons lot voor een tijdsperiode en voor de eeuwigheid beslist.”²

Met een goed besef van deze feiten, kunnen wij duidelijk zien dat de strijd gaat om wie over het verstand controle heeft. Wij moeten dan een helder verstand hebben om het verschil te kunnen onderscheiden tussen de twee machten die voor macht streven. Nou, laten we eens volkomen eerlijk met onszelf zijn en analyseren om te bepalen of het grootste deel van onze beslissingen in het leven op basis van principe genomen werden of op basis van gevoelens. Als wij eerlijk zijn, zien wij dat gevoelens vaak zelfs geestelijke beslissingen grotendeels hebben beïnvloed. Die gevoelens, die de weg zijn geweest waardoor Satan gezag heeft ugeoefend, hebben sterke gewoontepatronen ontwikkeld en Satan zal deze in geen geval laten verbreken zonder een echte strijd. Onze reactie op elke gegeven situatie zal eerst teweeggebracht worden door ons gebruikelijk leven. Als wij in harmonie met onze gevoelens handelen, haalt Satan voordeel uit de situatie die hijzelf ontwikkeld heeft en dan gebruikt hij onze reactie uit gewoonte om ons te beschuldigen, te veroordelen en te ontmoedigen. Zo probeert hij ons te overtuigen dat onze rechtvaardiging niet echt is en dat wij onszelf aan het misleiden zijn.

De wedergeboren Christen, die door geloof leeft, moet zichzelf onderwijzen om dat te doen wat de engelen aan Adam en Eva geadviseerd hebben te doen wanneer Satan hen zou verzoeken. Daar is waar onze strijd bijna overweldigend schijnt te zijn. Onze eerste ouders faalden, maar, in Christus, kunnen wij het redden! Hoe? Het werd Adam en de Eva verteld om de eerste insinuaties van Satan af te weren, dan zouden zij veilig zijn.³ Wij moeten de vijand erkennen bij zijn werk in de gebruikelijke reacties en, overtuigd van onze zwakheid, onmiddellijk naar Christus toekeren voor hulp. Wij moeten toegeven dat we door weerstand niet kunnen winnen, zelfs als wij onze gevoelens proberen te beheersen! Wanneer we onze zwakheid onder ogen zien en de situatie aan Christus overlaten, gebruikt Hij onmiddellijk dezelfde situatie als een hulpmiddel in Zijn hand om ons

karakter te vormen. “Niemand anders dan Christus alleen kan het karakter dat door zonde geruïneerd is opnieuw vormen. Hij kwam de demonen verdrijven die de wil in bedwang hielden.”⁷⁴

In het gehele proces van beklimmen is Christus aan het werk om dat nieuw karakter te vormen terwijl we bezig gehouden worden om onszelf aan Zijn werk-proces over te geven. Dit is een voltijdse verantwoordelijkheid voor ieder van ons. Het is slechts als wij, door overgave, de deur openen dat Hij Zijn werk in Zijn eigen nieuw schepsel verwezenlijken kan. Wij moeten voortdurend bereidwillig zijn om de obstakels en de belemmeringen die Zijn werk in ons leven verhinderen te verwijderen. Zelfs in de overgave is er een echte betekenis van tevredenheid door te weten dat “De God nu des vredes, Die den grote Herder der schapen, door het bloed des eeuwigen testaments, uit de doden heeft wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, Die volmake u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen; werkende in u, hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus; Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.” Hebreëen 13:20-21.

Zoals Jezus triomfantelijk was door overgave, terwijl het voor alle menselijke ogen een nederlaag en een mislukking scheen te zijn, evenals hebben wij slechts één weg tot overwinning. Het beklimmen van deze ladder zal niet gemakkelijk zijn, niet omdat die steil en lastig of ruw is, maar omdat het eigen ik zal blijven proberen om het werk van God te doen in plaats van zijn eigen werk te doen—dat van overgave.

Er zijn belemmeringen die verwijderd moeten worden voordat iemand deze ladder kan beginnen te beklimmen. Als het eigen ik door rechtvaardiging niet gestorven is, zullen wij niet in staat zijn om Petrus' ladder te beklimmen en zullen met de verkeerde ladder te maken hebben.

“De wedergeboorte is een zeldzame ervaring in de wereld waarin wij leven. Dit is de reden waarom er zoveel verkeerd gaat in de gemeenten. Velen, zo velen, die de naam van Christus dragen, zijn ongeheiligd en

onheilig. Zij zijn weliswaar gedoopt, maar toch levend begraven. Ze zijn niet gestorven aan zichzelf en daarom zijn zij niet opgestaan in een nieuw leven met Christus.”⁵

Paulus verklaart, “Indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding.” Romeinen 6:5. Hij verklaart verder, “. . . indien wij . . . met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.” Romeinen 5:10. Terwijl rechtvaardiging voor al het legitiem werk zorgt, is heiligmaking—de verlening van het leven van Christus—het proces waardoor onze geschiktheid voor de hemel bepaald wordt. Rechtvaardiging zonder heiligmaking heeft geen duurzaam reddingswaarde, en heiligmaking zonder rechtvaardiging is onmogelijk.

“God eist een volledige overgave van het hart alvorens de rechtvaardiging plaats kan vinden; en opdat *iemand de rechtvaardiging behouden kan*, moet er een voortdurende gehoorzaamheid zijn, door actief, levend geloof dat door liefde werkt en de ziel reinigt.”⁶ Dit is het proces van de heiligmaking.

“Hier wordt de waarheid ronduit in duidelijke lijnen opgemaakt. Deze vergiffenis en goedheid is geheel onverdiend. De genade van Christus rechtvaardigt vrijelijk de zondaar zonder enige verdienste of eis van zijn kant. Rechtvaardiging is een volledige, complete vergeving van zonde. Het moment dat een zondaar Christus aanvaardt door geloof, op dat ogenblik is hij vergeven. De gerechtigheid van Christus wordt aan hem toegerekend, en hij behoort niet meer het vergevende genade van God te betwijfelen.”⁷

Als u de rechtvaardiging door geloof, de volledige onvoorwaardelijke overgave van uzelf aan Christus, niet ervaren heeft, en u Zijn dood in Golgotha als uw dood aan uzelf niet geaccept-

eerd heeft, mag ik u dan aanraden op dit ogenblik uw hoofd te buigen en in Zijn triomf binnen te treden die voor u gepland is.

Verwijzingen:

- 1 Testimonies, vol. 6, blz. 174.
- 2 Christ's Object Lessons, blz. 356.
- 3 Zie Patriarchs and Prophets, blz. 53.
- 4 The Desire of Ages, blz. 38.
- 5 The SDA Bible Commentary, vol. 6, blz. 1075, Manuscript 148, 1897.
- 6 Selected Messages, boek 1, blz. 366. (Cursief toegevoegd.)
- 7 The SDA Bible Commentary, vol. 6, blz. 1071, The Signs of the Times, 19 mei 1898.

9.

LATEN WE HET FUNDAMENT UITBREIDEN "Deugd"

Wanneer de Christen met een complete overgave tot Christus komt, aanvaardt hij Christus als zijn Redder die hem van de zonde bevrijdt. Zijn zorg is hoofdzakelijk de eeuwigheid. In Christus voelt hij nu zich veilig en niet langer hoeft hij zich ongerust te maken over "het halen van" de hemel. Het is een gezegende en geruststellende opluchting. Dit kan slechts een korte tijd duren of het kan permanent zijn. Nochtans, zal de ernstige zoeker voor de waarheid zich bewust zijn van het feit dat het leven van een Christen niet in een "schommelstoel" afspeelt maar in een hard leven van alledag in deze wereld van zonde. Hij leert spoedig dat het wel wat is om een Christen te zijn in het gezelschap van Christenen—vrienden die hem vooruit helpen, voor hem bidden, en proberen om hem aan te moedigen. Hij leert later dat het een ander ding is om een leven te leven in verschillende omstandigheden. Hij vindt zelfs dat zijn eigen huis niet zo een gemakkelijke plaats is om het Christelijk leven te leven zoals in de kerk of in de Bijbel studiegroep waar hij van Christus leerde. Hij kan ontdekken dat zijn werk beslissingen vereist die voor hem verwarrend zijn nu hij Christus toebehoort. Kansen doen zich voor hem voor om groot gewin uit te halen als hij maar een heel klein compromis maakt in zijn nieuwe manier van leven. Iets dat in alle gevallen natuurlijk om te doen is zou zijn om zich tot de menselijke redenering te wenden. Het is zo moeilijk voor ons om te herinneren dat geloof geen menselijke redenering is. Het vereist goddelijke redenering om de juiste antwoorden te vinden. Jezus zei, "Komt dan, en laat ons samen rechten . . ." Jesaja 1:18. "U hebt op Mij vertrouwd voor uw

redding. Zult u eveneens op me vertrouwen voor de zorg voor uw dagelijkse behoeften? Zult u toelaten dat Ik over elk facet van uw leven zeggenschap uitoefen?" Hij belooft dat als wij dit zullen doen, Hij elk van onze behoeften zal vervullen met erbij een overvloedige ingang in het koninkrijk der hemelen.

Dit betekent natuurlijk niet dat de "schommelstoel" het antwoord tenslotte is. Het is, echter, troostend om te weten dat ik mezelf nu, in het nieuw geloofsleven, volledig aan Christus mag overgeven, net zoals ik mezelf aan ongerechtigheid overgaf voordat ik tot Jezus kwam. Paulus zegt, ". . . Want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking." Romeinen 6:19.

Jezus leefde een leven van complete overgave, en toch was Hij ijverig, vol energie, zorgvuldig om het beste werk dat Hij kon verrichten te vervullen. Hij was nooit tevreden met middelmatigheid. Zo zal de wedergeboren Christen zijn beste doen, zelfs als hij bij zichzelf geen voordeel ziet. Zijn beloning is van een hogere natuur dan wereldse waarden. God kan, en zal, een dergelijke persoon in posities van verantwoordelijkheid plaatsen waar Zijn eigen glorie (karakter), als het te zien wordt in menselijke instrument, een magnetische invloed zal zijn om mannen en vrouwen tot Christus trekken.

Wij hebben eerder gezegd dat Christus van binnen naar buiten werkt. Hij volgt dit plan in heiligmaking zoals samengevat in Petrus' ladder. De eerste drie stappen hebben met de geestelijke houdingen te maken. Als het verstand tot Hem gericht is zal er geen probleem zijn met het vlees. "Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was." Filippenzen 2:5. Let op de gebiedende wijs "Want dat . . . zij . . ."—er is sprake van een overgave van onze eigen gebruikelijke manier van denken. Het nieuw geloofsleven reikt tot elke hoek van de levenservaringen. Het vertrouwt op Christus zelfs als wij niet begrijpen hoe Hij Zijn werk kan of zal doen. Ware geloof is nooit bezorgd voor de methodes die Hij gebruik—alleen voor de resultaten die hij belooft.

Er zijn belemmerende factoren aan dat soort geloof. Twijfel is één van de meest succesvolle instrument van Satan. Heeft u opgemerkt dat wanneer Satan met een ongelovige te maken heeft, hij hem van Christus, de Bijbel en de waarheid probeert af te wenden? Maar, wanneer hij met een Christen te maken heeft, werkt hij door twijfel te veroorzaken. Hij voerde dit plan uit bij Eva. Als eerst, was hij zorgvuldig om God niet tegen te spreken. Simpelweg zei hij genoeg om twijfel te werpen op de reden waarom God dat zei wat Hij gezegd had. Nadat hij de twijfel in het verstand van Eva veroorzaakt had vond er de ontkenning van de waarheid plaats. Ze was gewaarschuwd om zich tegen de eerste insinuatie van de vijand te verweren. Ze was geprikkeld om naar haar echtgenoot—Adam—toe te vluchten. Ze was dan van mening dat ze sterk genoeg was om de vijand te weerstaan, al ging ze hem ontmoeten. Nou dat zij hem in de vermomde vorm onder ogen ziet, vond ze zichzelf in redetwisten met hem.”¹ Er is niets dat Satan meer van houdt om te doen dan de Christen te verleiden om met hem in controverse te gaan. “Hij verzoekt de mensen zodat ze de liefde van God wantrouwen en Zijn wijsheid betwijfelen. Voortdurend ziet hij toe op het opwekken van een geest van oneerbiedige nieuwsgierigheid; een rusteloze, weetgierig verlangen om de geheimen van de goddelijke wijsheid en macht te doordringen.”²

“Voor diegenen die eerlijk verlangen om van twijfels vrij te zijn is er maar één weg te volgen. In plaats van te twijfelen en te betuttelen betreffende dat geen zij niet begrijpen, laat ze acht geven op het licht dat reeds op hen schijnt, en ze zullen grotere licht ontvangen.”³

Onze verantwoordelijkheid is om door geloof te wandelen, waarbij gehoorzaamheid is vereist, zelfs als wij het “waarom” niet begrijpen.

Hebreeën 11, het grote geloofshoofdstuk, verklaart dat het geloof een vaste grond en bewijs “is” en niet een vaste grond en bewijs “heeft”. Het kan wel moeilijk zijn voor ons om deze

twee geloofskennmerken te ontwaren. We hebben de neiging om te proberen te controleren om te zien als we echt het geloof bezitten. Waar controleren we naar? Meestal controleren wij naar onze gevoelens! We zeggen, “ik heb het gevoel dat . . . .” Ons geloof moet op iets veel betrouwbaarder dan gevoelens rusten. Deze vormen het speelterrein van de duivel. “Geloof omvat niet alleen een overtuiging, maar ook het vertrouwen.”⁴ “De duivelen geloven het ook, en zij sidderen.” Jakobus 2:19. Hun geloof is duidelijk geen geloof.

Waarom is dat begrip zo belangrijk voor Petrus' ladder? Omdat, “Niemand anders dan Christus alleen kan het karakter dat door zonde geruïneerd is opnieuw vormen.” De ware vraag die door ieder van ons beantwoord moet worden is, zijn we gewillig opdat Hij Zijn werk in ons bewerkstelligt, of zullen we aandringen om een deel van het werk zelf te doen? De neiging zal zijn om “er op in te gaan en te helpen”. Maar we moeten bereidwillig zijn om de Pottenbakker helemaal op Zijn eigen manier te laten werken en blij mee zijn om in Zijn handen sluimerend te liggen. Dan, en alleen dan pas, zal het gevormd product van enige waarde zijn!

Verwijzingen:

- 1 Zie Patriarchs and Prophets, blzn. 53-55.
- 2 Patriarchs and Prophets, blzn. 54, 55.
- 3 The Great Controversy, blz. 528.
- 4 Selected Messages, boek 1, blz. 389.
- 5 Desire of Ages, blz. 38.

10.

ONOPHOUEDELIJKE ENERGIE BRON

“Kennis”

Jezus bad, “. . . dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.” Johannes 17:3. Johannes getuigde opnieuw, “Geliefden! Laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God . . . want God is liefde.” 1 Johannes 4:7,8. Elke wedergeboren Christen is, noodzakelijk, tot conclusie gekomen dat als hij het karakter van God reflecteren wilt, de liefde dan wel op een natuurlijke wijze weerspiegeld moet worden in elk facet van zijn leven. Deze liefde is geen illusie—iets dat schijn is—het moet van binnen komen en zijn bron kan slechts Christus zijn. De Christen kan deze liefde niet ontwikkelen; het is een geschenk van God die komt door Hem te kennen.

“De kennis van God, zoals in Christus wordt geopenbaard, is de kennis die allen moeten hebben die gered worden. Het is de kennis die vernieuwing van karakter bewerkt. Deze kennis, ontvangen, zal de ziel herschepenen in het beeld van God. Het zal aan het gehele wezen een geestelijke kracht meedelen die goddelijk is. . . .”¹

Dergelijke kennis groeit in verhouding waar het geloof de actieve element is dat elk gedeelte en elke nieuwe ervaring dichter bij mekaar samenbindt. Heeft u opgemerkt dat het de kennis van God, zoals die in Christus geopenbaard wordt, de kennis is die we moeten hebben en die het goddelijk karakter bij de mens zal reproduceren? Kan het zijn dat dit de reden is waarom wij worden aangespoord om elke dag een beschouwend uur door

te brengen in het lezen en in het mediteren van het leven van Christus, vooral de laatste scènes?

Een dergelijke ervaring zou ons het feit openbaren dat Jezus, als een menselijk wezen, eerst van Zijn moeder over God leerde en vervolgens, naarmate Hij ouder werd, van de natuur over God leerde. Toen Hij leerde lezen, leerde Hij God kennen door de Schriften. Zijn Vader verhelderde Zijn studie en openbaarde aan Hem Zijn opdracht in de wereld. Deze kennis veroorzaakte, in het minst, geen afbreuk in Zijn trouw om te helpen Zijn deel van de familielasten te dragen. Hij werd efficiënt als een kleinhandelaar en werkte om de familie te helpen onderhouden totdat Hij met Zijn openbare dienst begon.

Wij zullen ontdekken dat hoe meer Hij van God leerde, des te meer Hij gehoorzaam was totdat, ten laatste, in de Hof van Gethsemane Zijn gehoorzaamheid voltooid was wanneer Hij riep, zeggende, “Vader, of Gij wildet dezen drinkbeker van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.” Lucas 22:42.

“Wij zouden het leven van onze Verlosser moeten bestuderen, want Hij is de enige volmaakte voorbeeld voor de mens. Wij zouden het oneindig offer van Golgotha moeten overdenken, en de boven mate van de zonde en de gerechtigheid van de wet aanschouwen. U zult van een geconcentreerde studie op het thema van verlossing versterkt en verzuiverd uitkomen. Uw begrip op het karakter van God zal worden verdiept; en met het hele verlossingsplan dat duidelijk omlind wordt in uw verstand, zult u uw goddelijke commissie beter kunnen vervullen. Van een grondige overtuiging, kunt u dan aan de mensen van het onveranderlijk karakter van de wet getuigen die door de dood van Christus op het kruis gemanifesteerd wordt, de kwaadaardige aard van de zonde, en de gerechtigheid van God in het rechtvaardigen van de gelovige in Jezus op voorwaarde van zijn toekomstige gehoorzaamheid aan de inzettingen van de overheid van God in de hemel en op aarde .”²²

Een zorgvuldige waarneming van het voornoemde citaat zal vier dingen aanduiden die wij vooral met betrekking tot het leven van Christus zouden moeten bestuderen: (1) Zijn oneindig offer, (2) de zondigheid van zonde, (3) de gerechtigheid van de wet, (4) het thema van verlossing. Als wij deze kennis het doel van onze studie maken, wordt er ons vier specifieke beloningen beloofd: (1) Wij zullen versterkt en verzuiverd worden, (2) onze zal een verdiept begrip van Gods karakter zijn, (3) het verlossingsplan zal duidelijk omlind worden, (4) wij zullen onze goddelijke commissie beter kunnen vervullen. Dan zullen wij, door een persoonlijke overtuiging, van de drie grote principes van het verlossingsplan van God kunnen getuigen: (1) het onveranderlijk karakter van Gods wet, (2) de kwaadaardige aard van de zonde, (3) Gods plan van gerechtigheid door geloof. Deze principes openbaren aan ons de rechtvaardigheid en de genade van het karakter van God die Hij wenst te reproduceren in elke gelovige.

God heeft elke aansporing verstrekt die Hij kon om ons aan te moedigen om in dat studieplan in te gaan. Romeinen 5:1,2 verzekert de gerechtvaardigde gelovige van de vrede bij God en ook van het voorrecht om in Gods (toegerekende) karakter tijdens het proces van heiligmaking te staan. Romeinen 8:1,2 verzekert de Christen in het proces van heiligmaking (de wandeling met Jezus) van de vrijheid van verdoemenis en van de grootste mogelijke zegen—de Geest om hem te leren hoe om met Jezus te wandelen. Want de eigenlijke wet des Geestes is het “leven in Christus Jezus.”

Het was Jezus Zelf die zei, “Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.” Johannes 14:26. Het is het werk van de Heilige Geest om aan ons te openbaren wat het “leven in Christus Jezus” allemaal inhoudt.

De kennis van God zoals die in Christus Jezus wordt geopenbaard is de duidelijkste, de meest begrijpelijke en de meest beschikbare van al kennis voor de mensen. Het is geschreven op elke bloem, elke boom, de sterrenhemel, het zonlicht, de diepten van de oceaan en op elk schepsel dat uit de hand van

God komt. Het is geschreven in Zijn eigen boek—de Heilige Bijbel. Ook, heeft God de derde lid van de Godheid gestuurd om onze Instructeur te zijn, of wij het van Zijn boek der natuur lezen of van het geschreven Woord. Zijn enig doel is om ons te helpen te zien wat het “leven in Christus” echt is.

Op het ogenblik, dat u deze regels leest, kunt u gevoelen hebben die uw gedachten kan interpreteren op een zulke manier dat u ertoe beweegt om het zoeken voor deze kennis uit te stellen. Deze gevoelens vormen de grootste belemmering bij het bereiken van ons eigen doel.

Wij zijn van mening dat wij geen tijd hebben. Wij zijn van mening dat wij niet kunnen begrijpen. Wij zijn van mening dat wij alleen zijn—als er alleen maar iemand was om samen te bestuderen. Wij zouden van mening kunnen zijn dat als ons leven zeer verandert, wij dan geridiculiseerd of verworpen zullen worden. Dit allemaal zijn gevoelens dat door Satan verzonden wordt, want hij kent de macht van gevoelens al wél. Mag ik u eraan herinneren dat gevoelens en geloof met elkaar strijdig zijn, ze zijn ver van elkander gescheiden zoals het oosten gescheiden is van het westen. Dus, ongeacht de gevoelens, streeft naar de kennis die van boven is en zijt bevrijd om het “leven in Christus Jezus” dat onbeperkte liefde is, de ware kracht van God, te ervaren.

Wanneer we met Jezus wandelen, moeten wij herinneren dat Hij ons niet veroordeelt zelfs als wij een fout maken. Hij is onze hemelse Ouder die klaar staat om ons te helpen, door onze fouten in stappen stenen te veranderen in plaats van struikel blokken.

Satan is de grote aanklager. Gods woord zegt, “Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.” Johannes 3:17.

Door Hem enkel te kennen worden de losbandigen in lieve, beminlijke Christenen veranderd. Geen andere kennis ter wereld of in de hemel kan dit bewerkstelligen. Oh! hoe noodzakelijk is het voor ons om Hem te kennen welken om te kennen het eeuwige leven is.

Verwijzingen:

- 1 My Life Today, blz. 293.
- 2 Christ Our Righteousness, blz. 35.

11.

DE EESTE DINGEN ALS EERST *“Matigheid”*

De kennis van God zoals die wordt gekend door de studie van het leven van Christus brengt ons vanzelfsprekend ertoe om Christus uit te nodigen opdat Hij Zijn karakter in ons opnieuw vormt. Terwijl Christus, door geloof, het gemoed vernieuwt—het in harmonie brengt met Zijn eigen gemoed—zo nu, begint Hij onze eigenlijke levensstijl te veranderen. Dit werk moet met de grootste behoefte van de mens beginnen.

“Matigheid alleen is het fundament van alle genade dat van God komt, het fundament voor het behalen van alle overwinningen.”¹

Een duidelijke definitie op dit punt is essentieel.

“Ware matigheid leert ons om volledig te onthouden van alles wat kwetsbaar is, en om alles wat goed voor de welzijn is wijselijk te gebruiken. Er zijn weinigen die realiseren zoals zij zouden moeten hoeveel hun dieetgewoontes met hun gezondheid, hun *karakter*, hun nut in deze wereld, en met hun *eeuwig levenslot* te maken hebben. De eetlust zou altijd onderworpen moeten zijn aan de morele en intellectuele krachten. Het lichaam zou de dienstknecht van het verstand moeten zijn, en niet het verstand de dienstknecht van het lichaam.”²

“Onmatigheid . . . omvat de schadelijke toegevendheid van elke begeerte of hartstocht.”³

Het is noodzakelijk om duidelijk in gedachten te houden

het feit dat de strijd tussen Christus en Satan gaat om wie het verstand van de mens zal controleren. Het zou, dan, voor Satan natuurlijk zijn om alles te doen dat hij doen kan om het verstandsvermogen van de mens te schaden of te verzwakken. Als hij het verstand teweeg kan brengen om in een lagere mate dan het God gegeven vermogen te functioneren, heeft hij dan een enorm voordeel over God bereikt. Als het verstand de dingen van God niet kan begrijpen, hoe kan het dan bij een geldige conclusie komen? Het volgt dat de wil niet op een constructieve manier kan worden gebruikt. Satan weet dat als de wil niet op een positieve manier wordt gebruikt, hij het voordeel heeft. Door twijfels, peer pressure, enz. te veroorzaken, kan hij ons ertoe bewegen om een besluit uit te stellen. Hij is zorgvuldig om ons niet te laten weten dat het uitstellen van een besluit werkelijk een besluit is. De wil wordt hier uitgeoefend, maar aan zijn voordeel.

“U zou het meest eenvoudige voedsel die voorbereid is op de meest eenvoudige manier moeten consumeren, opdat de fijne zenuwen van de hersenen niet verzwakt, ongevoelig of verlamd worden onmogelijk makend het voor u om heilige dingen, en de waarde van de verzoening, het reinigende bloed van Christus, als van een prijsloze waarde te onderscheiden.”⁴

“Onmatigheid begint bij onze tafels bij het consumeren van ongezonde voedsel.”⁵ Matigheid moet, dan, op de wortel van het probleem slaan en van daar uitspreiden tot de gehele levensstijl.

Bijna vijfenzeventig jaar geleden werd ons door God een volkomen evenwichtig acht-punt programma verzonden om onze geestelijke en fysieke gezondheid op het hoogst niveau op peil te houden. “Zuivere lucht, zonlicht, matigheid, rust, beweging, juiste voeding, het gebruik van water, vertrouwen in goddelijk macht—dit zijn de ware remedies.”⁶

Een bijna onbeperkte hoeveelheid van geïnspireerde informatie over dit plan is toegankelijk voor onze studie in de Bijbel en in de geschriften van Ellen White. Als wij deze bronnen

aanvaarden als gezaghebbend, hebben wij dan een gids om al andere informatie te testen.

Moderne onderzoek heeft Gods gezondheidsplan volledig bevestigd, en een overvloedige materiaal is beschikbaar betreffende elk deel van het plan. God heeft mannen en vrouwen, die met gezag doch in een begrijpelijke taal hebben geschreven, op de verschillende facetten van dit plan, opgeklaard. Wij zijn vandaag niet te verontschuldigen.

Nochtans, zullen wij ons beperken tot de grootste zwakheid van de mens—zijn eetlust. Als dit onder de controle van Christus gebracht wordt, zullen wij tegen elke schendbare zonde tiomfantelijk zijn.

“De dominerende kracht van eetlust zal de ruïne van duizenden zekerstellen, terwijl dat, als zij dat punt beheerst hadden, zij morele kracht zouden hebben om overwinning te behalen tegen elke andere verzoeking van Satan.”⁷

Webster definiëert matigheid als “gebruikelijke moderatie in toegeeflijkheid aan eetlust of hartstochten.” Hij definiëert eetlust als “een inherente hunkering.” Het is naarmate we deze gekoppelde verhouding en het brede platform zien dat de eetlust met zich meedraagt, dat we het bovengenoemde citaat kunnen begrijpen.

Eva werd verzocht op grond van eetlust. Nochtans, werd de echte lust, zonder twijfels, geopenbaard in haar onuitgesproken vraag. Waarom had God de vrucht van deze boom voor hen ingehouden? Het was deze onuitgesproken vraag, die in haar houding en uitdrukking geopenbaard werd, die Satan ertoe aanzette om voordeel te halen uit de situatie. “Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?” Eva werd gefascineerd wanneer zij het serpent hoorde haar eigen gedachten uitspreken. Veel mensen hebben vandaag de zucht om het “waarom” van Gods wegen te weten. De “De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet . . .” Deuteronomium 29:29. Wanneer zullen wij tevreden zijn om te geloven

wat God zegt en het “waarom” alleen laten tot Hij verkiest om het aan ons te openbaren?

Eva’s zucht uitte zich ook op andere manieren. Het serpent ging door, in een aangename stem, haar charme te prijzen *en het behaagde haar*.

Wanneer de zucht gedeeltelijk gevoed werd, was er slechts een stap om twijfel in de gedachte van Eva te veroorzaken, want zij was geconditioneerd om de stem die een dergelijk “goed” oordeel openbaarde te geloven. Zij beantwoordde nu de subtiele vraag van het serpent, “. . . Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.” Genesis 3:2,3. Het antwoord van het serpent was gauw en krachtig, “. . . Gijlieden zult den dood niet sterven.” Genesis 3:4. Deze directe tegenspraak aan de verklaring van God werd dan versterkt door de inplanting van een twijfel, “Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.” Genesis 3:5.

“Hij [Satan] probeert gedurig een geest van oneerbiedige nieuwsgierigheid op te wekken, een rusteloos, weetgierig verlangen om door te dringen in verborgenheden van goddelijke wijsheid en macht. Velen hebben in hun streven om uit te vinden wat God verborgen heeft gehouden, de waarheden over het hoofd gezien, die Hij geopenbaard heeft en die noodzakelijk zijn voor de zaligheid.”⁸

De twijfel had in Eva’s verstand een onderdak gevonden. Maar Satan moet de twijfel met de gevoelens versterken. Neem een andere blik bij de ladder die Satan ons probeert ertoe te brengen om te beklimmen.

Hij haalde nu voordeel uit Eva’s eigen argument en wanneer de vrucht geplukt werd, zette het serpent die in de hand van Eva. (Observeert hoe de gevoelens kennis vernietigt.) Het serpent

herinnerde Eva aan haar eigen woorden, “Gij zult van die niet raken, opdat gij niet sterft.” Satan nam het woord: “Daar is het in uw handen en u bent niet gestorven. Het eten daarvan is van geen verschil.” Zij kon geen kwaad ontdekken van wat zij had gedaan en dus werd ze nog meer overmoediger. Haar gedachte herinnerde zich aan de verklaring van het serpent dat de vrucht iemand wijs zou maken en zij at het. Nu komt de gevoelen. (Gelieve te onthouden dat gevoelen de speciale weg van Satan is waardoor hij werkt.) Eva voelde geen bewijs van Gods ongenoegen; zij ervoer een opgewondenheid die haar geheel lichaam doornam. Zij dacht zelfs dat dat datgene was wat de hemelse wezens voelden.

Heeft u ooit de opgewondenheid gevoeld op een moment van je overgeven aan zonde? Satan heeft niets van zijn macht verloren.

Eva, onder de overspoeling van gevoelen, werd het instrument waardoor Adam viel. Satan vernietigt of wijzigt nog steeds door gevoelen de kennis van God zoals die wordt geopenbaard aan de mens. “Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.” 1 Korintiërs 10:31.

Matigheid zou op een natuurlijke manier kennis opvolgen in ons leven als wij bereid zouden zijn om het eetlust probleem onder ogen te zien. Van onszelf, zijn we hulpeloos, maar wij hebben bij ons Één die machtig is om te redden. Als wij onze hulpeloosheid onder ogen zien, en door een handeling van de wil verkiezen om het bovengenoemde vers toe te passen, zelfs als wij ooit zo vaak gefaald hebben, zal God onze eetlust onder Zijn controle brengen. De overwinning zal dan de onze zijn. Dan zouden wij “de eerste dingen als eerst” hebben behandeld.

Verwijzingen:

- 1 Temperance, blz. 201.
- 2 Temperance, blz. 138. (Cursief toegevoegd.)
- 3 Temperance, blz. 137.
- 4 Testimonies, vol. 2, blz. 46. Zie ook Counsels on Diet en Foods, blz. 55 en and Testimonies, vol. 6, blz. 327.
- 5 Testimonies, vol. 3, blz. 487.
- 6 The Ministry of Healing, blz. 127.
- 7 Temperance, blz. 16.
- 8 Patriarchs and Prophets, blz. 54, 55.

12.

Lijdzzaamheid

– **GODS VOLMAAKT WERK**

Op dit moment van het beklimmingsproces—heiligmaking—is het essentieel om eraan te herinneren dat dit een totaal werk van geloof is. Het is slechts als wij ons aandeel verrichten—de obstakels en de belemmeringsfactoren erkennen, en dan realiseren dat wij hen van onszelf niet kunnen wegdoen—dat wij de kracht van de wil kunnen uitoefenen en verkiezen om vrij te zijn van die lasten. Alleen dan pas kan God Zijn werk in ons doen. Hij zal nooit de wil dwingen maar wacht op ons dat wij die gebruiken om Hem toe te laten om deze lasten weg te doen. Wij hebben zonet ontdekt dat als dit werk gedaan moet worden, Hij diegene is die dat doen moet. Herinnert, we hebben “niet de wijsheid of de kracht om te overwinnen” van het kwaad.¹ Dit moet duidelijk in de gedachte worden gehouden naarmate wij met elke stap te maken hebben.

Petrus zegt, “voegt . . . bij de matigheid lijdzaamheid . . .” 2 Petrus 1:6. “Het meest kostbaarste vrucht van heiligmaking is de gave van zachtmoedigheid.”² Een snelle kijkje in Webster’s Collegiate Dictionary zal ons overtuigen van de nauwe verhouding tussen lijdzaamheid en zachtmoedigheid.

Zonder twijfel, kon God deze karaktereigenschap van Hem in Mozes meer volkomen ontwikkelen dan in elke andere menselijk wezen. Maar, zelfs één mislukking in hem, alhoewel hij vergeven werd, weerhield God om Zijn plannen voor Mozes’ leven hier op deze aarde te kunnen vervullen. Wij zien hier een perfect mengsel van Gods rechtvaardigheid en Gods genade. “Ware heiligmaking . . . is niets minder dan een dagelijks sterven aan zichzelf en om dagelijks in overeenstemming met de wil van God te zijn.”³

Dit principe van heiligmaking slaat precies op de eigenlijke wortel van het probleem van deze stap van lijdzaamheid, want de grootste belemmerende factor is hoogmoedigheid. Wij hebben van de roekeloze Petrus gehoord—de man die altijd sprak en handelde voordat hij dacht.

“Het kwaad dat de val van Petrus veroorzaakte en de Farizeer van de gemeenschap met God uitsluitte is de oorzaak van de ruïne van duizenden vandaag. Er is niets zo onbehoorlijk in Gods ogen of zo gevaarlijk voor de menselijke ziel als hoogmoedigheid en eigendunk. Van alle zonden, het is de meest hopeloze en de meest ongeneeslijke.”⁴

Hoogmoedigheid en eigendunk gaan bij het menselijk verstand precies in tegenstelling tot nederigheid en zelf-overgave ter werk. Dit is de reden waarom wanneer wij onszelf proberen te beheersen en mislukken, wij dan de volgende keer nog harder proberen. Al menselijke inspanning die besteed wordt om lijdzaam te zijn zal nooit de vrucht van lijdzaamheid ontwikkelen. Een motivatie die sterk genoeg is kan een schijn van lijdzaamheid voortbrengen—verkopers doen dit vaak. Klanten kunnen volledig voor de gek gehouden worden, want het publiek beeld is vaak vrij verschillend van wat iemand thuis is.

Ons probleem schijnt te zijn dat de hoogmoedigheid de weg van eigenbelang neemt. Het kan bescheiden, dienstbaar, zelfs lijdzaam schijnen te zijn.

“Sommigen van ons hebben een zenuwachtig temperament, en zijn natuurlijk zo snel als een flits om te denken en handelen; maar laat niemand denken dat hij niet kan leren om geduldig te zijn. Het geduld is een plant die de snelle groei zal bereiken als het zorgvuldig geplant wordt.”⁵

Aanplant is een proces waarbij alles die de gewenste groei van de plant belemmert verwijderd wordt. Het verwijderingsproces

is niet het probleem met de meesten van ons. Het is het nalaten om bereidwillig toe te geven dat er iets is dat uit het karakter moet worden verwijderd en om bereid te zijn het aan de Heere over te laten zodat Hij dat wegdoet. Om het geduld de snelle groei te bevorderen, moeten er een oprechte zelf-onderzoek en een bereidheid zijn om de ware feiten onder ogen te zien. “Het was op het punt waar hij zich sterk dacht te zijn dat Petrus zwak was; en alleen pas toen hij zijn zwakheid onderscheidde, kon hij van zijn behoefte van afhankelijkheid aan Christus bewust zijn.”⁶

Lijdzaamheid kan een andere mantel overnemen die wij moeten onderzoeken.

“Velen, wanneer zij berispt worden, vinden het lofwaardig als zij de berisping ontvangen zonder ongeduldig te worden; maar hoe weinigen nemen berispingen met dankbaarheid van hart aan, en hen zegenen, die hen willen redden van het volgen van een slechte levenskoers.”⁷

Het is duidelijk, dat lijdzaamheid gebieden bereikt waar wij weinig ervan hebben gedacht. Het vereist meer dan zich te onthouden van wraaknemeing. Lijdzaamheid heeft tot doel om elke situatie of persoon in best mogelijk licht te bekijken.

Leest Hebreeën 11 en neemt een kijkje van de wolk van getuigen van Abel tot Samuel en van een leger van naamloze mannen en vrouwen die, door Christus, Satan en zijn gastheren van kwade engelen overwonnen. Dan, ziet het tafareel voor uzelf in hoofdstuk 12 wanneer Paulus zegt, “. . . laat ons afleggen allen last . . .”—Dat is, elke belemmering. Haalt uit elk onkruid en breekt open de harde grond. Hij spreekt dan van “. . . de zonde, die ons lichtelijk omringt . . .” Hebreeën 12:1. Hier hebben wij nog steeds met ons de oude gewoontes van de oude natuur, die Satan zo vaak gebruikt.

“Zelfzucht en hoogmoedigheid zullen weerstand uitoefenen tegen alles die hen aantoonen zondig te zijn.

Wij kunnen niet, van onszelf, de slechte begeerten en de gewoontes die voor de beheersing streven overwinnen. Wij kunnen de machtige vijand die ons in zijn afhankelijkheid houdt niet overwinnen. God alleen kan ons de overwinning geven . . . Maar Hij kan niet in ons werken zonder onze toestemming en medewerking.”⁸

Na dit alles te hebben gedaan, dan kunnen wij “. . . met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus . . .” Hebreëen 12:1,2.

Jakobus was een van de zonen des donders. Met Johannes, zijn broer, zou hij vuur van den hemel hebben geroepen om neer te dalen om hen die Jezus en de discipelen gewoonweg niet in hun stad aannamen te vernietigen. Jezus, echter, kon dit alles veranderen zodat Jakobus van het volmaakt werk van geduld gekend heeft en voor ons dit advies achter liet, “. . . de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk, opdat gij moogt volmaakt zijn en geheel oprecht, in geen ding gebrekkelijk.” Jakobus 1:4.

Verwijzingen:

- 1 The Acts of the Apostles, blz. 532.
- 2 My Life Today, blz. 253.
- 3 My Life Today, blz. 248.
- 4 Christ's Object Lessons, blz. 154.
- 5 My Life Today, blz. 97.
- 6 The Desire of Ages, blz. 382.
- 7 Patriarchs and Prophets, blz. 667.
- 8 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 142.

13.

Geen **PLAATS OM TE STOPPEN**

De les dat “ware verheffing bestaat in ware goedheid” is altijd moeilijk geweest om te leren.¹ Zelfs de trotse heerser Nebukadnezar moest het op de harde manier leren. Het is zo natuurlijk, wanneer we streven om goed te doen, te voelen dat wij door het doen van goede dingen een graad van heiligheid bereikt hebben.

“De reden waarom velen in de wereld waarin wij leven geen grotere vordering in het goddelijke leven maken is omdat zij de wil van God interpreteren als zijnde enkel wat zij denken te willen doen. Terwijl ze hun eigen begeerten volgen, vleien ze zichzelf met de gedachte dat zij met de wil van God in overeenstemming zijn. Deze hebben geen strijd in zichzelf. Er zijn anderen die voor een tijd succesvol zijn in de strijd tegen hun egoïstische verlangens voor genot en comfort. Zij zijn eerlijk en ernstig, maar worden naarmate vermoeid van de geprolongeerde inspanning, van het dagelijks sterven, van de onafgebroken beroering. Gemakzucht schijnt uitnodigend te zijn en het sterven aan zichzelf als iets afstotend; en zij sluiten hun slaperige ogen dicht, en vallen onder de macht van de verzoeking in plaats van er tegen te verzetten.”²

Er zijn twee groepen die in de voorafgaande paragraaf worden weergegeven. De eerste kunnen wij classificeren als toegeeflijke gelovigen. Deze hebben geen, of de meest geringe, strijd in hunzelf. Voor dezen schijnt het gemakkelijker te zijn om de

heiligmaking van de Gods gave van gerechtigheid door geloof uit te schrappen dan de uitnodiging van de Meester te aanvaarden, “. . . Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.” Mattheüs 16:24.

De andere groep zijn steenachtige plaatsen gelovigen die naarmate vermoeid worden, omdat hun wortel niet geheel verankerend is in Christus. Zij hebben de vreugde niet ervaren van zelfverloochening en om Christus toe te toelaten om de last te dragen. Zij hebben nooit ontdekt dat Zijn juk zacht is en dat Zijn last licht is.

Heiligmaking, als een proces, reikt dieper en dieper in ons leven en vereist totale overgave bij elke stap. Dit, natuurlijk, is voor het hoogmoedige hart niet gemakkelijk om vreugde te vinden in het te doen.³

“Johannes en Judas stellen voor hen die de volgelingen van Christus beweren te zijn . . . . Ieder had ernstige tekorten van karakter; en ieder had toegang tot de goddelijke genade die het karakter transformeert . . . Een van hen, was door de waarheid geheiligd omdat hij dagelijks aan zichzelf stierf en de zonde overwon; de andere, die zich tegen de vernieuwende kracht van genade verzette en aan egoïstische verlangens toegaf, werd in de dienstbaarheid van Satan gebracht.”⁴

Omdat het leven een ononderbroken ronde van het nemen van besluiten is, is het dan logisch dat dit het gebied is waarin die dagelijkse sterven aan zichzelf moet beginnen. Zoals Jezus, onze ware Patroon, moet onze automatische reactie bij elk besluit “niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede” zijn. Dit moet meer dan het verwoorden van de gedachte zijn. Het vereist een bereidwilligheid—zoals God het opdragt—om te veranderen, te laten vallen, of een plan of verlangen uit te voeren, maakt niet uit hoe het gekoesterd zou kunnen zijn. Het vereist een kennis en een gevoeligheid aan de wil van God zoals die in de Inspiratie wordt geopenbaard; wij moeten ook aan de nog kleine stem van

geweten afgestemd worden en zorgvuldig Zijn voortdurende leiding evalueren.⁵

Door dit proces te volgen zal de genade van God “het verstand bovenwaarts trekken en het verstand eraan gewend laten raken om de zuivere en heilige dingen te bedenken.”⁶ Godzaligheid *betekent niet om Christus na te doen, maar te leven op de manier waarop Hij leefde*. Wij moeten het advies van Paulus om heilig te leven zoals beschreven in Kolossenzen 3:3,4 duidelijk begrijpen. “Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.” Van welke heerlijkheid heeft Paulus over? “Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid.” Kolossenzen 1:27.

Wat een voorrecht dat wij door God kunnen worden gebruikt om Zijn eigen karakter aan een ongelovige wereld te openbaren. “Jezus openbaarde geen vaardigheden, en oefende geen krachten uit, die de mensen door geloof in Hem niet kunnen beschikken. Zijn volmaakte menselijkheid is ditgene wat al Zijn volgelingen mogen bezitten, met de voorwaarde dat zij aan God afhankelijk zijn zoals Hij het was.”⁷

Dit is ware godzaligheid, niet te proberen *om goed te zijn of goede dingen te doen maar* dagelijks aan zichzelf te sterven—*om waarlijk op God te vertrouwen*. “Mijn zoon! geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren.” Spreuken 23:26. Wij zouden verbaasd staan bij wat God in ons leven zou doen als wij zouden ophouden te *proberen* en zouden beginnen te *sterven*—om afhankelijk aan God te zijn zoals Jezus het was.

Er is, echter, een zekere belemmerende factor die wij onder ogen moeten zien wanneer wij dit stap proberen te nemen—compromis. Dit is een van de meest efficiënte wapens van Satan om de Christen te hinderen bij het maken van geestelijke vooruitgang dat God voor hem verlangt. Het leven van Jezus toonde op alle momenten geen compromis. Hij was geheel gewijd om de wil van Zijn Vader te doen. Zijn woorden, “Ik heb lust, o mijn God!

om Uw welbehagen te doen . . .” Psalmen 40:8 wijzen op de enige houding die Godzalig is, of aanvaardbaar, voor het aangezicht Gods. Aarzelende gehoorzaamheid is geen gehoorzaamheid.

“Wanneer de bevelen van God als een last gezien worden omdat zij overdwars de menselijke neiging snijden, dan weten wij dat het leven geen Christelijk leven is. De ware gehoorzaamheid is het uitwerking van een principe van binnen in. Het springt vanuit de liefde van gerechtigheid, de liefde van de wet van God. De essentie van alle gerechtigheid is de loyaliteit aan onze verlosser.”⁸

De discipelen van vroeger, de hervormers, en Gods volk in alle tijden hebben de verzoeking van Satan om hun loyaliteit aan God te compromitteren ervaren. Het is vaak in datgene wat wij beschouwen als onze *kracht* dat Satan onze *zwakheid* ontdekt. Laten we nog eens een andere kant van Petrus’ ervaring bekijken.

“Het was op het punt waar hij zich sterk dacht te zijn dat Petrus *zwak* was; en alleen pas toen hij zijn zwakheid onderscheidde, kon hij van zijn behoefte van afhankelijkheid aan Christus bewust zijn. Als hij de les die Jezus hem wilde leren in die ervaring op de zee geleerd had, dan zou hij niet gefaald hebben toen de grote test hem tegenmoet kwam.”⁹

Nu kunnen we de woorden van Christus aan Paulus in 2 Korintiërs 12:9 beter begrijpen, “. . . Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht . . .” Vervolgens, zoals Paulus in het volgende vers antwoord geeft, “. . . want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.” Wij kunnen merken dat de enige weg tot godzaligheid het dagelijkse sterven aan zichzelf is. Neen, er is hier geen plaats om te stoppen. Deze ronde van de ladder opent slechts onze ogen vooruit voor de groote verrek-

ende uitzichten wanneer de inwonende Christus de praktische sleutel voor godzaligheid wordt.

Verwijzingen:

- 1 Prophets and Kings, blz. 521.
- 2 The Acts of the Apostles, blz. 565.
- 3 Christ Our Righteousness, blzn. 33, 34.
- 4 The Acts of the Apostles, blzn. 558, 559.
- 5 Messages to Young People, blz. 156.
- 6 Testimonies, vol. 2, blzn. 478, 479.
- 7 The Desire of Ages, blz. 664.
- 8 Christ's Object Lessons, blz. 97.
- 9 The Desire of Ages, blz. 382. (Cursief toegevoegd.)

14.

Wat **GEEN COMPETITIE MEER?**

Heeft u het ooit vreemd gevonden dat in Gods plan wij erkennen moeten dat het slechts door godzaligheid is dat we werkelijk de broederlijke liefde kunnen hebben? Als wij dit Bijbelse principe aanvaarden, dan staan we tegenover een probleem. Wie is mijn broeder? Jezus beantwoordt dat in Lucas 8:21, “. . . Mijn moeder en Mijn broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en datzelfde doen.” Het is hier vrij duidelijk te zien dat Jezus de “broeders” niet beperkt als zijnde hen die het Woord volkomen gehoorzamen, maar hen die *verlangden* om te gehoorzamen. Mattheüs 12:49 vertelt ons dat toen Hij deze woorden sprak, Hij Zijn hand uitstreckte over Zijn discipelen die nog ver van gehoorzaamheid waren van alles wat het Woord had gezegd. De competitie was een ononderbroken probleem in ieder van hen.

De geest die het competitie denken aanspoort is de geest van kritiek. De geest van competitie en kritiek, waarvan het opspringt, zijn beide van Satan en kunnen alleen maar zijn doeleinden dienen. Hoe kunnen wij, dan, waarlijk vrij zijn van die belemmeringsfactoren? Opnieuw, geeft Jezus ons het antwoord. Zijn leven was een perfect voorbeeld van hoe wij moeten leven in relatie met onze broeders en zusters. In hoofdstuk drie verwezen wij naar het citaat dat in *Thoughts from the Mount of Blessing*, blz. 71 gevonden wordt. Wij zullen het hier opnieuw citeren want het bevat het antwoord van hoe Jezus' leven gevuld werd met broederlijke liefde, zelfs voor hen die Hem met minachting behandelden.¹

“De Vader’s aanwezigheid omringde Christus, en niets overkwam Hem dan dat wat de oneindige liefde toeliet voor de zegen van de wereld. Hier was Zijn bron van bemoediging, en het geldt ook voor ons. Degene die vervuld is met de Geest van Christus blijft in Christus. De slag die op hem gericht is valt op de Redder, die hem met Zijn aanwezigheid omringt. Alles wat hem overkomt komt van Christus. Hij hoeft zich niet tegen het kwaad te verzetten, want Christus is zijn verdediging. Niets kan hem raken buiten de toestemming van onze Heere, en ‘alle dingen’ die toegelaten zijn ‘medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.’ Romeinen 8:28.”²

Doordat Christus alles wat in Zijn leven gebeurde accepteerde als iets dat direct uit de Vader’s hand kwam, alhoewel het bij Satan opsprong, had Hij ware vrede. Hij was bekwaam om het ergste smaad te accepteren dat mogelijk was voor elke mens om te ervaren, zowel geestelijke als fysieke en alsnog het menselijke instrument, waardoor dat kwam, met uiterste mildheid behandelen. In feite, het was dit dat Hem er van afhield om de mensen te zien als zijnde verantwoordelijk voor wat zij Hem aangedaan hebben. Hij keek constant aan gene zijde van de mens en zag Satan als de echte vijand. Dit maakte dat Hij zelfs medeleefde met Zijn vervolgers en hen met broederlijke liefde behandelde. Hij betreurde *hen* in plaats van *Hemzelf*. Hij probeerde voortdurend Zijn volgelingen door hun onwetendheid te excuseren. Hij wist dat Satan hen aan te verblinden was.

Het werd ons verteld dat Zijn bron van bemoediging ook voor ons is. Kunt u zien wat met de familie van God gebeuren zou als Zijn broederen met hetzelfde beleid, waarmee Hij hier ter wereld als een mens geleefd had, leefden? Broederlijke liefde kan op geen andere manier komen. Wij kunnen onszelf niet dwingen om vriendelijk en liefdevol te zijn. Het moet van binnenuit komen—van het hart. Jezus’ plan is de enige methode die het hart echt onpartijdig kan laten reageren want de ogen zijn dan niet meer gefocust op de mensen of op hun onaardige daden.

De ware test wordt gevonden in de “*alle dingen*” van Romeinen 8:28. Wij zijn vrij bereid om de methode van Christus in ons leven bij *sommige* dingen toe te passen, maar betekent dat werkelijk *alles*? *Er zijn, inderdaad, geen uitzonderingen*. Hij is de Heere of van alles of Hij is de Heere helemaal niet. God is zo zorgvuldig om ons te beschermen dat Hij elke kwade zet die Satan naar ons toe kan slingeren in een zegen zal veranderen als wij de “*alle dingen*” aanvaarden als een praktisch, dynamisch principe in ons leven.

“De beproevingen des levens zijn Gods werklieden om de onreinheden en ruwheden van ons karakter weg te nemen. Hun hakken, schuren en schaven, hun polijsten en glansen vormen een pijnlijk proces; het is hard om op de slijpsteen gedrukt te worden. Maar de steen wordt tevoorschijn gebracht, gereed om zijn plaats in te nemen in de hemelse tempel. De Meester besteedt niet zoveel zorgvuldig, degelijk werk aan nutteloos materiaal. Het zijn alleen Zijn kostbare stenen die uitgehouwen worden naar de gelijkenis van een paleis.”²³

Hier is een andere zeer praktische reden om te geloven, te aanvaarden en om in het dagelijks leven de Schriften toe te passen. Als de “*alle dingen*” zowel de goede als de slechte ervaringen van het leven inhoudt, dan worden Paulus’ woorden in 1 Tessalonicenzen 5:18, “Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u,” zeer praktisch voor ons in ons dagelijks leven. Jezus leefde op deze manier en als wij in ons Christelijk leven succesvol willen zijn, moeten wij Zijn voorbeeld navolgen. Dit betekent niet dat wij van alles moeten genieten wat aan ons gebeurt, maar wij moeten dank geven aan God—ja, zelfs verblijden. Jezus genoot niet van de mishandeling van mensen die als demonen handelden, maar Hij wist dat de wereld daarmee gezegend zou worden. Wij willen niet genieten van de “*alle dingen*” die aan ons gebeuren, maar wij kunnen ervoor dankbaar zijn! Wij kunnen Hem ervoor danken

dat Hij iets in ons ziet dat waard is om er aan te werken. Wij zijn het materiaal dat, na het gepolijst te zijn, in Zijn paleis zullen passen en elke steen zal zijn plaats hebben en daarmee worden tevredengesteld. Al competitie zal voor altijd voorbij zijn, want de geest van veroordeling, hoogmoed en egoïsme zullen met hun aanstichter uitgeroeid worden.

Verwijzingen:

- 1 The Desire of Ages, blz. 87.
- 2 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 71.
- 3 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 10.

15.

Liefde **ZONDER EIND**

Voegt bij de broederlijke liefde liefde jegens allen, of goddelijke liefde. Gods plan heeft nooit veranderd. Hij zal de mens terug brengen tot de staat waar de heerlijke liefde van God door de losbandige heen zal vloeien. Dit zal de ervaring van Adam overtreffen toen hij vanuit de hand van God kwam. Het was dat wat Jezus in Zijn laatste gebed voor Zijn discipelen ervoor gebeden heeft alvorens hij naar Gethsemane ging, “. . . opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.” Johannes 17:26. Kunt u het voorstellen, goddelijke liefde die door menselijke kanalen vloeit?

Het doel van de heiligmaking is om deze liefde systematisch tot stand te brengen bij de mensen. Het wordt niet verwezenlijkt door te *proberen* om liefdevol te zijn maar door te *sterven* aan zichzelf en aan de belemmerende factoren, die God beletten, of weerhouden, om Zijn werk in ons leven te verrichten.

Helemaal tot de bovenste van de ladder het proces is altijd hetzelfde geweest. De laatste stap is om van de meest grootschalige kracht in de hemel of op aarde te proeven—zulk een van goddelijke liefde. De belemmerende factor is Satan's vervalsing van Gods liefde—de menselijke emotie. Menselijke emotie zal wel eens een repliek op goddelijke liefde zijn, maar het is slechts een repliek en niet de liefde zelf.

“De kerk is het door God aangewezen werktuig om mee te werken aan de redding der mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen en haar zending is het evangelie

aan de wereld uit te dragen . . . De gemeente is de schatkamer van de rijkdommen van Christus' genade; en door de gemeente *zal* ten slotte de laatste en volle uitstorting van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan 'de overheden en de machten in den hemel' (Efeziërs 3:10)."¹

Al dit in deze laatste dagen van de aardse geschiedenis gebeuren moet, dan is het beter dat wij weten wat die liefde inhoudt en hoe die door de mensen geopenbaard kan worden.

Goddelijke liefde is een principe dat regeert de hemel en het volledige heelal, met uitzondering van deze aarde. Het is een principe van daden, een levensprincipe. Goddelijke liefde is als een bidirectionele straat: het stroomt vanuit God in beide richtingen opdat wij niet te verontschuldigen zouden zijn—ten eerste, in Zijn bereidwilligheid om voor een tijd geduldig te zijn in het handelen met de opstandige engel Lucifer, in plaats van omgerechtigheid toe te meten voor zijn verdiende loon. Deze welwillendheid moest hoofdzakelijk Zijn geschapen wezens toelaten om te begrijpen wat goddelijke liefde werkelijk is—om hen de kans te bieden om hun wil (de kracht van de keus) verstandig te gebruiken. In het definitieve besluit rond één derde van de hemelse engelen had tegen God gekeerd.

De geestelijke ondraaglijke pijn van God in het verduren van een dergelijk verlies, en de verdere verwarring in de gedachten van loyale engelen en wezens op andere planeten, bewogen Hem ertoe om Zijn prachtig verlossingsplan uit te voeren. Gods liefde wordt vollediger geopenbaard wanneer wij begrijpen dat "God en Christus wisten van Satan's afvalligheid vanaf het begin, en van de val van de mens door de bedrieglijke macht van de apostaat."² Hoewel God deze noodsituaties niet plande, voorzag Hij die en bedacht toen een plan om die te gebruiken om Zijn liefde in de harten van Zijn geschapen wezens voor altijd in te planten.

Zo uitvoerig is Zijn verlossingsplan dat Hij dat eigenlijk rondom de incarnatie opbouwde. Jezus Christus, de Zoon van God, werd mens zodat de menselijke familie en elk schepsel van God

een perfect patroon zou hebben om hen voor altijd te leiden en zodat die goddelijke liefde terug naar God zou stromen. Dit is de tweede grote manifestatie van Zijn liefde.

Terwijl dit plan een degelijke grondslag voor de redding van de mens vormt, het dient ook als een voorbeeld voor elke Christen om na te volgen, hetgeen toelaat om de liefde van God door hen te vloeien. Jezus zei, “Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft.” Johannes 6:38. Paulus zei, “Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.” Galaten 2:20. “. . . Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.” Galaten 5:24.

Er is geen ander plan dat zal toelaten om de onafgebroken liefde van God door de mensen te vloeien. Om de menselijke vat een rein kanaal te kunnen maken moet het eigen ik gekruisigd zijn. Elke spoor van het eigen ik, wanneer die gewillig nagelaten wordt, zal schade aan het beeld toe brengen en de kerk verhinderen om aan het heelal “de laatste en volle uitstorting van Gods liefde” openbaar te maken.

Heiligmaking zal zijn werk in ons leven hebben verwezenlijkt als wij eerlijk in elke levenservaring kunnen zeggen van: “doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.” Dit is, inderdaad, liefde zonder eind.

Verwijzingen:

- 1 The Acts of the Apostles, blz. 9 (Cursief toegevoegd.)
- 2 Patriarchs and Prophets, blz. 22.

16.

WERD JESUS *Verzocht* **NET ZOALS WIJ HET ZIJN?**

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.” Hebréeën 4:15. Dit vers van de Schrift was, en blijft, de basis voor een heel wat ongezonde discussie betreffende de menselijke natuur van Christus. Er zijn sommigen die beweren dat Jezus op de identieke manier als elk mens verzocht moest worden om aan de vereisten van deze tekst te voldoen. Deze conclusie is komen bij kijken zonder rekening te houden met alles wat God aan Zijn kerk heeft geopenbaard over het onderwerp.

Al Jezus verzocht werd om te stelen, te liggen, te zweren, onzuiver te zijn in gedachte of daad, dan weerstond Hij de verzoeking op één van twee manieren: (1) door zich tegen de neiging om over te geven te verzetten of (2) door te beseffen dat Hij hulpeloos was en het probleem aan Zijn Vader over te laten. In beide gevallen zou Hij een geneigdheid, of inclinatie, moeten hebben, waarbij Satan een beroep op deed. Maar toch zei Jezus, “Ik zal niet meer veel met u spreken; want de overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets.” Johannes 14:30. Dit was zeer dicht bij het eind van Jezus’ leven ter wereld. Satan had in elke hoek van Christus’ leven gesondeerd en kon niets vinden om een verzoeking er op te richten.

“Zelfs niet door één gedachte kon Christus ertoe gebracht worden om aan de macht van zijn subtiele verleidingen toe te geven. Satan vindt in het hart van de mens altijd wel iets waar hij vat op heeft—de zon-

dige verlangens dat gekoesterd worden waardoor zijn verleidingsmacht zich uit.”¹

Herinnert u, dat Jezus, zijnde een mens, deze verzoeken tegenmoet kwam. “Niet één enkele gedachte of gevoelen gaf gevolg aan de verzoeking.”² Ziet, er was van zowel de gedachte of de gevoelen geen reactie te vinden waaraan een verzoeking vooraf moet gaan. “Elke zonde, elke onenigheid, elke onzuivere hartstocht die de ongerechtigheid had gebracht, was een marteling voor Zijn Geest.”³ “Laat nooit, in geen enkel geval, de lichtste indruk op gedachten van de mensen achter dat er een spatje van, of *neiging* tot, corruptie op Christus rustte, of dat Hij op een of andere manier zich aan de bedorvenheid toegaf.”⁴ “Als zijnde Één die zondeloos is, deinsde Zijn natuur weg van het kwaad.”⁵

Onze tekst in overdenking zegt, “. . . [Hij] is verzocht geweest in alle dingen gelijk als wij . . .” en dat is waar. Om het antwoord te vinden aan de vraag “hoe”, laten we eens een ander citaat over onze Heere bekijken.

“Het was een moeilijke taak voor de Prins van het leven om het plan uit te voeren dat Hij ondernomen had voor de redding van de mens, in het bekleden van Zijn goddelijkheid met de menselijkheid. Hij had eer in de hemelse hoven ontvangen, en was vertrouwd met absolute macht. *Net zo moeilijk* was het voor Hem om het *niveau van menselijkheid* te behouden als voor de mensen om boven het lage niveau van hun verdorven natuur te komen, en *deelachtig te worden der goddelijke natuur*.”⁶

“Om *Zijn glorie te versluieren* om een kind te zijn van een gevallen ras, dit was de strengste discipline waaraan de Prins van het leven Zichzelf ooit kon onderwerpen.”⁷ Dit is waar we allemaal het moeilijk mee hebben. We hebben problemen mee om toe te laten dat de goddelijke natuur van Christus in ons weerspiegeld wordt.

Laten we eens analyseren wat dit citaat ons vertelt. Het was uiterst moeilijk voor Christus om Zijn *goddelijkheid met de mensheid* te bekleden. Waarom? “Jezus openbaarde *geen vaardigheden, en oefende geen krachten uit, die de mensen door geloof in Hem niet kunnen beschikken*. Zijn volmaakte menselijkheid is ditgene wat al Zijn volgelingen mogen bezitten, met de voorwaarde dat zij aan God afhankelijk zijn zoals Hij het was.”⁸

Jezus zei, “Ik kan van Mijzelf niets doen . . .” Johannes 5:30.

Het is vrij duidelijk dat wanneer Christus “legde opzij Zijn koninklijke mantel en koningskroon,”⁹ *Hij dan de* natuur van de mens “*zoals God hem gemaakt heeft*” op Zich nam. “Christus kwam op aarde, nam de menselijkheid op Zich en staat als de vertegenwoordiger van de mens, om aan te tonen in de strijd tegen Satan dat de mens, *zoals God hem gemaakt heeft*, verbonden met de Vader en de Zoon, elke goddelijke eis kan voldoen.”¹⁰ “*Hij begon daar waar de eerste Adam begonnen had.*”¹¹ Christus, als de tweede Adam, moest slagen daar waar de eerste Adam faalde, gebruikend slechts dezelfde macht die de eerste Adam voor zichzelf beschikbaar had. “Toen Adam door de verzoeker in Eden werd aangevallen was op hem geen smet van zonde . . . Christus stond in de woestijn der verzoeking in Adams’ plaats om de toets te ondergaan waarin hij tekort schoot.”¹²

Er is geen indicatie in het Woord van God dat de zondige natuur ooit aan God gehoorzaam kan zijn! De boodschap van God aan de mens is dat hij een zondige vleeselijke natuur *geërfd* heeft die niet te verlossen is.

“De erfenis van de kinderen is die van zonde. De zonde heeft hen van God gescheiden. Jezus gaf Zijn leven dat Hij de gebroken verbindingen aan God zou kunnen koppelen. In verhouding tot de eerste Adam, de mensen ontvangen van hem niets anders dan schuld en de veroordeling ter dood.”¹³

“Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap (haat) is

tegen God: *want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.*” Romeinen 8:7. (Cursief toegevoegd.) Christus probeerde nooit om aan iemand te tonen dat de *zondige natuur* een *zondeloze natuur* kon worden. Zijn boodschap was altijd, “. . . Gijlieden moet wederom geboren worden.” Johannes 3:7. “. . . Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen . . .” Johannes 12:24. “. . . Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde? . . .” Mattheüs 20:22.

Als Christus zondeloze natuur had, hoe kon Hij dan verzocht worden zoals ik het ben? Wat is verzoeking? “Verzoeking kan weerstaan worden wanneer iemand krachtig beïnvloed wordt om een verkeerde daad te doen en, wetend dat hij het kan doen, zich er tegen verzet, door geloof, met een vaste greep op de goddelijke kracht.”¹⁴ Verzoeking bestaat slechts wanneer er een “krachtige invloed om een verkeerde daad te doen” plaats vindt.” “Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen begerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt.” Jakobus 1:14. Hoe kon Christus verzocht worden om iets kwaads te doen als “de geraffineerde gevoeligheden van Zijn heilige natuur maakte dat het contact met het kwaad Hem onuitsprekelijk pijn veroorzaakte?”¹⁵ Christus haatte de zonde met een perfecte haat. Zijn inwonende Geest in de mens, is de enige kracht die de mens er aan toe brengt om de zonde te haten, iets wat elke wedergeboren Christen moet leren om te doen.

Al moest Christus verzocht worden gelijk als wij, moest Hij dan een sterke verlangen hebben gehad om een verkeerde daad te doen, maar Hij weerstond door op Zijn Vader te vertrouwen. Wat zou volgens Satan uitgehaald kunnen worden waarin deze voorwaarde van toepassing zou zijn? Satan ontdekte, zelfs toen Christus een kind was, dat het nutteloos was te proberen om Hem te verzoeken om wraak te nemen. Zelfs als Hij gesmaad werd was het voor Hem ondenkbaar om geïrriteerd te zijn, om boos te zijn, of om een *enkel slecht* ding te doen.

“Van de bitterheid die het mensdom weleens als lot

ervaart, was er geen deel dat Christus niet geproefd had. Er waren zij die probeerden Hem aan verachting prijs te geven vanwege Zijn geboorte, en zelfs in Zijn kinderjaren moest Hij hun minachtende blikken en kwade gefluisters verdragen. Als Hij door een ongeduldig woord of blik had geantwoord, als Hij maar zelfs door één verkeerde daad Zijn broers er mee had ingestemd, zou Hij gefaald hebben om een volmaakte voorbeeld te zijn. En zo zou het Hem mislukt zijn om het plan van onze verlossing uit te voeren.”¹⁶

Satan weet hoe moeilijk het voor de mens is om hier te leven als een wedergeboren Christen, om zijn natuurlijke zondige natuur gekruisigd te houden. Hij weet dat dit het dagelijkse sterven aan zichzelf kost (1 Korintiërs 15:31)—namelijk, een ononderbroken kruisiging van de gewoontes van dat oude, maar aangeboren, natuur. 2 Korintiërs 4:10-12. Daarom veranderde hij zijn manier van benaderen tot Christus, hij verzocht Hem om *Zijn eigen natuurlijke natuur* te openbaren, die Hij opzij had gelegd toen Hij naar deze aarde kwam. Als Hij Zijn natuurlijke goddelijke natuur had geopenbaard, dan zou het verlossingsplan daardoor geruïneerd geweest zijn, want Christus moet slechts dat gebruiken wat aan de mens ter beschikking gesteld is.

Er was nooit een zondeloze menselijke wezen geboren totdat Christus Zelf vanuit Maria geboren werd. Sindsdien was er nooit één geboren geweest. Satan's ervaring met te maken hebben met *zondige* babies, kinderen, jeugd of volwassenen was niets in vergelijking met te maken hebben met een *zondeloze* menselijke natuur. Hij probeerde om op elke mogelijke manier Christus te dwingen om *Zijn natuurlijke goddelijke natuur* te openbaren. Wetend dat om *aanvaardend te worden als de Messias* (de Gezalfde) het grootste probleem was dat Christus mee had toen Hij hier op aarde was, wou Satan gebruiken en door verzoeken proberen om Hem ertoe te brengen om Zichzelf weg te nemen van Zijn Vaders' handen en om door Zijn eigen goddelijke natuur te reageren, die Hij opzij had gelegd. Vanaf

Zijn kinderjaren tot Golgotha was dit doeleinde nooit opgegeven door Satan. Zijn verzoeken waren nog sterker geworden totdat bij het kruis de uitdaging voor uren naar Hem luidde, “Indien u Christus bent komt af en wij zullen geloven.” Al was Christus zich ervan bewust dat Hij op elk ogenblik kon reageren en Zijn treiteraars kon dwingen om Hem als Heere en Koning te erkennen, weigerde Hij toch om dat te doen. In vertrouwen legde Hij Zijn toen huidig en toekomstig leven in Zijn Vaders’ handen.

“Toen Christus nu met verachting werd bejegend, kwam er *een sterke verzoeking* bij Hem op om Zijn goddelijk karakter te openbaren. Door een woord, een blik, kon Hij Zijn vervolgers dwingen te belijden, dat Hij de Heere was boven koningen en machthebbers, priesters en tempel. Maar het was *Zijn moeilijke taak* om de plaats te behouden die Hij had gekozen, één met de mensheid.”¹⁷

Wat een verzoeking! Geen mens kan het ooit verzocht worden zoals Hij het was!

Hoe was Hij verzocht gelijk als wij? De wedergeboren Christen moet aan *zijn oude aangeboren natuur, die zondig is*, sterven. “Die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.” Galaten 5:24. Dit wordt steeds en steeds weer in het Woord van God verklaard. Van de zelfzucht wordt het gezegd dat het de wortel is van al het kwaad.¹⁸ In het oordeel zijn alle zonden onder de rubriek van zelfzucht.¹⁹ “Wat is het teken van een nieuw hart? Een leven dat veranderd is. Er is een dagelijks, uur naar uur sterven aan zelfzucht en trots.”²⁰ Het zou een *zelfzuchtig* vertoon zijn geweest als Christus op elk ogenblik *naar Zijn eigen goedvinden* handelde.

Laat uw verstand tot zijn grootste diepten naspeuren en u zult vinden dat al zonde zelfzucht is! Het is voor deze reden dat wanneer Satan de wedergeboren Christen verzoekt om iets verkeerd te doen, de oude natuur, die door de Christen gekruisigd is, de Christen nog schijnt aan te zetten om het verkeerde te doen. Hoe

kan dit gebeuren als de oude natuur gekruisigd is? Hier is waar Satan's methode van werken wordt geopenbaard. Satan haalt voordeel uit het feit dat de wedergeboren Christen, die door rechtvaardiging een nieuwe *natuur* gekregen heeft, geen nieuw *karakter* tracht te ontvangen door dezelfde manier. Het karakter moet nog ontwikkeld worden. Dit was het geval met Adam en het is nog steeds met elke lid van de menselijke familie. God maakte Adam volmaakt in al zijn wegen, maar hij moest een volmaakt karakter ontwikkelen, wat hij er niet in slaagde om te doen. Hier is waar Christus er in slaagde en Adam erin faalde. Vervolgens rekent Christus aan de wedergeboren Christen Zijn eigen zondeloze karakter toe. Dat wordt aan de Christen *toegeschreven*, die dat als een feit accepteert en dan Christus toestaat om met het werk van heiligmaking te beginnen, wat inhoudt dat God zijn *karakter verandert* zodat het *karakter* dat aan hem op een *legitieme* manier *toegerekend* is door rechtvaardiging reflecteerd wordt.

Wat heeft dat te maken met de manier waarop Satan ons verzoekt? Laten we eens een blik nemen bij wat een karakter werkelijk is. "Het karakter wordt niet door occasionele goede daden en occasionele slechte daden geopenbaard, maar door de geneigdheid van de gebruikelijke woorden en daden."²¹ Dus, gewoontes vormen ons *karakter*. En dus, wanneer wij met een zondige natuur die ons beheerst leven, dan reflecteren de *gewoontes, die wij vormen, die zondige natuur*.

Zowel de gewoontes of het karakter kunnen niet ogenblikkelijk worden toebedeeld; dat is de reden waarom "er is geen dergelijk ding zoals onmiddellijke heiligmaking."²² Met de *oude gewoontes* die nog levend zijn in de pasgeboren Christen, alhoewel die door Christus aangewerkt worden, kunnen wij bemerken hoe Satan de valstrik zet. Hij weet dat hij geen macht heeft om de *oude natuur* tot leven te wekken, en Christus *zal het niet* tot leven wekken, dus Satan's enige hoop is in de gewoontes. Hij zet de valstrik, dat kan zijn door de mensen of door de omstandigheden, zodat de natuurlijke reactie een *gebruikelijke* reactie wordt. Dan beschuldigt hij ons ervan dat wij

reageren, en gebruikt onze gebruikelijke reactie als bewijs dat de *oude natuur* helemaal niet gestorven is. Hij hoopt om op deze wijze ons te forceren tot ontmoediging en ons ertoe te brengen om *op te geven en de rug naar Christus toe te keren*, denkend dat het gehele plan niet werkt. Het is op die manier dat wij de *oude natuur* doen herleven. Alleen dan pas kan Satan opnieuw *controle* nemen.

Kunt u zien dat Satan de Christen precies op de zelfde manier verzoekt als Christus? In beide gevallen probeert hij om de verzochten te forceren om hun *natuurlijke naturen* te openbaren. Het verschil is dat onze *aangeboren natuur* verdorven is, en we het daarom niet willen openbaren. Christus' *aangeboren natuur* was *goddelijk*, en dus *wenste* Hij het om die te openbaren. Maar ze moeten *allebei* ondersteuning vinden in de *overgave van zichzelf aan goddelijke toezicht—Christus aan Zijn Vader en wij aan Christus*. De overgave van Christus leidde Hem tot Golgotha en een schijnbare nederlaag vanuit elk menselijk gezichtspunt. Onze overgave leidt ons tot het eeuwige leven en vrede met God.

Zelfzucht, zijnde de wortel, is het mikpunt. Maar er is één enorm verschil tussen de verzoeking van Christus en die van ons. Als wij falen, “. . . wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige.” 1 Johannes 2:1. Als Jezus gefaald had, dan zouden *allen* verloren zijn geweest! Het *gehele* plan van verlossing zou mislukt zijn en Satan zou getriomfeerd hebben.

Ja, “. . . [Hij] Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.” Hebreëen 4:5.

Verwijzingen:

- 1 The Review and Herald, 8 november 1887.
- 2 Testimonies, vol. 5, blz. 422.
- 3 The Desire of Ages, blz. 111.
- 4 The SDA Bible Commentary, Vol. 5, *blzn.* 1128, 1129, Letter 8, 1895. (Cursief toegevoegd.)
- 5 Testimonies, vol. 2, blz. 202.
- 6 The SDA Bible Commentary, Vol. 7, blz. 930, The Review and Herald, 1 april 1875 (Cursief toegevoegd.)
- 7 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1081, Letter 19, 1901. (Cursief toegevoegd.)
- 8 The Desire of Ages, blz. 664. (Cursief toegevoegd.)
- 9 The Review and Herald, 15 juni 1905.
- 10 Signs of the Times, 9 juni 1898. (Cursief toegevoegd.)
- 11 The Youth's Instructor, 2 juni 1898. (Cursief toegevoegd.)
- 12 The Review and Herald, 28 juli 1874.
- 13 Child Guidance, blz. 475.
- 14 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1082, The Youth's Instructor, 20 juli 1899.
- 15 The SDA Bible Commentary, vol 7A, blz. 451, The Review and Herald, 8 november 1887.
- 16 The Desire of Ages, blz. 88.
- 17 The Desire of Ages, blz. 700. (Cursief toegevoegd.)
- 18 Child Guidance, blz. 294.
- 19 Testimony Treasures, vol. 1, blz. 518.
- 20 The Youth's Instructor, 26 september 1901.
- 21 Steps to Christ, *blzn.* 57, 58.
- 22 The Sanctified Life, blz. 10.

17.

VOLGE Mij

“Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.” Mattheüs 16:24.

“Jezus legde nu Zijn discipelen uit dat Zijn eigen leven van zelfverloochening een voorbeeld was van wat hun leven zou moeten zijn. Toen Hij de discipelen riep, diegenen die in Zijn nabijheid vertoefden, zei Hij, ‘Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.’ Het kruis was geassocieerd met de macht van Rome. Het was het instrument van de wreedste en de meest vernederende vorm van dood. De laagste misdadigers moesten het kruis tot de plaats van de executie dragen; en vaak, wanneer het moment aangekomen was dat het kruis op hun schouders gelegd moest worden, verzetten ze zich er tegen met een wanhopig geweld, totdat ze overweldigd werden, en gedwongen werden het instrument van marteling te dragen. Maar Jezus bood Zijn volgelingen aan om het kruis op te nemen en het te dragen na Hem. Zijn woorden aan de discipelen, hoewel vaag begrepen, verwezen naar hun onderwerping aan de bitterste vernedering,—onderwerping zelfs tot den dood ter wille van Christus. Geen ander volledige zelfovergave kon de woorden van de Redder hebben geïllustreerd.”¹

U zult merken dat Lucas een andere dimensie toevoegt aan het woord “alle dagen.” Webster definieert verloochening als

“overgave” of “afstand doen.” Wanneer we realiseren dat deze overgave zelfs tot den dood is, krijgt het een zeer significante betekenis, vooral wanneer het met de woorden “alle dagen” gekoppeld wordt. Het klinkt vreemd bekend, want het was Paulus die zei, “Ik sterf alle dagen.” 1 Korintiërs 15:31, en opnieuw, “Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus’ wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.” 2 Korintiërs 4:10-12.

Uiteraard er is slechts één manier om het beeld van Jezus te weerspiegelen en het is niet door te proberen maar door te sterven. Omdat dit zo duidelijk gemaakt wordt in de Schriften, heeft Satan met al zijn macht tegen dit principe gestreden. Hij heeft onze aandacht op de woorden van Christus gericht en heeft het woord “verloochenen” beklemtoond. Maar, hij heeft ons doen denken dat verloochening van zichzelf dezelfde is als verloochening aan iets. Door een eenvoudige wijziging bij de aanvullingen van de woorden, wordt de betekenis daarvan in menselijk verstand helemaal anders.

Het uitoefenen van verloochening aan iets kan werkelijk een voordelige ervaring zijn in de karaktervorming. Dit moet nooit worden gezien als zijnde hetzelfde als zelfverloochening, die het proces is om het eigen ik te kruisigen en gekruisigd te houden. Wanneer Christus in het hart getroond is, dan wordt het eigen ik onttroond; en wanneer het eigen ik getroond is, dan wordt Christus onttroond. Elke beslissing die we maken moet worden gemaakt door dezelfde formule die Christus gebruikt heeft, “niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.” De Verlosser volgde deze praktijk zo volledig dat hij zei, “. . . De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelf niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken.” Johannes 14:10.

Het is dit geheim dat Paulus leerde en aan Timotheus doorgaf als de grondslag van ons leven met Christus hier en nu. Hij zei, “Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven.” 2 Timotheus 2:11.

Niet alleen zei Jezus dat we zichzelf moeten verloochenen, maar ook dat we ons kruis moeten opnemen. Het is een verbazend feit dat Christus het kruis als instrument gebruikt om de gelovige aan Hemzelf te binden.

“Het juk en het kruis zijn symbolen die dezelfde betekenis hebben,—*de overgave van de wil aan God*. Het dragen van het juk verenigt de gelimiteerde mens in een gezelschap met de beminde en geliefde Zoon van God. Het verhogen van het kruis snijdt het eigen ik af van de ziel, en plaatst de mens daar waar hij leert om de lasten van Christus te dragen. *Wij kunnen Christus niet volgen zonder Zijn juk te dragen, zonder het kruis te verhogen en het na Hem te dragen.*”²

“*We kunnen niet het koninkrijk van God binnen gaan als wij aan het eigen ik vast zijn. Als wij ooit de heiligheid bereiken, dan zal het zijn door zelfverloochening, en door de ontvangst van het verstand van Christus*”³

“De reden waarom velen in de wereld waarin wij leven geen grotere vordering in het goddelijke leven maken is omdat zij de wil van God interpreteren als zijnde enkel wat zij denken te willen doen. Terwijl ze hun eigen begeerten volgen, vleien ze zichzelf met de gedachte dat zij met de wil van God in overeenstemming zijn. Deze hebben geen strijd in zichzelf. Er zijn anderen die voor een tijd succesvol zijn in de strijd tegen hun egoïstische verlangens voor genot en comfort. Zij zijn eerlijk en ernstig, maar worden naarmate vermoeid van de geprolongeerde inspanning, van het dagelijks sterven, van de onafgebroken beroering. Gemakzucht schijnt uitnodigend te zijn en sterven aan zichzelf als iets afstotend; en zij sluiten hun slaperige ogen dicht, en vallen onder de macht van de verzoeking in plaats van er tegen verzetten.”⁴

De nadrukkelijke verklaring van Christus, “volg Mij” is volkomen onmogelijk tenzij wij datgene ervaren wat voorafgaat in dezelfde vers. Hij spoorde Zijn discipelen en volgelingen niet aan om te *doen* wat Hij deed maar om te *leven* zoals Hij leefde.

De Vader deed, middels Christus, datgene waarvoor Hij Hem in de wereld stuurde om te doen. Dit werd mogelijk gemaakt doordat Christus, op elk ogenblik van Zijn leven, verkoos om als leem in Zijn Vaders handen te zijn. Deze overgave bracht in Zijn atmosfeer de enige hoop van vrede aan een heelal dat in verwarring geworpen was door de opstand van Lucifer die Satan werd. In onze atmosfeer brengt deze overgave de enige hoop van onze persoonlijke redding. Het is ons voorrecht om hier een leven te leven dat Hij als een magnetische kracht kan gebruiken om mannen en vrouwen tot *Gods verlossingsplan* te overreden. Dit plan is, inderdaad, het enige denkbare proces dat de mensen kan voorbereiden om voor eeuwig in het perfect leefomgeving bij de huizen van de verlostten te leven. “Impliciet geloof in het woord van Christus is ware nederigheid, ware zelf-overgave”⁵ “Zelf-overgave is het hoofdonderwerp van Christus’ onderwijs.”⁶ Het is slechts wanneer wij het belang zien om volkomen op Christus te vertrouwen, ondanks dat alles onmogelijk lijkt te zijn, dat we de kracht van de woorden van Christus aan Nicodemus kunnen begrijpen, “Gijlieden moet wederom geboren worden.”

Wij hadden geen keus in onze eerste geboorte, maar de wedergeboorte hangt volledig van onze uitoefening van de vrije wil af die alleen vrij kan worden behouden wanneer we verkiezen aan zichzelf te sterven en Christus te laten regeren in ons binnenste.

Mattheüs sluit zijn evangelie af door de woorden van Jezus te citeren, “. . . Mij is gegeven alle macht [autoriteit, *exousia*] in hemel en op aarde.” Mattheüs 28:18. Dat was het antwoord van de Vader aan Zijn Zoon voor een leven van totale overgave toen Hij hier op de wereld was en in het menselijk vlees, dat Hij geaccepteerd had, leefde.

Aan Christus werd korte besnoeiingen geboden. In de woestijn, helemaal bij het begin van Zijn openbare dienst, probeerde

Satan om met hem te onderhandelen. Nadat hij Hem alle koninkrijken van deze wereld met hun pracht liet zien, zei Satan, “. . . Al deze dingen zal ik U geven, indien Gij, nedervallende, mij zult aanbidden.” Mattheüs 4:9. Wat een korte besnoeiing! Maar door te verkiezen om op God te geloven en te vertrouwen, alhoewel het door de weg van het kruis was, en een bereidheid om te sterven, ontving Hij van Zijn Vader *alle macht in hemel en op aarde*. Wij moeten in gedachte houden dat Christus deze keus in het menselijk vlees maakte, maar met behulp van *geen kracht die niet ter beschikking gesteld wordt voor ieder van ons*.

“Jezus openbaarde geen vaardigheden, en oefende geen krachten uit, die de mensen door geloof in Hem niet kunnen beschikken. Zijn volmaakte menselijkheid is ditgene wat al Zijn volgelingen mogen bezitten, met de voorwaarde dat zij aan God afhankelijk zijn zoals Hij het was.”⁷

Waarschijnlijk de meest subtielste korte besnoeiing die Satan aan Jezus geboden had was aan het begin van de ervaring in de woestijn.

“Hij [Satan] trachtte Christus te doen geloven dat God niet wilde dat Hij een weg van zelfverloochening en lijden moest doormaken, terwijl God het juist anticipeerde; dat hij van de hemel gezonden is geweest om Hem de boodschap te brengen, dat God slechts het had bedoeld om Zijn gewilligheid om te verduren op de proef te stellen.

“Satan vertelde Christus dat Hij slechts Zijn voeten op het met bloed gevlekte pad moest plaatsens, maar dat Hij er niet moest doormaken. Gelijk Abraham werd Hij op de proef gezet om zijn volle gehoorzaamheid te tonen. Hij beweerde ook dat hij de engel was die de hand van Abraham stop zette, als het mes opgeheven werd om Isaak te slachten, en dat het niet noodzakelijk was dat Hij de pijnlijke honger en de dood door verhongering

moest doormaken; dat hij Hem zou helpen door een deel van het werk in het plan van verlossing op te pakken.”⁸

Satan is tot elk kind van Adam gekomen, van het begin af, met het zelfde boodschap, “Christus stierf voor u zodat u niet hoeft te sterven.” Het klinkt zo goed omdat het een gedeeltelijke waarheid is. Christus *stierf* om ons van de *bezoldiging der zonde*, die een *eeuwige dood* is, te verlossen. Maar, Hij leefde ook een leven van totale zelf-verloochening (overgave) als voorbeeld van wat ons levens zou moeten zijn. Satan zal proberen elke soort van korte besnoeiing aan de worstelende Christen te brengen, maar de enige route naar het koninkrijk van God is in het volgen van Jezus.

Verwijzingen:

- 1 The Desire of Ages blz. 416-17.
- 2 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blzn 1090-91, The Review and Herald, 23 oktober 1900. (Cursief toegevoegd.)
- 3 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 143. (Cursief toegevoegd.)
- 4 The Acts of the Apostles, blz. 565.
- 5 The Desire of Ages, blz. 535.
- 6 The Desire of Ages, blz. 523.
- 7 The Desire of Ages, blz. 644. (Cursief toegevoegd.)
- 8 Selected Messages, boek 1, blz. 273.

18.

BLIJFT IN Mij.

Het dertiende hoofdstuk van Johannes wijst ons naar het Heilig avondmaal zoals dat door Jezus en Zijn discipelen de nacht vóór de kruisiging werd gevierd. Tijdens dat avondmaal zou één van de twaalf discipelen vertrekken, om nooit meer met hen te wandelen. Judas zou zelfs zijn Heere verraden denkend dat hij het koninkrijk van God ter wereld aan het behartigen was. Tijdens de maaltijd had Jezus hen verteld dat Hij weg zou gaan en dat zij Hem niet zouden kunnen volgen. Zoals gebruikelijk, stelde Petrus de vragen die zij allen, zonder twijfel, aan het denken waren: “Waar gaat U heen en waarom kan ik U niet volgen?” Dan volgt er een oprechte verbintenis, “Ik zal mijn leven voor U zetten.” Johannes 13:37. Petrus en de discipelen zouden mogelijk andere verbintenissen aangaan deze zelfde nacht.

Marcus 14:30,31 leest als volgt: “En Jezus zeide tot hem [Petrus]: Voorwaar, Ik zeg u, dat heden in dezen nacht, eer de haan tweemaal gekraaid zal hebben, gij Mij driemaal zult verloochenen. Maar hij [Petrus] zeide nog des te meer: Al moest ik met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen! *En insgelijks zeiden zij ook allen.*” (Cursief toegevoegd.)

Jezus wist dat de reactie van deze mannen oprecht was, maar het vlees was zwak. Hun eigen mislukkingen waren Satans meest efficiënte wapen om hen moedeloos te maken. Om deze onvermijdelijke ervaring tegen te gaan gaf Jezus hen de mooie boodschap van Johannes 14.

Bij de conclusie van Zijn boodschap vinden wij de eenvoudige expressie: “laat ons van hier gaan.” Jezus wist waar hij naartoe ging. De discipelen wensten slechts met Hem te

zijn, daarom volgden zij Hem. Het was avond en de straten van de stad werden, zonder twijfel, gevuld met mensen want dit was de tijd voor de viering van de Pascha. Bij deze seizoenen werden de heuvels gestippeld met tenten, want er was niet genoeg huisvesting in de stad voor de menigten die aanwezig waren op deze feestdagen.

Jezus en Zijn discipelen verlieten de opperzaal en gingen de drukke straat in. Hij leidde hen op de weg naar een vertrouwde plekje die Hem zeer dierbaar was—de Olijfberg. Dit was Zijn bestemming niet, maar Hij haalde voordeel uit een bloeiende wijnstok om nog een les aan die mensen, die Hij zo beminde en van hield, te geven.

De licht van de maan scheen op die wijnstok toen Jezus stopte en Zijn ogen daarop richtte. Zonder enige twijfel bekeek ook elke discipel de wijnstok. Dan kwamen de woorden duidelijk en krachtig aan, als het brak de stilte van de nacht, “Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman.” Johannes 15:1. Wel kan Ik Petrus horen zeggen als hij naar Johannes toe gedraaid zou hebben, “Heb je gehoord wat Hij zei? Ik begrijp het niet, iedereen weet dat Israël de wijnstok is!” Johannes had mogelijk geantwoord door te zeggen, “Ik begrijp het ook niet, maar laten we luisteren. Hij zou het kunnen uitleggen.” Jezus ging door met de les.

“Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij [Mijn Vader] weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij [Mijn Vader], opdat zij meer vrucht drage.” Johannes 15:2.

De termen “wijnstok,” “rank,” “landman,” “reinigt,” enz. waren allemaal bekende termen, want wijngaarden waren in die landstreek gangbaar. De discipelen begrepen dat het reinigen met een snoeimes werd gedaan. De boodschap dat een rank die geen vrucht droeg volledig afgesneden werd, en als het vrucht droeg alsnog gesneden werd maar niet zo erg, was, zonder twijfel, voor hen wel duidelijk, zelfs als het niet in hun manier van denken paste. De Joden hadden zeker dergelijke strenge behandeling niet nodig! Zij waren Israëlieten—kinderen van Abraham! Voor vele generaties waren zij in de wijnstok totdat, in hun meningen, zijzelf de wijnstok waren.

Jezus probeerde deze mensen aan te moedigen door te zeggen, “Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.” Johannes 15:3. Deze woorden kunnen het best begrepen worden in het licht van andere Bijbel versen zoals, “Het woord van Christus wone rijkelijk in u . . .” Kolossenzen 3:16. “Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in u geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken. En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overlegging bedriegende.” Jakobus 1:21,22. Christus zei werkelijk, “Gijlieden zijt nu rein door het geloof in het woord, dat Ik tot u gesproken heb.”

De ware last op het hart van Christus wordt duidelijk openbaart in het volgende vers: “Blijft in Mij, en Ik in u . . .” Johannes 15:4. Het is duidelijk dat de Meester vooruit zag op Zijn beproeving en kruisiging wanneer zelfs Zijn discipelen Hem gingen verlaten. Hij spoorde hen aan met de feiten die zij tot hiertoe niet hadden gezien. “. . . Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft.” Johannes 15:4. Dit alles is waar op de dag van vandaag; wij zijn hulpeloos tenzij wij in Hem blijven. Alhoewel de dingen onmogelijk schijnen te zijn en alles stukloopt, de boodschap blijft dezelfde: “Blijft in mij; vertrouw op mij.”

Dit boodschap van de wijnstok en de ranken wordt het best begrepen wanneer die gekoppeld wordt met Romeinen 11. Wij hebben hier een olijfboom in plaats van een wijnstok. Allebei waren symbolen van Israël en, als dusdanig, werden gerespecteerd door de Joden. De wilde olijf was een symbool van Heidenen, en de goede olijf was een symbool van Israël.

Het enten is het proces waarbij de wild wordt getemd en, daardoor, nuttig en goed wordt. Het proces van het enten leert ons het basisgeheim van het Christelijke leven. Zoals bij de meeste dingen die moeite waard zijn, moeten wij een beetje van het graven doen om de waarheid te vinden.

Terwijl Romeinen 11:24 van een wilde olijfboom en een goede olijfboom spreekt, verwijst Paulus naar het koninkrijk

van Satan en het koninkrijk van God. De enige manier waarop een rank van Satan en zijn koninkrijk een rank in Christus en Zijn koninkrijk kan worden is via het proces van enten.

De Landman (Christus) gaat een rank (wij) zoeken die een deel van Zijn koninkrijk wenst te worden. Christus zegt, “Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen . . .” Johannes 15:16. Christus, in Zijn onuitsprekelijke liefde, roept alle mensen, maar slechts enkelen antwoorden die roeping door zich aan Hem te onderwerpen.

Alvorens Christus iets kan doen om de tak in Hemzelf te enten, moet Hij de goede olijfbboom voorbereiden om de wilde tak te ontvangen. Paulus zegt dat dit tegen de nature is. Maar is het niet dat de wegen van de mensen vaak tegen die van Christus zijn? “Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE.” Jesaja 55:8.

De mensen pakken een goede tak en enten het in een wilde steel of wortelsysteem en produceren daardoor een goede vrucht. God daarentegen pakt een wilde tak en ent het in een tam wortelsysteem en produceert de beste mogelijke vrucht. De mensen kunnen niet hun werk aanpakken op de manier waarop God het Zijne aanpakt. Het gehele plan van redding openbaart een God die op Zijn eigen manier in mensen levens werkt en waarin de mens Hem de vrijheid toestaat om dit te doen.

Als de mens zijn entingsproces uitvoert op de manier waarop God het Zijne uitvoert, dan wordt zijn enig product een vrucht die nog wilder is. Alleen dit, zou ons moeten leren dat ons enig werk is om zich te overgeven en te vertrouwen op de Hoofd-Arbeider. “Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede dezes lands eten;” Jesaja 1:19. De bereidwilligheid is voor ons; de gehoorzaamheid berwerkstelt Hij in elke ziel die op Hem vertrouwt.

God maakte de goede Olijfbboom gereed om de wilde takken in Golgotha te ontvangen. Maar we zeggen, “hoe staat het dan met hen die van Adam af tot aan Golgotha leefden?” Herinnert u, Christus is het Lam “. . . Dat geslacht is, van

de grondlegging der wereld.” Openbaring 13:8. Elke wilde tak van Adam af tot aan de wederkomst van Jezus moet in Golgotha geënt worden.

“Het licht dat van het kruis schijnt, openbaart de liefde van God. Zijn liefde trekt ons tot Hem. Als wij dit trekken niet weerstaan, zullen we naar de voet van het kruis geleid worden, in diep berouw over de zonden die de Heiland gekruisigd hebben. Dan bewerkstelligt de Heilige Geest, door geloof, een nieuw leven in onze ziel. De gedachten en de verlangens worden dan in gehoorzaamheid gebracht aan de wil van Christus. Het hart, het verstand zijn opnieuw gecreëerd in het beeld van Hem die in ons werkt om alle dingen aan Zichzelf te onderwerpen.”¹

Nu dat wij tot Golgotha getrokken zijn, ziet *hoe* de Landman met het enten aan het werk gaat. Zoals de tuinder, pakt de Landman het snoeimes en snijdt de gewillige tak volledig vrij van zijn voormalige levensbron. Dit aanvankelijke werk is pittig en moet door de Landman worden gedaan. Ons enig aandeel is om te verlangen en gewillig zijn dat Hij het werk doet. Wij moeten zorgvuldig zijn om niet te klagen over hoe Hij werkt.

De goede Olijfboom moet worden verwond om de tak te ontvangen opdat die ingeent wordt. Die wond werd toegebracht in Golgotha. Nu moet de tak vormgegeven worden om in de wond van Golgotha te passen. “. . . Ieder die Mij belijdt door Mijn offer te delen met het verlorene zal worden belijdt als mede deelachtig in de glorie en vreugde van de verlostten.”²

Paulus zei, “Ik ben met Christus gekruist . . .” Galaten 2:20 en, opnieuw, “. . . die van Christus zijn, hebben het vlees [oude natuur] gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.” Galaten 5:24. Wanneer de tak van zijn voormalige levensbron wordt afgesneden, is die van zijn oude natuur afgesneden. Maar de Landman verlaat die niet om te sterven. Hij plaatst de tak zorgvuldig in de gewonde, goede Olijfboom. Dan bedekt

Hij de wond met de entwas (Zijn mantel der gerechtigheid). De entwas is bedoeld om elke besmetting of ziekte, die het groeiproces zouden kunnen belemmeren, weg te houden.

“De Vader’s aanwezigheid omringde Christus, en niets overkwam Hem dan dat wat de oneindige liefde toeliet voor de zegen van de wereld. Hier was Zijn bron van bemoediging, en het geldt ook voor ons. Degene die vervuld is met de Geest van Christus blijft in Christus. De slag die op hem gericht is valt op de Redder, die hem met Zijn aanwezigheid omringt. Alles wat hem overkomt komt van Christus. Hij behoeft zich niet tegen het kwaad te verzetten, want Christus is zijn verdediging. Niets kan hem raken buiten de toestemming van onze Heere, en ‘alle dingen’ die toegelaten zijn ‘medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.’ Romeinen 8:28.”³

De Landman is nog steeds niet klaar. Hij pakt dan een stevige entband en wikkelt het omheen de tak en de boomstam. Laag na laag wordt toegevoegd totdat de winden en de stormen van het leven de tak die ingeent is niet kunnen losmaken. De tak moet één worden met de Olijfboom (of de Wijnstok).

“De verbinding van de rank met de wijnstok, zei Hij, stelt de verhouding voor die gij met Mij moet hebben. De loot [rank] wordt geënt op de levende wijnstok, en draad voor draad, ader voor ader, vergroeit hij met de wijnstok. Het leven van de wijnstok wordt het leven van de rank.”⁴

Zelfs dan is de Landman niet door met de rank, want Zijn bedoeling met de rank is vrucht geven. “. . . Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid . . .” Galaten 5:22,23. Dit brengt ons opnieuw terug naar het bruiloftskleed, de mantel van Christus’ gerechtigheid die Zijn

karakter is, de mantel die wij allen moeten dragen om gereed te zijn voor de wederkomst van de Heere.

Opdat dit vrucht verschijnen kan moet er wat snoeien plaatsvinden. Dit is ook het werk van de Landman. Er is vaak een overbegroeiing die afgesneden moet worden om stevigheid aan de tak te geven. Teveel bladeren geeft vaak de verkeerde indruk en bemoeilijkt een juiste ontwikkeling van de vrucht.

Een ding wat de Landman steeds in de gaten houdt is de dodelijke algemene karakteristiek van bijna ieder tak—de tendentie om neer te hangen. Het probleem is dat wanneer de neerhangende tak de grond bereikt, hij worteltjes geeft en probeert dan zijn voeding uit twee bronnen te krijgen. Maar Christus zegt, “Niemand kan twee heren dienen . . .” Mattheüs 6:24.

Het snoeimes moet gebruikt worden om deze worteltjes af te snijden zodat de tak zijn leven uit slechts één bron zal hebben. Met tedere zorg heft de Landman de neerhangende tak op en maakt het vast aan het Latwerk waar die de verse lucht kan ademen en in de zonneschijn van de liefde van de God kan baden. Elke geërfde en ontwikkelde neiging tot kwaad wordt weggesneden in dat snoeiwerk dat Heiligmaking wordt genoemd. Dit is het werk van de Landman. De rank moet blijven en de Landman Zijn werk laten doen want Hij weet wat het best is voor ieder van ons.

Alleen door te blijven kunnen wij in volmaaktheid wandelen, want die volmaaktheid is van Hem, en niet van ons. Hoe dankbaar zouden wij moeten zijn dat Hij ons met Zijn mantel der gerechtigheid bekleedt.

Verwijzingen:

- 1 The Desire of Ages, blz. 176.
- 2 The Desire of Ages, blz. 357.
- 3 Thoughts from the Mount of Blessing, blz. 71.
- 4 The Desire of Ages, blz. 675.

APPENDIX A

De Natuur VAN CHRISTUS

De menselijke natuur van Christus betekent alles voor ons en dat onderwerp verdient meer dan enkel een onderzoek.

“Als wij dit onderwerp benaderen, doen wij er goed aan, acht te slaan op de woorden van Christus tot Mozes bij het brandende braambos: “trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land.” Wij moeten deze studie benaderen met de nederigheid van iemand die met een berouwvol hart leert. De studie van de menswording van Christus is een vruchtbaar terrein, dat de zoeker, die diep graaft naar verborgen schatten, zal belonen.”¹

In Hebreeën 2:16 lezen wij, “Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan.” Wat snel spoorwerk op dit vers zou mensen ertoe kunnen brengen om te beredeneren dat als Christus het zaad van Abraham nam, Hij dan de tweede Adam niet geweest kon zijn. Maar de gehele menselijke familie heeft haar wortel in Adam, en niet in engelen. Paulus, die in mijn overtuiging zowel Romeinen als Hebreeën geschreven heeft, geeft ons een andere reden waarom Christus de tweede Adam was. Romeinen 9:6 zegt, “. . . die zijn niet allen Israël, die uit Israël zijn.” vers zeven zegt, “. . . In Izaak zal u het zaad genoemd worden.” De kinderen van Abraham, of het zaad, moesten allen van de belofte zijn. In vers acht lezen wij, “. . . niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofte worden voor het zaad gerekend.”

Christus was het Kind van de belofte, de Zoon van God. Hij zou, noodzakelijk, het zaad van Abraham geweest moeten zijn want Hij was niet uit den wil des vleses geboren. Johannes 1:13. De mens heeft slechts twee oorsprongen, door de wil van het vlees of direct van God. Adam kwam direct van God, evenzo de tweede Adam, Jezus Christus.

“Christus heeft niet doen geloven dat Hij de menselijke natuur aan nam; Hij nam die inderdaad aan. Hij nam werkelijk de menselijke natuur aan. Zoals de kinderen deelachtig van vlees en bloed zijn, werd Hijzelf, eveneens ook, deelachtig van dezelfde. Hij was de zoon van Maria; Hij was het zaad van David volgens de menselijke afstamming.”²

Ja, Jezus was echt een menselijk wezen, net zoveel als Adam was, die Hij had gecreëerd. Geestelijk gesproken was Hij het zaad van Abraham en, vleselijk gesproken, het zaad van David.

In Romeinen 8:3 wordt Paulus zelfs nog wat specifieker, “. . . God, Zijn Zoon zedende in *gelijkheid* des zondigen vleses . . .” De geïnspireerde commentaar op dit vers zegt, “Zoals het beeld dat werd gemaakt in *gelijkheid* van de vernietigende serpente verhoogd werd voor hun genezing, zo ook moest Iemand die gemaakt is ‘in *gelijkheid* des zondigen vleses’ hun Verlosser zijn.”³ Het volk van Israël wist dat de koperen slang niet een van die giftige serpente was, maar het werd gemaakt in *gelijkheid* van hen. Jezus werd gemaakt in *gelijkheid* van Zijn broederen. De mens werd gemaakt in *gelijkheid* van God, maar hij was God niet.

Om uit het vlees geboren te zijn, volgens Jezus, toen Hij tot Nicodemus sprak, was wat het absoluut noodzakelijk maakte om een wedergeboorte te ervaren. Johannes 3:16. Het is duidelijk dat er iets verkeerd is met de eerste geboorte van de mensen. “Christus wordt de tweede Adam genoemd. In zuiverheid en heiligheid, verbonden met God en geliefd door God, *begon Hij waar de eerste Adam begon*. Gewillig ging Hij over de weg waar Adam

viel en betaalde de mislukking van Adam af.”⁷⁴ God moet worden gerechtvaardigd dat Hij de mens met een *zondeloze menselijke natuur schiep*, want het was in deze natuur dat de mens overwonnen werd. De vraag was: Heeft God een fout gemaakt in het scheppen van de mens, of was de mens verantwoordelijk voor zijn gevallen staat? Nooit heeft God geprobeerd te beweren *dat de gevallen, zondige menselijke natuur* een overwinnaar van Satan kan zijn. Als dat mogelijk was, dan zou een voorbeeld navolgen alles wat een mens nodig zou hebben, en niet een Redder die op het kruis van Golgotha “. . . het recht aan te verdienen was om de verdediger van de mensen te zijn in de tegenwoordigheid van de vader.”⁷⁵ Jezus moet de mislukking van Adam goedmaken, en dan ieder die Zijn verlossingsplan aanvaardt verheffen door *Zijn gerechtigheid toe te rekenen* aan hen en hen een *nieuwe natuur* geven zodat God ermee kan werken, want de nieuwe natuur haat God niet. Dit is waar de wedergeboorte het allemaal om gaat. “Terwijl Hij vrij was van de besmetting van zonde, de *geraffineerde gevoeligheden van Zijn heilige natuur* maakte dat het contact met het kwaad Hem onuitsprekelijk pijn veroorzaakte.”⁷⁶ Als de natuur van Christus heilig was, dan kan die, natuurlijk, niet zondig geweest zijn. Dit zou slechts waar kunnen zijn van Zijn menselijke natuur want zijn *gevoeligheden waren geraffineerd*. Opdat Christus beginnen mag waar Adam begon, zou Hij, noodzakelijk, dezelfde menselijke natuur moeten hebben zoals die die Adam had toen hij hier ter wereld zijn leven begon. “Christus kwam op aarde, nam de menselijkheid op Zich en staat als de vertegenwoordiger van de mens, om aan te tonen in de strijd tegen Satan dat de mens, *zoals God hem gemaakt heeft*, verbonden met de Vader en de Zoon, elke goddelijke eis kan voldoen.”⁷⁷ Hij moest getest worden in de “zoals God hem gemaakt heeft” natuur waarin Adam geschapen was. De eerste Adam faalde in de test, maar de tweede Adam slaagde erin en “Zijn heilige natuur” werd geraffineerd.

Het raffinerende en testende proces was een deel van de opbouw van karakter dat Hij moest verwezenlijken voor de mens. Zijn dood gaf Hem, toen, het recht om dit karakter toe

te schrijven aan hen die in Hem zouden geloven en aanvaarden als de Heere en Redder.

Als Jezus een zondige natuur had door overerving, hoe kon hij dan een perfect karakter ontwikkelen? Paul maakt het zeer duidelijk dat “... het bedenken des vleses vijandschap is tegen God: want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.” Romeinen 8:7. De “De hersens is de hoofdstad van het lichaam”⁸ Nou moeten wij achterhalen of de hersens, of, het verstand, ook de natuur van de mens voorstelt. Er is veel misverstand op dit gebied. Een duidelijke, doordringende verklaring uit inspiratie zou ons moeten helpen.

“Een zuivere godsdienst heeft te maken met de wil. De wil is de regerende macht in de natuur van de mens, die alle andere geestvermogens onder zijn invloed brengt. Dit wil is niet de smaak of de neiging, maar het is de beslissende kracht, die in de kinderen van de mensen werkt tot gehoorzaamheid aan God of tot ongehoorzaamheid.”⁹

Er kan geen twijfel zijn dat de beslissingen genomen worden in de hersens, die de hoofdstad is van het lichaam. Wij hebben gezien dat de wil de regerende macht is, of de beslissende macht, die in de mens werkt tot gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid. Wij hebben ook gezien dat dit wil de regerende macht is *in de natuur van de mens*. Als we aannemen dat de regerende macht, of de beslissende macht, dezelfde is als de hersens, of het verstand die de hoofdstad is van het lichaam, dan hebben wij ons antwoord. De hersens is ook het woonhuis van de natuur van de mens. Aangezien het hart en het verstand hetzelfde zijn, volgt het dat wanneer wij een nieuw hart ontvangen, we een nieuw verstand, natuur en wil ontvangen.

Wat het bedenken des vleses betreft, Paulus zegt, “Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede.” Romeinen 8:6. Kan dit de reden zijn dat David in Psalmen 51:10 roepte, “Scheep mij een rein hart, o

God! en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest,” en Paulus adviseerde ook de Filippenzen, “Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.” Filippenzen 2:5.

Ja, Jezus had een voordeel over de zondige mens, maar niet over de wedergeboren Christen.

“Door de overwinning van Christus worden dezelfde voordelen, die Hij had, verstrekt voor de mens; want die kan deelachtig zijn van een macht die buiten en boven hemzelf is, ja, deelachtig der goddelijke natuur, waardoor hij het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid, kan overwinnen.”¹⁰

De natuur bepaalt wat van karakter er ontwikkeld zal worden. Een zondige of vleeselijke natuur brengt een zondig of vleeselijk karakter tot stand. Het kan niets anders dan dat tot stand brengen. “Het idee dat het slechts noodzakelijk is om *de natuurlijke* goede kant van de mens te ontwikkelen is een fatale misleiding.”¹¹

Wij kunnen nu wel gemakkelijk zien waarom de wedergeboorte in de ervaring van ieder mens essentieel is. Maar Jezus had geen wedergeboorte nodig want Hij was “dat Heilige” of de Zoon van God van den beginne. Lucas 1:35. *Wij worden zonen of dochters van God door de wedergeboorte.* Wij hadden niets te doen met onze eerste geboorte, maar wij hebben alles te doen met onze tweede geboorte. “Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.” Johannes 3:6

Een karakter dat voor God aanvaardbaar is kan slechts worden ontwikkeld in een zondeloze natuur. Jezus, de tweede Adam, was met die zondeloze natuur geboren. Wij moeten *tot* die zondeloze natuur geboren worden.

Als het bedenken des vleses, of de natuur, “. . . onderwerpt zich der wet Gods niet.” Romeinen 8:7, en de wet van God een afschrift van Zijn karakter is, dan hebben we echt een probleem als wij op aandringen dat Christus een zondige natuur erfde.

Toen Christus de zonden van de wereld op zich nam, was Hij daardoor niet tot een zondaar gemaakt, want Hij deed dat als plaatsvervanger. En Hij nam onze zondige natuur op diezelfde wijze. Alle zwakheid en erfelijke gevolgen, zowel fysiek als mentaal, nam Hij zodat al “zondeloos en verheven van natuur, Hij stemde erin om de kleding der menselijkheid aan te doen, om één te zijn met het gevallen ras.”¹² Webster definieert kleding als “kenmerkende instrument.” Wij zouden het herkenbare eigenschappen kunnen noemen.

Waarom is dit belangrijk voor ons om te begrijpen? Gods verlossingsplan vereist dat de mens van een volmaakt karakter beschikt en dat heeft hij niet om het aan te bieden.

“Het was mogelijk voor Adam, vóór de val, om een rechtvaardig karakter te ontwikkelen door de gehoorzaamheid aan de wet van God. Maar hij slaagde er niet in om dit te doen, en door zijn zonde zijn onze naturen gevallen en wij kunnen onszelf niet rechtvaardigen. Omdat wij vol zonde en onheilig zijn, kunnen we niet de heilige wet volkomen gehoorzamen. Wij hebben geen gerechtigheid van onszelf om de eisen van de wet van God na te komen. Maar Christus heeft een weg van toevlucht voor ons gemaakt . . . Hij leefde een zondeloos leven. Hij stierf voor ons, en nu biedt Hij aan om onze zonden te nemen en ons Zijn gerechtigheid te geven . . . Het karakter van Christus staat in de plaats van uw karakter, en God neemt u aan net of u niet gezondigd had.”¹³

Dit is het werk van rechtvaardiging, hetgeen een vrije gave is aan ieder die het plan van de God aanvaarden zal.

Niets van dit zou mogelijk geweest zijn als Christus een zondige natuur had geërfd. Maar, Gode zij dank, het is gelukt en zodoende weten wij dat “door een antagonisme tot het kwaad, dat *slechts in een vlekkeloze en zuivere natuur* kan bestaan, openbaarde Christus jegens de zondaar een liefde die alleen de oneindige goedheid tot stand kan brengen.”¹⁴

“De humaniteit van Christus bereikte alle diepten van het *menselijke leed*, en het identificeerde zich met *de zwakheden en levensbehoeften* van de gevallen mens terwijl *Zijn goddelijke natuur de Eeuwige vastgreep*. Zijn werk in het dragen van de schuld der overtreding van de mens gaf Hem niet de toestemming om de wet van God te blijven overtreden, iets wat de mens tot een schuldenaar aan de wet maakte, welke schuld Christus zelf door Zijn eigen lijden betaalde. De bedoeling van de beproevingen en lijden van Christus was om een indruk op de mens te maken van zijn grote zonde in het breken van de wet van God, en hem tot berouw en gehoorzaamheid aan die wet te brengen, en door gehoorzaamheid aanvaard te zijn door God. *Hij wilt Zijn gerechtigheid toerekenen aan de mens*, en zó hem tot de morele waarde van God opheffen, zodat zijn inspanningen om de goddelijke wet te houden aanvaardbaar mogen zijn. Christus werk was het *om de mens met God te verzoenen door Zijn menselijke natuur, en God met de mens door Zijn goddelijke nature.*”¹⁵

Opmerking: Het was door *Christus' humaniteit* dat de mens met God verzoend moest worden. Romeinen 8:7 vertelt ons dat, “... het bedenken (de natuur) des vleeses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.” *Verzoening door een zondige menselijke natuur is duidelijk onmogelijk*. Het probleem is dat de mens altijd geprobeerd heeft om zijn zonde-probleem op te lossen door *Christus te verlagen naar zijn eigen zondige natuur*, in plaats van om *Christus toe te laten om de mens van zijn gevallen natuur op te heffen door Zijn toegerekend gerechtigheid, opdat die in Gods aanwezigheid met een nieuwe natuur kan staan*, welke God ermee kan werken. De nieuwe natuur haat God niet. Maar, de nieuwe natuur van de mens moet ook geraffineerd worden, en dit is het werk dat de heiligmaking verwezenlijkt.

Wij kunnen nauwelijks geloven wat de zondige natuur aan de mens heeft gedaan.

“Het resultaat van het eten van de boom der kennis des goeds en des kwaads is te zien in de ervaring van ieder mens. Er is in zijn natuur een neiging tot kwaad, een kracht die hij, zonder hulp, niet tegen kan verzetten. Om deze kracht te weerstaan, om dat enige ideaal te bereiken wat hij in zijn binnenste ziel als menswaardig aanvaardt, kan hij nergens hulp vinden dan in één kracht. En die kracht is Christus.”¹⁶

*“De erfenis van de kinderen is die van zonde. De zonde heeft hen van God gescheiden. Jezus gaf Zijn leven dat Hij de gebroken verbindingen aan God zou kunnen koppelen. In verhouding tot de eerste Adam, de mensen ontvangen van hem niets anders dan schuld en de veroordeling ter dood.”*¹⁷

Opdat Christus de gebroken verbindingen koppelen mag (wat de gehele menselijke familie omvat), moet hij een volledig *verschillende natuur hebben dan die waarmee wij geboren zijn.*

“De mens kon niet voor de mens verzoenen. *Zijn zondig, gevallen staat* zou hem een onvolmaakt offer voortgebracht hebben, een verzoenend offer van minder waarde dan dat van *Adam vóór zijn val*. God maakte de mens volmaakt en oprecht, en na zijn overtreding was er geen mogelijk offer aanvaardbaar bij God voor hem, tenzij het verzoenende offer *in waarde superieur zou moeten zijn zoals hij was in zijn staat van volmaaktheid en onschuldigheid*”¹⁸

De zondige, gevallen staat is de zondige, gevallen natuur. Dat is wat van generatie tot generatie doorgegeven wordt. Het is deze *geërfde staat* die Jezus tot een onvolmaakt offer zou hebben gemaakt, al had Hij de *zondige natuur geërfd*.

Elk verkozen offer moest zonder enige soort smet zijn. “In de tijd van het oude Israël werden de offerdieren die tot de hoge

priester werden gebracht opengesneden langs de ruggengraat om te zien of zij *een correct hart* hadden.”¹⁹ Jezus Christus moest zuiver zijn, zonder vlek of smet. 1 Petrus 1:19. Webster definieert een smet als “een onvolmaaktheid die de *reinheid* aantast of beschadigt.” Het is, dan, vrij duidelijk hoe *zondig, de gevallen staat, indien geërfd door Jezus*, Hem tot een onvolmaakte offer zou maken. Vandaar, dat het offer verworpen zou moeten worden door de Vader. Maar, *Hij werd aanvaard, de verzoening was volmaakt—onbestraffelijk en onbevlekt.*

“De menswording van Christus is altijd een mysterie geweest en zal het ook altijd blijven. Datgene wat geopenbaard is, is voor ons en voor onze kinderen, maar laat iedereen gewaarschuwd zijn dat ze Christus *niet voorstellen zijnde volledig menselijk zoals wij het zijn, want dit is onmogelijk.*”²⁰

Wij moeten van bewust zijn dat in geen geval de *zondige natuur* in *controle* gehouden kan worden, noch *veranderd*, noch *verbeterd*. Dit wordt ons bijgebracht door zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament.

Jesaja 64:6 “Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kled . . .”

Job 14:4 “Wie zal een reine geven uit den onreine? Niet een.”

Psalmen 51:10 “Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest.”

Ezechiël 36:26 “En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven.”

Johannes 12:24 “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.”

2 Korintiërs 5:17 “Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”

Galaten 5:24 “Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden. ”

“Het leven van een Christen is geen wijziging of verbetering van het oude leven, maar een *transformatie van natuur*. Er is een *dood aan het eigen ik en zonde en een totaal nieuw leven*. Deze verandering kan alleen worden bewerkstelligd door de krachtige werking van de Heilige Geest.”²¹

Als wij Christus omschrijven als iemand met een zondig natuur dan zou Hij diezelfde transformatie moeten hebben ondergaan. Maar de duivel kon zelfs niet een neiging (geneigdheid) vinden waarop hij zijn verzoeken kon bouwen toen hij Christus verzocht. *Dit zou niet het geval geweest zijn als Christus een zondige natuur geërfd had.*

“Toen Christus Zijn hoofd boog en stierf, sleurde Hij de zuilen van Satans koninkrijk mee naar beneden. *Hij overwon Satan in dezelfde natuur waarover Satan in Eden de overwinning had behaald.* De vijand werd door Christus in Zijn menselijke natuur overwonnen.”²²

In Zijn menselijke natuur overwon Christus Satan. *Dit kan de zondige menselijke natuur niet doen.* Die (de zondig natuur) moet sterven en vervangen worden, en de mens moet deelachtig worden van Christus’ goddelijke natuur alvorens hij het triomfantelijk leven kan leven.

“Wees voorzichtig, uiterst voorzichtig, hoe u stilstaat bij de menselijke natuur van Christus. Stel Hem niet bij de mensen voor als iemand met neigingen [gezindheden] tot zonde. Hij is de tweede Adam. *De eerste Adam werd geschapen als een zuiver zondeloos wezen, zonder dat er een spoor van zonde aan hem kleefde; hij was geschapen naar Gods beeld.* Hij kon vallen, en

is gevallen door overtreding. Als gevolg van de zonde werd zijn nageslacht *geboren met de daaraan verbonden neigingen tot ongehoorzaamheid*. Maar Jezus Christus was de eniggeboren [unieke] Zoon van God. Hij nam de menselijke natuur op Zich en werd in alles verzocht, zoals de menselijke natuur verzocht wordt. Hij had kunnen zondigen; Hij had kunnen vallen, maar geen enkel moment was er in Hem een boze neiging tot zonde.”²³

Christus is het enige kind die ooit met een zondeloze menselijke natuur geboren werd. In die zin is Hij echt de unieke. Opmerking: *De mens erfte zijn eigen zondige natuur*. Christus nam op zich de menselijke natuur. “God wenst ons te helen, ons vrij te maken. Maar omdat dit *een volledige transformatie vereist, een vernieuwing van onze gehele natuur*; moeten wij onszelf volledig aan Hem overgeven.”²⁴ Aangezien dit is wat Hij vereist, kunnen wij achterkomen waarom, “*Gelijk Jezus in menselijke natuur was, alzo wilt God dat Zijn volgelingen zijn*.”²⁵ Bedoelt God dat Zijn volgelingen gehinderd zullen worden door de gevallen, zondige natuur? *Wat was, dan, het verband tussen Christus en onze zondige menselijke natuur?*

“*Hij nam op zijn zondeloze natuur onze zondige natuur, opdat Hij zou weten te redden diegenen die verzocht zijn*.”²⁶

Er is een onderscheid tussen datgene wat Christus op zich nam, *door overerving*, en datgene wat Hij *vrijwillig nam* om de mens tot God terug te winnen. Hij vernederde zich tot er geen diepere plaats meer was waarin Hij kon neerdalen. Hij werd, *door ervaring, vertrouwd* met de zwakste van de zwak. Al onze *gebreken, handicaps van elk aard, was Hij bereid te dragen*. Maar wij moeten ons herinneren dat Christus altijd *Zijn perfecte haat tegen zonde* behield. Als Christus een zondige natuur had geërfd zou er een *ondragelijk dualisme* tussen *Zijn twee naturen* geweest zijn eerder dan *volkomen vrede*. Is dit de ervaring dat God wenst voor Zijn kinderen?

“Christus had niets kunnen doen tijdens Zijn aardse dienst bij het redden van de gevallen mens als de goddelijke niet met de menselijke gemengd was geweest. De beperkte capaciteit van de mens kan dat wonderbaar mysterie niet omschrijven—de vermenging van de twee naturen, de goddelijke en de menselijke. Het kan nooit worden verklaard. De mens hoort het te verwonderen en stil te zijn. En toch is de mens bevoorrecht om deelachtig te zijn van de goddelijke natuur, en op deze wijze kan hij in een of andere graad binnentreden in het mysterie.”²⁷

Door de wedergeboorte wordt de mens bevrijd van zijn oude natuur door het sterven en ontvangt een nieuwe natuur door geboorte. Het is slechts in deze nieuwe natuur dat we deelachtig kunnen zijn van de goddelijke natuur. Van de wieg tot het graf bestond er altijd een perfecte harmonie tussen de twee naturen van Christus.

*Alles wat de mens gebruikt heeft als een excuus voor zonde, was Jezus gewillig om te dragen—misbruik, eenzaamheid, armoede, misverstaan zijn, verwerping door familie, fysieke misbruik en pijn, geestelijke marteling, kennelijke mislukking bij de doelstellingen van het leven, verraad, gepleegd door degenen die zich het dichtst bij Hem bevonden, zelfs ogenschijnlijk verlaten zijn door God. Is het een wonder dat wij dit advies van God hebben, “We hoeven niet gefopt worden betreft de perfecte reinheid van de menselijke natuur van Christus.”*²⁸

“Het preciese moment waarop de menselijkheid met goddelijkheid gemengd werd, is voor ons niet noodzakelijk om te weten.”²⁹ Kan ik u iets laten zien dat een beetje licht zou kunnen werpen op het onderwerp?

“Satan met al zijn synagoge—want Satan claimt godsdienstig te zijn—heeft vastgesteld dat Christus de raadslagen van de hemel niet zou moeten uitvoeren. Nadat Christus gedoopt werd, boog Hij in de bermen van Jordaan; *en nooit eerder had de hemel geluisterd*

naar een dergelijk gebed zoals dat voortkwam uit Zijn goddelijke lippen. Christus nam op Zich onze natuur. De glorie van God, in de vorm van een duif van gepolijst goud, rustte op Hem, en van de oneindige glorie werd deze woorden gehoord, ‘Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb.’”³⁰

Het is geen wonder dat de hemel nooit een dergelijk gebed had gehoord zoals dat voortkwam uit Zijn goddelijke lippen. Als Christus op dit moment de laatste stap had gedaan in de vernedering van zichzelf, stel dan maar eens voor wat voor gebed dat geweest had kunnen zijn—*een ernstig pleidooi bij de Vader om nou de schuld van elke zonde die de mens begaan heeft op Hem te laten vallen*. Engelen en alle hemelse wezens moeten geschokt zijn geweest boven hun begrip om te begrijpen waarom de redding aan de onwaardige, ondankbare, zondige mens aangeboden zou moeten worden door *Christus die daadwerkelijk de schuld van de mens op Zich nam*. Het had voor hen bijna onmogelijk geweest moeten zijn om te vatten.

Adam werd een zondaar toen hij verkoos om Satan te geloven in plaats van God. Zijn *natuur werd van zondeloze tot een zondige natuur veranderd*. Christus verkoos om de schuld van de wereld op Zich te nemen wat de zondige natuur van de mens omvatte. Het reinigingsproces moet verder *dan de daden van de mens strekken, namelijk tot aan de bron—de natuur of het verstand van de mens*. Het is op die manier dat Christus ons een nieuw verstand, hart of natuur kan geven. Dit proces bewerkstelligt het volledig herstel van de mens en tezelfdertijd wordt de *Hersteller er niet van besmet*, want de *schuld was niet van Hem maar van ons—vandaar dat Hij de plaatsvervangend is en dat door Zijn eigen keus*. Oh, wat een wonder is Gods verslossingsplan.

Toen Christus de woestijn der verzoeking inging droeg Hij de zware last van schuld voor de zonden van de wereld. Dit was een te grote last voor een wezen lager dan God. Christus was volledig goddelijk en volledig menselijk, een mysterie die wij niet kunnen doorgronden.

Als Christus een zondige menselijke natuur had *als een aangeboren deel van Hem, zou Hij onmogelijk het uitgedrukte beeld van Zijn Vader geweest kunnen zijn.* Het Webster woordenboek omschrijft zondig als “vol van zonde.” Hijzelf zei, “. . . Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien . . .” Johannes 14:9. (Cursief toegevoegd.)

De geërfde zondige menselijke natuur kan, tot een beperkte graad, in controle worden gehouden. Maar is dat de vrijheid die Christus aan de gelovigen aanbiedt? Hoe kunnen wij zowel van de macht als van de straf van de zonde bevrijd worden? “Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.” Johannes 8:36. (Cursief toegevoegd.)

Als Christus’ *perfecte leven van gehoorzaamheid bereikt* werd door een *perfecte controle van Zijn zondige natuur*, dan is Hij ons voorbeeld opdat we *onze aangeboren zondige naturen* moeten controleren. Maar, de Bijbel verklaart dat *die natuur onverbeterlijk is* en dat *het moet sterven, en dat wij moeten opnieuw geboren worden.* Gods wens wordt uitgedrukt in dit citaat: “Zijn verlangen is dat we iets kunnen verstaan van Zijn liefde die geopenbaard is in het geven van Zijn Zoon om te sterven, terwijl Hij het kwaad tegengaat, *de ontheiligde vlekken van zonde uit het vakmanschap van God verwijdert*, en het verloren herstelt, de ziel tot zijn *originele reinheid opheft en zuivert door Christus’ toegerekend gerechtigheid.*”³¹ Het toeschrijven van dit gerechtigheid, dat Zijn eigen is, is het werk dat Hij nu aan het doen is voor iedereen die echt gelooft. Hij is de mannen en de vrouwen aan het voorbereiden, door rechtvaardiging, door gewillig de verantwoordelijkheid te nemen voor de tegen hen geregistreerde zonden en hun verslag te veranderen opdat het leest *“alsof wij nooit gezondigd hadden.”*

Er zou niets nuttigs uitgekomen zijn als Christus de zondige natuur aangenomen had en zelfs geleefd had zonder één enkele uiterlijke zonde te begaan. De wet van God overtuigt van zonde, niet alleen in de *daden*, maar ook in de *gedachte*.

“De wet van God, zoals die in Schriften wordt geopenbaard, is overvloedig in zijn eisen. Elk principe

is heilig, rechtvaardig, en goed. De wet maakt de mensen bewust van hun verplichting aan God; die reikt tot aan de gedachten en gevoelens; en zal in ieder, die verstandelijk bewust is van zijn overtreding van zijn eisen, de overtuiging van zonde veroorzaken. *Als de wet enkel tot het uiterlijk gedrag uitstrekke, dan zouden de mensen niet schuldig zijn van hun verkeerde gedachten, wensen en motieven.* Maar de wet eist echter *een ziel die zuiver is en een verstand dat geheiligd is, zodat de gedachten en gevoelens in overeenstemming kunnen zijn met de maatstaf van liefde en gerechtigheid.*³²

De *zondige natuur* omvat de *ziekte van zonde*, de zonden zijn slechts de *symptomen* van *de ziekte*. “. . . het ganse hoofd is krank, en het ganse hart is mat.” Jesaja 1:5. Als Christus een perfect leven had geleefd en tegelijkertijd een *geërfde zondige natuur* bezat, dan zou Hij alsnog besmet zijn geweest *met de ziekte* en zou Hij *een Redder voor Zichzelf* gehad moeten hebben.

Als Zijn natuur Hem afhield van het hebben van *zondige verlangens*, dan zou dat niet de *zondige natuur* geweest kunnen zijn. Als Hij *zondige verlangens* had maar er zich tegen verzette, dan zou Hij ervan *besmet zijn geworden, want in het verstand* bevindt zich het zaad van de zonde.

Hoe kunnen wij Hebreeën 4:15 behandelen? “Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”

Opdat wij dit kwestie kunnen behandelen is het voor ons noodzakelijk om onze vooroordelen terzijde te leggen en te proberen om de zonde te zien zoals God het ziet. Zelfzuchtigheid, of zelf afgoderij, is het fundament van alle zonde. (Zie Testimony Treasures, vol. 1, blz. 518 and The Great Controversy, blz. 294.) Voor dit altaar heeft elk menselijk wezen aanbeden. Of hij aanbidt zichzelf of hij haat zichzelf. Jezus zei, “Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.”

Johannes 12:25. Dit is dezelfde boodschap die Jezus gaf aan Nicodemus in Johannes 3:6, “Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.” Hoe was Christus gelijk als wij verzocht geweest, doch zonder zonde? Als de zelfzuchtigheid de wortel is van alle zonde, dan zijn de *verschillende zonden* enkel de *variaties van de plant waaruit zij groeien*. Het zou waar zijn geweest dat naarmate *het eigen ik meer en meer zorgvuldig in de verzoeking gecamoufleerd wordt, des te sterker de verzoeking wordt*.

Nu weten we wij dat “. . . God kan niet verzocht worden met het kwade . . .” Jakobus 1:13. Toen Christus in de wereld was was Hij geheel God en geheel mens. Omdat Christus’ menselijke natuur zondeloos was, evenals Adam’s natuur toen hij geschapen werd, en Christus’ goddelijke natuur Gods natuur was, was er een *volledige harmonie tussen Zijn twee naturen—Zijn menselijke en goddelijke*.

“Christus had een uiterste haat voor zonde . . .”³³ Hij Haatte zonde met een perfecte haat.

“In het onbekeerd hart is er een liefde voor de zonde en een gemoed om het te koesteren en te excuseren. In het vernieuwd hart is er haat voor zonde en een vasteberaden verzet er tegen.”³⁴

“Door een appreciatie van het karakter van Christus, door gemeenschap met God, zal zonde hatelijk zijn voor ons.”³⁵

“Zijn [God] plan is om uit de mens het aanstootgevend ding dat Hij een afkeer van heeft te verwijderen, maar de mens moet met God samenwerken in dit werk. Zonde moet opgegeven worden, gehaat, en de gerechtigheid van Christus moet door geloof worden aanvaard. Op die manier zal de goddelijke met de menselijke verbonden worden.”³⁶

Hoe kan God in de mensen de haat voor zonde tot ontwikkeling brengen als de mens een natuur heeft die God eerder dan zonde haat? Romeinen 8:7. Het wordt slechts verwezenlijkt door het advies van Paulus in dezelfde brief in hoofdstuk 12:2, “En

wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt *veranderd door de vernieuwing uws gemoeds*, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.” (Cursief toegevoegd.) Dan zal de volgende vers in ons vervuld worden “. . . Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan.” Romeinen 12:9.

Wij zouden het feit moeten kunnen bevestigen dat *Satan Christus niet kon verleiden om iets te doen waar Hij een afkeer van had*. Deze afkeer van zonde was altijd natuurlijk in Christus. Het is niet natuurlijk in de menselijke familie. Wij zijn mijlen ervan verder weg; hoe kunnen wij op dezelfde manier worden verzocht?

We moeten ons herinneren dat het was op dit punt dat het krachtigste wezen die ooit geschapen werd viel. Zelfzucht kwam tot uiting in trots, jaloezie, verraderlijkheid en open opstand. Onze eerste ouders waren slachtoffers van dezelfde verleiding. Eva werd verzocht om af te vragen waarom God de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad terug hield. Dit werd zeer sterk toen zij dacht dat het serpent zijn capaciteit om te spreken verkregen had door van dit vrucht te eten. “Waarom zou ik dergelijke prachtige vrucht niet mogen hebben?” Dit is de gemeenschappelijkste soort zelfzuchtigheid. Adam besloot om haar lot te delen, denkend dat zijn handeling van ware liefde was. Hij had gedurfd te hopen dat de dingen op de een of andere manier voor mekaar kunnen komen, zolang hij maar kreeg wat hij wilde. Dit was pure zelfzucht! Vergeet niet dat al deze activiteit van kracht was toen de individuen nog de *zondeloze naturen* bezaten. Het was hetzelfde met elke *gevallen engel*. Dit moet de methode zijn geweest die Satan tegen Christus gebruikte, evenals tegen de mens. Hoe kon hij Christus ertoe brengen om zelfzucht te openbaren dat niet als zelfzucht zou lijken? Het antwoord ligt in de volgende geïnspireerde citaten:

“Het was een moeilijke taak voor de Prins van het leven om het plan uit te voeren dat Hij ondernomen had voor de redding van de mens, in het bekleden van Zijn

goddelijkheid met de menselijkheid. Hij had eer in de hemelse hoven ontvangen, en was vertrouwd met absolute macht. Net zo moeilijk was het voor Hem om het niveau van de menselijkheid te behouden als voor de mensen om boven het lage niveau van hun verdorven natuur te komen, en deelachtig te worden der goddelijke natuur.”³⁷

“Om Zijn glorie versluierd te houden als een kind van de gevallen ras, was de strengste discipline waaraan de Prins van het leven zichzelf kon onderwerpen.”³⁸

De goddelijke natuur die Hij opzij legde was *zondeloos*, volmaakt en vertrouwd met absolute macht. Het was uiterst moeilijk voor Christus, toen Hij nog in de wereld was, om Zijn *aangeboren goddelijke natuur* te weerhouden van zich te uiten in Zijn nieuwe menselijke *zondeloze natuur*. Deze natuur was verzwakt als gevolg van vier duizend jaar van zonde. Wanneer we opnieuw geboren zijn en Christus ons een nieuwe zondeloze natuur geeft, is het uiterst moeilijk voor ons om onze gekruisigde en begraven *aangeboren natuur* die *zondig, verachtelijk en gevuld met hoogmoedigheid* was te weerhouden van zich te uiten in *onze wedergeboren nieuwe natuur*.

Satan's onophoudelijke verzoeken die tegen Christus geslingerd werden doorheen Zijn menselijk leven waren om *Hem te verleiden om die goddelijke natuur te openbaren*. “Als u de Christus bent, bewijs het dan.” Dit waren de woorden die door mensen, evenals door Satan, tot Jezus werden gesproken. Nooit was Christus vrij van deze verzoeking. Zijn eigen familie en dichtste discipelen zetten Hem vaak aan tot deze richtsnoer.

De oversten, de priesters en de leiders werden door Satan gebruikt om *Hem proberen te forceren om zichzelf uit Zijn Vader's handen weg te nemen en Zijn eigen macht te gebruiken*. Jezus moest, alhoewel vertrouwd met absolute macht, in Zijn verkozen positie blijven, “*Ik kan van Mijzelf niets doen . . .*” Johannes 5:30. (Cursief toegevoegd.)

Satan is voortdurend elke wedergeboren Christen aan te verzoeken om de *oude natuur die hij gekruisigd heeft* te openbaren,

alhoewel hij een nieuwe natuur heeft die compatibel met God is. Hij verzoekt ons door middel van de producten van de oude natuur die voor zolang ons hadden beheerst voordat wij opnieuw geboren waren. Deze producten zijn onze *slechte gewoontes en erfelijke neigingen*. Hij kent ze goed, want hij was diegene die ze in ons ontwikkelde. Hij doet de oude natuur opvlammen door middel van omstandigheden en situaties die hijzelf verantwoordelijk voor is. Hij weet dat hij onze oude gekruisigde natuur niet kan weer doen opstaan, en Christus *zal die nooit herrijzen*. *Wij zijn de enige die verzocht kunnen worden om dit te doen*. Het is door de oude gewoontes, die wij nog niet aan Christus hebben overgegeven, dat Satan zijn meest efficiënte werk doet want hij probeert ons te dwingen om onze oude natuur te openbaren. Als hij ons ertoe kan brengen om onszelf vaak genoeg over te geven aan de gewoontes van de oude eigen-ik-leven, dan weet hij dat wij meer geneigd zullen worden tot *ontmoediging en zullen opgeven*. Het is *wanneer wij in deze conditie zijn dat wij onszelf uit de bescherming van Christus weghalen* en vaak, *in opstand, van God afkeren*. Dit is, zonder twijfel, de reden waarom Christus *niet ontmoedigd werd*.

Christus werd steeds verzocht om zelfs de goede dingen die Hij deed te verrichten door *te gebruiken van zijn eigen macht*—evenals wij steeds verzocht worden om onszelf van Christus te ontnemen en “onze eigen ding doen,” hetzij goed of slecht.

Een totale overgave was Jezus' enige veiligheid, en het geldt ook voor ons. Hij is, inderdaad, in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest. Elke verzoeking is, wat het altijd is geweest, een verzoeking om in een of andere graad *zelfzucht te openbaren*. *Zelfzucht veroorzaakt altijd een scheiding van God*. *Dit is Satan's doeleinde*.

Als Christus Zijn eigen kracht had gebruikt door Zijn eigen keus, dan zou Hij onze volmaakt voorbeeld niet geweest kunnen zijn opdat we na volgen en zo zou het verlossingsplan gefaald hebben, want Hij zou geen volmaakt vertrouwen in Zijn Vader hebben aangetoond.

“Jezus openbaarde geen vaardigheden, en oefende geen krachten uit, die de mensen door geloof in Hem niet kunnen beschikken. Zijn volmaakte menselijkheid is ditgene wat al Zijn volgelingen mogen bezitten, met de voorwaarde dat zij aan God afhankelijk zijn zoals Hij het was .”³⁹

Volmaakt vertrouwen is waar het in gerechtigheid door geloof allemaal om draait!

Om in de mens dat volmaakt vertrouwen te inspireren richt Gods plan van redding een verband op, dat nooit beëindigen zal, tussen de menselijke familie en de godheid. “Om ons zekerheid te geven van Zijn onveranderlijke Raad van vrede, gaf God Zijn eniggeboren Zoon, om één te worden met het menselijke gezin, en om voor eeuwig Zijn menselijke natuur te behouden.”⁴⁰

“De Zoon van God pleit nu, aan de rechterhand van de Vader zijnde, nog steeds als een voorbidder voor de mens. *Hij behoudt nog steeds Zijn menselijke natuur*, Hij is nog steeds de Redder van de mensheid.”⁴¹

“. . . Hij gaf Zijn eniggeboren Zoon om naar de aarde te komen, om de natuur van de mens aan te nemen, niet alleen voor de korte jaren van het leven, maar om Zijn natuur in de hemelse hoven te behouden als een eeuwige teken van Gods trouw.”⁴²

“In het voorbijgaan van de tafarelen van Zijn vernedering, *verloor Jezus niets van het Zijn menselijkheid* . . . Hij vergeet nooit dat Hij onze vertegenwoordiger is, dat Hij *onze natuur draagt*.”⁴³

“Opdat Christus *de menselijke natuur op Zich nemen* kon en door een leven van vernedering *de mens verheffen* zou tot het niveau van morele waardering van God: Hij moest Zijn aangenomen natuur tot de troon van God brengen en daar Zijn kinderen voorstellen aan de Vader, opdat aan hen een eer, dat overschrijdt de eer die aan de engelen is toegekend, verleend wordt,—dit is het wonder van het hemelse heelal, de verborgenheid in welke de engelen begerig zijn in te zien.”⁴⁴

“Christus werk was het om *de mens met God te verzoenen door Zijn menselijke natuur, en God met de mens door Zijn goddelijke nature.*”⁴⁵

“God wenst ons te helen, ons vrij te maken. Maar omdat dit *een volledige transformatie vereist, een vernieuwen van onze gehele natuur*, moeten wij onszelf volledig aan Hem overgeven.”⁴⁶

“In de hemel wordt de volgende door de gediensstige engelen gezegd: De bediening die wij zijn opgedragen om uit te voeren hebben we verricht. Wij drukten terug het leger van kwade engelen. Wij verzonden klaarheid en licht in de zielen van de mensen, hun geheugen opwekken voor de liefde van God die in Jezus wordt uitgedrukt. Hun harten waren diep bewogen door een bewust zijn van de zonde die de Zoon van God kruisigde. Zij waren overtuigd. Zij zagen de stappen die gedaan moest worden in de bekering; zij voelden de kracht van het evangelie; hun harten werden teder gemaakt, terwijl zij de zoetheid van de liefde van God aanschouwden. Zij zagen de pracht van het karakter van Christus. Maar voor velen was het allemaal vergeefs. *Zij wouden hun eigen gewoontes en karakter niet overgeven.*”⁴⁷

“Door de overwinning van Christus worden *dezelfde voordelen die Hij had ook voorzien voor de mens; want hij kan deelachtig zijn van een macht die buiten en boven hemzelf is, ja, deelachtig der goddelijke natuur, waardoor hij het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid, kan overwinnen.*”⁴⁸

“*Al natuurlijke goedheid van de mens is waardeloos voor God. Hij heeft geen welbehagen in geen mens die zijn oude natuur behoudt, en niet zo vernieuwd is in kennis en genade zodat hij een nieuwe mens in Christus worde.*”⁴⁹

“Zijn verlangen is dat we iets kunnen verstaan van Zijn liefde, die geopenbaard is in het geven van Zijn Zoon om te sterven, opdat Hij het kwaad mocht tegen gaan, de ontheiligde vlekken van zonde uit het vakmanschap van God mocht verwijderen, en *het verloren mocht herstellen, de ziel tot zijn originele reinheid opheffen en zuiveren door Christus' toegerekend gerechtigheid.*”⁵⁰

Dit is het werk dat in elke wedergeboren Christen moet worden verwezenlijkt door Gods onuitsprekelijk gave van rechtvaardiging door geloof.

De vraag die beantwoord moet worden is: Als Christus een zondige menselijke natuur had, moet Hij dan die natuur tot in de eeuwigheid behouden? Als niet, dan moest Hij ooit zijn bevrijd van die zondige natuur. Wanneer gebeurde dit?—zeker niet in Golgotha! Hij was een volmaakte offer—geen één soort gebrek was in Hem. Als Christus een kwade gedachte onderhouden had zelfs één keer, dan had Hij niet iets beter gekund om te verwezenlijken dan een andere menselijke priester. Elke menselijke priester was, door geboorte besmet geweest met de zondige menselijke natuur. Daarom moest hij eerst elk jaar een offer voor zichzelf maken (Hebreeën 9:7) alvorens hij als een type van Christus kon bedienen. Wij kunnen dan verzekerd zijn dat bij het kruis “Hij [Christus] *overwon Satan in dezelfde natuur waarover Satan in Eden de overwinning had behaald.*”⁵¹ Die natuur was, dus, een zondeloze menselijke natuur want dit is de manier waarop Adam geschapen was. Hij (Adam) werd ook in zijn zondeloze menselijke natuur overwonnen.

Als Christus, op het kruis, dezelfde menselijke natuur had als Adam toen hij geschapen werd, dan kon Hij niet de zondige natuur tezelfdertijd hebben. Een huis dat tegen zichzelf is verdeeld kan niet bestaan. Zijn zondeloze menselijke natuur verlichtte echter niet Zijn lijden op het kruis of doorheen Zijn hele leven. Hij nam Zijn zondeloze menselijke natuur met Zich mee naar de hemel en zal die voorgoed dragen, om zo tot in eeuwigheid verenigd en geïdentificeerd te zijn met het mensdom.

“Christus was niet gevoelloos voor schanddaad en ongunst. Hij voelde van dit alles het bitterst. Hij voelde het tevens veel dieper en scherper dan wij het lijden voelen kunnen omdat *Zijn natuur meer verheven en zuiver en heilig was dan die van het zondig ras voor wie Hij leed.*”⁵²

Door de ervaring van de wedergeboorte worden wij bevrijd van onze zondige menselijke natuur. Maar Christus hoefde niet opnieuw geboren te worden. Zijn geboorte was van dezelfde onberispelijkheid waarin Adam geschapen werd. De doop was voor Christus geen symbool van de dood, begrafenis en opwekking tot nieuwigheid des levens. Hij was een voorbeeld voor ons om na te volgen. Elk menselijke wezen moet van zijn zondige menselijke natuur die “vijandschap is tegen God” (Romeinen 8:7) vrij zijn alvorens hij een volgeling van God kan zijn. Deze transformatie had Jezus niet nodig, want Hij was de tweede Adam.

In de nieuwe aarde, de zondige menselijke natuur zal verleden tijd zijn. Voor de wedergeboren Christen, maakt de vrijheid van die zondige natuur—door Gods plan van redding—het mogelijk om hemel in de wereld te beginnen. Hoe dankbaar zouden wij moeten zijn dat onze Redder zich met de menselijke familie heeft geïdentificeerd door onze menselijke natuur voor altijd te behouden.

Verwijzingen:

- 1 The Youth's Instructor, 13 oktober 1898.
- 2 The Review and Herald, 5 april 1906.
- 3 The Desire of Ages, blzn. 174, 175. (Cursief toegevoegd.)
- 4 The SDA Bible Commentary, vol 7A, blz. 650, The Youth's Instructor, 2 juni 1898.
- 5 The Desire of Ages, blz. 745.
- 6 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 655, The Review and Herald, 8 november 1887.
- 7 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 650, The Signs of the Times, 9 juni 1898.
- 8 Messages to Young People, blz. 236.
- 9 Messages to Young People, blz. 151.
- 10 The Signs of the Times, 16 januari 1896.
- 11 Steps to Christ, pp. 18, 19. (Cursief toegevoegd.)
- 12 The Signs of the Times, 25 april 1892.
- 13 Steps to Christ, blz. 62.
- 14 Patriarchs and Prophets, blz. 140. (Cursief toegevoegd.)
- 15 Selected Messages, boek 1, blzn. 272, 273. (Cursief toegevoegd.)
- 16 Education, blz. 29.
- 17 Child Guidance, blz. 475. (Cursief toegevoegd.)
- 18 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 665, The Spirit of Prophecy, vol. 2 (1877 ed.) blzn. 9,10. (Cursief toegevoegd.)
- 19 The SDA Bible Commentary, vol. 1, blz. 1110, Manuscript 42, 1901. (Cursief toegevoegd.)
- 20 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1129, Letter 8, 1895. (Cursief toegevoegd.)
- 21 The Desire of Ages, blz. 172. (Cursief toegevoegd.)
- 22 The SDA Bible Commentary, vol. 7A, blz. 651, The Youth's Instructor, 25 april 1901.
- 23 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1128, Letter 8, 1895. (Cursief toegevoegd.)

- 24 Steps to Christ, blz. 43. (Cursief toegevoegd.)
- 25 Testimonies, vol. 8 , blz. 289. (Cursief toegevoegd.)
- 26 Medical Ministry, blz. 181. (Cursief toegevoegd.)
- 27 The SDA Bible Commentary, vol. 7, blz. 904, Letter5, 1889.
- 28 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1131, The Signs of the Times, 9 juni 1898. (Cursief toegevoegd.)
- 29 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1129, Letter 8, 1895.
- 30 Temperance, blz. 284. (Cursief toegevoegd.)
- 31 The Review and Herald, 8 november 1892. (Cursief toegevoegd.)
- 32 Selected Messages, boek 1, blz. 211. (Cursief toegevoegd.)
- 33 The SDA Bible Commentary, vol. 7, blz. 904, The Signs of the Times, 20 januari 1898.
- 34 The Great Controversy, blz. 508.
- 35 The Desire of Ages, blz. 668.
- 36 Testimonies, vol. 5, blz. 632.
- 37 The SDA Bible Commentary, vol. 7, blz. 930, The Review and Herald, 1 april 1875.
- 38 The SDA Bible Commentary, vol. 5, blz. 1081, Letter 19, 1901.
- 39 The Desire of Ages, blz. 664.
- 40 The Desire of Ages, blz. 25.
- 41 The Signs of the Times, 15 juli 1908. (Cursief toegevoegd.)
- 42 Selected Messages, boek 1, blz. 258. (Cursief toegevoegd.)
- 43 Testimonies to Ministers, blz. 19. (Cursief toegevoegd.)
- 44 Sons and Daughters of God, blz. 22. (Cursief toegevoegd.)
- 45 The Review and Herald, 4 augustus 1874. (Cursief toegevoegd.)
- 46 Steps to Christ, blz. 43. (Cursief toegevoegd.)
- 47 Christ's Object Lessons, blz. 318. (Cursief toegevoegd.)

- 48 Signs of the Times, 16 januari 1896. (Cursief toegevoegd.)
- 49 God's Amazing Grace, blz. 66, The Review and Herald, 24 augustus 1897. (Cursief toegevoegd.)
- 50 The Review and Herald, 8 november 1892. (Cursief toegevoegd.)
- 51 The SDA Bible Commentary, vol 5, blz. 1108, Questions on Doctrines, blz. 651, The Youth's Instructor, 25 april 1901.
- 52 The Review and Herald, 11 september 1888. (Cursief toegevoegd.)

APPENDIX B

De Wil VAN DE MENS

De macht van de wil

“Zonder *de vrijheid van keuze*, zou zijn [de mens] gehoorzaamheid niet vrijwillig zijn, maar gedwongen. Geen enkele ontwikkeling van het karakter zou er geweest kunnen zijn. “Patriarchs and Prophets, blz. 49. (Cursief toegevoegd.)

“Menig mensen vragen af, “Hoe geef ik mijzelf over aan God?” . . . Wat je moet begrijpen is de ware kracht van de wil. *Dit is de regerende macht in de natuur van de mens, de kracht van beslissing, of van keus.*” Steps to Christ, blz. 47. (Cursief toegevoegd.)

De wil is de *regerende macht in de natuur van de mens*, die *alle andere geestvermogens* onder zijn invloed brengt. De wil is niet de smaak of de neiging, maar het is de *kracht om te beslissen*, die in de kinderen van de mensen werkt tot gehoorzaamheid aan God of tot ongehoorzaamheid.” Getuigenissen, vol. 5, blz. 513. (Cursief toegevoegd.)

Wilskracht

“Wanneer u uw vertrouwen in de Heer belijdt voor mannen en vrouwen, wordt er extra kracht aan u toebedeeld. Weest vastberaden om Hem te loven. *Met vastberadenheid komt de toeneming van wilskracht; . . .*” The SDA Bible Commentary, vol. 3, blz. 1143. Manuscript 116, 1902. (Cursief toegevoegd.)

“Er is niets moeilijker voor diegenen die over een *sterke wil* beschikken dan om hun eigen wegen op te geven en zich te onderwerpen aan het oordeel van anderen.” Gospel Workers, blz. 447.

Gedurigheid, vastberadenheid, standvastigheid openbaren *de wilskracht* en zijn een zegen wanneer ze gebruikt worden voor het juiste doel.

NATUUR VAN DE MENS

Menselijk, Natuurlijk, Zondig

“Toen de mens Gods wet had overtreden, werd *zijn natuur zondig*, en hij was *in harmonie en niet in vijandschap met Satan*. Van nature is er geen vijandschap [haat] tussen *de zondaar* en de *aanstichter van de zonde*. Zowel de mens als Satan zijn zondig geworden door hun afval.” *The Great Controversy*, blz. 505. (Cursief toegevoegd.) “Het woord [Bijbel] *vernietigt de aangeboren, aardse natuur* en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus. De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij *wordt een nieuw schepsel*.” *The Desire of Ages*, blz. 391. (Cursief toegevoegd.) “. . . al zouden zij [Adam en Eva] eenmaal toegeven aan de verzoeking, *dan zou hun natuur zo verdorven zijn dat ze in hun zelf geen kracht en geen gemoedsstemming zouden hebben om weerstand te bieden aan satan*.” *Patriarchs and Prophets*, blz. 53. (Cursief toegevoegd.) “Terwijl Adam *zonder zonde geschapen werd* naar de gelijkenis Gods, *erfde Seth*, zoals Kain, de *gevallen natuur* van zijn ouders.” *Patriarchs and Prophets*, blz. 80. “Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was,”—de wet kon de mens niet rechtvaardigen, want *in zijn zondige natuur kon hij de wet niet onderhouden*.” *Patriarchs and Prophets*, blz. 373. (Cursief toegevoegd.)

Menselijk, Goddelijk, Zondeloos

“Gelijk het transplantaat leven ontvangt wanneer die verenigd is aan de wijnstok, alzo wordt de zondaar deelachtig van de *goddelijke natuur* wanneer die verbonden is met Christus.” *Testimonies*, vol. 4, blz. 355. (Cursief toegevoegd.) “. . . De mens was gevormd in de gelijkenis van God. *Zijn natuur was*

in harmonie met de wil van God.” Patriarchs and Prophets, blz. 45. (Cursief toegevoegd.)

“Zo iemand Mij liefheeft’ zei Christus, ‘die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.’ Johannes 14:23. De invloed van een krachtiger, een volmaakte geest zal ons beheersen, want wij hebben een levende verbinding met de bron van alle blijvende kracht. *In ons godzalig leven zullen wij gevangen worden geleid tot Christus.* Niet langer zullen wij het gewone leven van zelfzucht leiden, maar Christus zal in ons leven. Christ’s Object Lessons, blz. 61. (Cursief toegevoegd.)

De term “*menselijke natuur*” kan van toepassing zijn op zowel de *zondeloze* (vóór de zondeval) natuur als op de *wedergeboren* natuur. Het kan ook van toepassing zijn op de *zondige natuur*; afhankelijk van de context waarin deze gebruikt wordt.

Karakter

“Het karakter wordt niet door occasionele goede daden en occasionele slechte daden geopenbaard, maar door de geneigdheid van de gebruikelijke woorden en daden.” Steps to Christ, blz. 57,58.

“Daden vormen gewoontes, en gewoontes, karakter . . .” Fundamentals of Christian Education, blz. 194.

“Bijgevolg vormen de daden die herhaald worden de gewoontes, de gewoontes vormen het karakter, en door het karakter wordt onze bestemming voor tijd en eeuwigheid beslist.” Christ’s Object Lessons, blz. 356.

Rechtvaardigmaking

“Als u uzelf aan Hem overgeeft, en Hem aanvaardt als uw verlosser, dan, hoe zondig uw leven ook geweest mag zijn, omwille van Hem wordt u gerekend als rechtvaardig. Het karakter van Christus staat in de plaats van uw karakter, en God neemt u aan net of u niet gezondigd hebt.” Steps to Christ, blz. 62.

“Alhoewel de zondaar zichzelf niet kan redden, moet hij alsnog wel iets doen om de verlossing te verzekeren. ‘Die tot

Mij komt,' zegt Christus, 'zal Ik geenszins uitwerpen.' Maar we moeten wel *komen* tot Hem; en als we berouw hebben van onze zonden, moeten we geloven dat Hij ons aanvaardt en vergeeft. Geloof is het geschenk van God, maar de kracht om het uit te oefenen is van onszelf . . . Jezus stierf voor ons omdat we machteloos waren om dit te doen. In Hem is onze hoop, onze rechvaardigmaking, onze gerechtigheid." Patriarchs and Prophets, blz. 431.

"De enige manier waarop hij [de zondaar] gerechtigheid kan bereiken is door geloof. Door geloof kan hij de verdiensten van Christus aan God brengen, en de Heere toerekent aan de zondaar de gehoorzaamheid van Zijn Zoon. Christus' gerechtigheid wordt aanvaard in plaats van de mislukking van de mens en God ontvangt, vergeeft, rechtvaardigt, de berouwvolle, gelovige ziel, behandelt hem alsof hij rechtvaardig is, en houdt van hem gelijk Hij van zijn zoon houdt." The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1073, The Review and Herald, 4 november 1890.

Heiligmaking

". . . Heiligmaking . . . is niets minder dan een dagelijks sterven aan zichzelf en dagelijks in overeenstemming zijn met de wil van God . . . Paulus' heiligmaking was een constante strijd tegen het eigen ik. Zeide hij, 'ik sterf alle dagen'. Zijn wil en zijn verlangens waren elke dag in conflict met de plicht en de wil van God. In plaats om neigingen te volgen, deed hij de wil van God, alhoewel onaangenaam en kruisigend zijn natuur." Testimonies, vol. 4, blz. 299.

"Heiligmaking betekent gebruikelijk communie houden met God." The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 908, The Review and Herald, 15 maart 1906.

". . . We moeten nadenken over de woorden van de apostel waarin hij een beroep doet op zijn broeders, door de ontfermingen Gods, dat zij hun lichamen stellen "tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande." Dit is ware heiligmaking. Het is niet alleen een theorie, een emotie of een vorm van woorden, maar een levend, actief beginsel, dat binnendringt in het

leven van alledag.” Counsels on Diet and Foods, blzn. 164, 165

“Leert van mij,” zegt Jezus; ‘dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden.’ “We moeten de school van Christus binnengaan, om van Hem zachtmoedigheid en nederigheid te leren. Verlossing is het proces waardoor de ziel wordt opgeleid voor de hemel. Deze opleiding betekent een kennis van Christus. Het betekent *vrijmaking* van ideeën, gewoontes en praktijken die verworven waren in de school van de vorst der duisternis. De ziel moet bevrijd worden van alles wat tegengesteld is aan de trouw aan God.” The Desire of Ages, blz. 330. (Cursief toegevoegd.)

Toegerekend

Webster’s woordenboek New College Dictionary, 1973, definieert toerekenen als “iemand of iets tot eer strekken.”

“Tussen de grote massa van belijdende christenen, is de smartelijk karakter van de overtreding van de wet van God niet begrepen. Zij beseffen niet dat zaligheid enkel verkregen kan worden door het bloed van Christus, door Zijn *toegerekende gerechtigheid*, maar dat is het enigste dat zal helpen om de gevallen mens te maken tot wat hij zou moeten zijn en om hem te verheerlijken zodat hij lid wordt van de Koninklijke Familie.” The Review and Herald, 8 November, 1892. (Cursief toegevoegd.)

In de rechtvaardiging wordt Christus’ karakter toegerekend (toegeschreven aan de gelovige). Op die manier wordt zijn status voor God veranderd.

Verleend

Webster’s woordenboek New College Dictionary, 1973, definieert verlenen als “geven, overbrengen, aanbieden of net als bij de winkel.”

“Christus kent Zijn gerechtigheid toe aan hen die inwilligen om hun zonden te laten wegnemen door Hem. Wij zijn schatplichtig aan Christus voor de genade [Zijn karakter] die ons in Hem volmaakt maakt.” The SDA Bible Commentary, vol. 7, blz. 972, Manuscript 40, 1900.

“De gerechtigheid waardoor we worden gerechtvaardigd, wordt ons toegerekend; de gerechtigheid waardoor we worden geheiligd, wordt ons toegekend. De eerste is onze aanspraak voor de hemel, de tweede is onze geschiktheid voor de hemel.” *Messages to Young People*, blz. 35.

In Heiligmaking wordt Christus' karakter verleend (of overgebracht aan de gelovige en wordt een deel van zijn persoon). Op die manier wordt zijn persoonlijkheid veranderd.

Het sterven aan zichzelf

“Wanneer het eigen ik gekruisigd wordt en Christus van binnen gevormd wordt, de Hoop der heerlijkheid, zullen we, in gedachte, woord en daad, de werkelijkheid van ons geloof in waarheid openbaren.” *Testimonies*, vol. 7, blz. 116.

“Woorden kunnen niet beschrijven de vrede en vreugde ter beschikking van diegene die God op Zijn woord neemt. Beproevingen verstoren hem niet, minachtingen ergeren hem niet. Het eigen ik is gekruisigd.” *Messages to Young People*, blz. 98.

“Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.” *Romeinen 6:6*.

“Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.” *2 Korinthiërs 4:10-12*.

Overgave

“Er zijn sommige die op zoek zijn, altijd op zoek, naar de goede parel. Maar zij komen niet toe om hun verkeerde gewoontes volledige op te geven. Ze sterven niet aan zichzelf opdat Christus in hen leven mag. Daarom vinden ze niet de kostbare parel.” *Selected Messages*, boek 1, blz. 399. (Cursief toegevoegd.)

“Impliciet geloof in het woord van Christus is ware nederigheid, ware zelf-overgave” *The Desire of Ages*, blz. 523.

“Wanneer de ziel zichzelf aan Christus overgeeft, *neemt een nieuwe macht bezit van het nieuwe hart*. Een verandering die de mens voor zich zelf nooit kan realiseren vindt plaats. *Het is een bovennatuurlijk werk, waarbij een bovennatuurlijke element in de menselijke natuur ingebracht wordt*. De ziel die zichzelf aan Christus heeft overgegeven wordt Zijn eigen vesting, die Hij in een opstandige wereld houdt, en het is Zijn plan dat geen gezag daarin gekend zal worden dan dat van Hem zelf. Een ziel die zo in bezit is van de hemelse scharen is onaantastbaar tegen de aanvallen van Satan . . . . De enige verdediging tegen het kwaad is het verblijf van Christus in het hart door geloof in Zijn gerechtigheid. Tenzij we diep verbonden worden met God, kunnen we nooit tegen de ongeheiligde gevolgen van zelf-liefde, zelf-satisfactie, en verzoeking van de zonde weerstaan. *We kunnen van vele slechte gewoontes afstaan, in de tijd die we weg kunnen zijn van Satan's gezelschap; maar zonder een levend verbinding met God, door de overgave van onszelf aan Hem moment op moment, zullen we bevangen worden.*” The Desire of Ages, blz. 324.

Overgave en aan zichzelf sterven betekenen hetzelfde.

Wedergeboorte

“Wanneer de Geest van God bezit neemt van het hart, wordt het leven daardoor veranderd. . . . *De zegen komt, wanneer de ziel zich door geloof aan God overgeeft*. Dan schept de kracht, die door geen menselijk oog gezien kan worden, een nieuw wezen naar het beeld Gods. . . . Het geheimenis daarvan gaat de menselijke kennis te boven; maar *degene die uit de dood tot leven komt, beseft dat dit een goddelijke realiteit is.*” The Desire of Ages, blz. 173. (Cursief toegevoegd.)

“*Hoe worden we, dan, gered?* ‘Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft,’ zó is de Zoon des mensen verhoogd geweest en ieder, die misleid en gebeten geweest is door de slang, mag aanzien en leven. *‘Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.’* Johannes 1:29. Het licht dat schijnt vanuit het kruis openbaart de liefde van God. Zijn liefde trekt ons tot

Hemzelf. Als we aan deze trekking niet weerstaan, zullen wij aan de voet van het kruis worden geleid in berouw over de zonden die de Heiland gekruisigd hebben. Dan, produceert de *Geest van God een nieuw leven in de ziel, door geloof.*” *The Desire of Ages*, blz. 175, 176. (Cursief toegevoegd.)

“‘Een ding ontbreekt u,’ zei Jezus. ‘Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij.’ Christus kende het hart van de overste. *Slechts één ding ontbrak hem, maar dat was een essentieel beginsel.* Hij had behoefte aan de liefde van God in zijn ziel. Dit gebrek zou, indien er niet in werd voorzien, noodlottig voor hem blijken te zijn; zijn gehele natuur zou erdoor worden verdorven. Door daaraan toe te geven, zou zijn zelfzucht toenemen. *Om de liefde van God te kunnen ontvangen, moest zijn alle eigenliefde worden overgegeven.*” *The Desire of Ages*, blz. 519. (Cursief toegevoegd.)

“De wedergeboorte is een zeldzame ervaring in de wereld waarin wij leven. Dit is de reden waarom er zoveel verkeerd gaat in de gemeenten. Velen, zo velen, die de naam van Christus dragen, zijn ongeheiligd en onheilig. Zij zijn weliswaar gedoopt, maar toch levend begraven. Ze zijn niet gestorven aan zichzelf en daarom zijn zij niet opgestaan in een nieuw leven met Christus.” *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, blz. 1075, Manuscript 148, 1897.

De ervaring van de wedergeboorte vereist een volledige overgave, een sterven aan zichzelf, alvorens een nieuw schepsel door de kracht van God kan worden geboren. We hadden geen keuze bij de eerste geboorte maar de nieuwe geboorte moet worden verwezenlijkt door onze eigen keuze.

Geloof

“Geloof is de enige voorwaarde waarop rechtvaardiging verkregen kan worden, en geloof betekent niet alleen overtuiging, maar ook vertrouwen.” *Selected Messages*, boek 1, blz. 389.

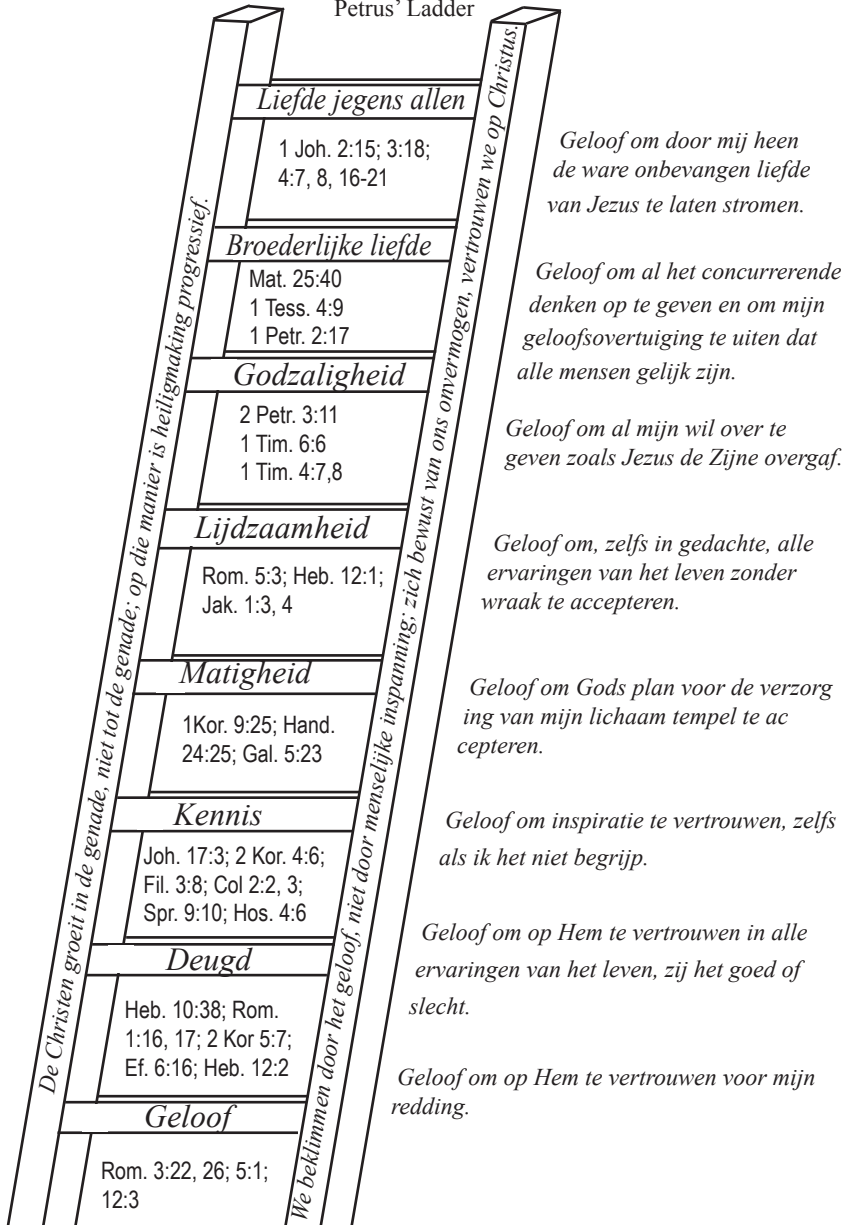
Geloof is God op Zijn woord nemen.

APPENDIX C GODS PLAN VAN HEILIGMAKING

Gods karakter Geopenbaard in de Christen

Petrus' Ladder

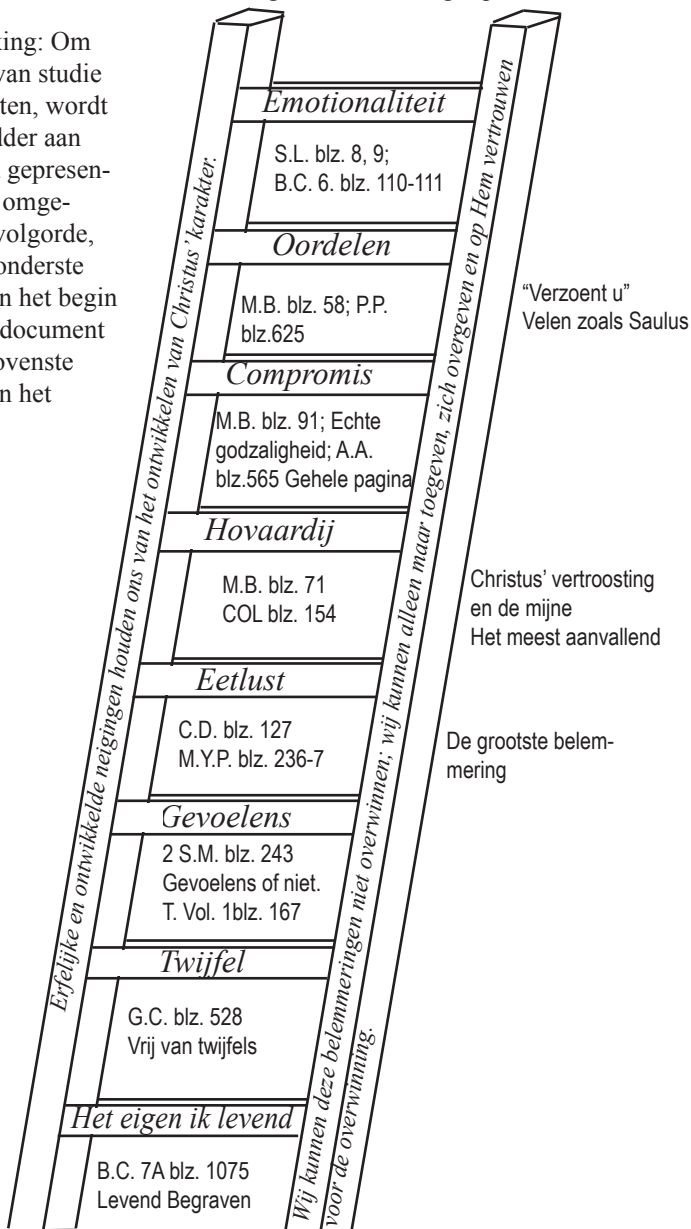
“Dit is de weg, wandelt in denzelven” Jesaja 30:21

SATAN'S NAMAAK PLAN

Belemmeringen die in de weg lopen.

Opmerking: Om gemak van studie toe te laten, wordt deze ladder aan het eind gepresenteerd in omgekeerde volgorde, met de onderste trede aan het begin van het document en de bovenste trede aan het einde.

"Er is een weg, die iemand recht schijnt..." Spreuken 16:25

